
ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΠΑΤΡΑΣ
ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

**ΘΕΜΑ : ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΝΟΜΩΝ ΑΧΑΪΑΣ,
ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΗΛΕΙΑΣ.**

ΕΙΣΗΓΗΤΗΣ: ΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ

**ΣΠΟΥΔΑΣΤΕΣ: ΦΑΡΑΝΤΟΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ
ΒΡΥΩΝΗΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ**

- Π Α Τ Ρ Α 2000 -

ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	3200
----------------------	------

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

	Σελίδα
ΕΙΣΑΓΩΓΗ	1
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1ο	10
1.1. Το Δημογραφικό Πρόβλημα	10
1.2. Ανάλυση βασικών εννοιών της δημογραφικής επιστήμης	13
1.3. Η δομή του πληθυσμού	19
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2ο	24
2.1. Ο οικονομικά ενεργός πληθυσμός και η γεωγραφική κατανομή	24
2.2. Ανάλυση στοιχείων δημογραφικών φαινομένων μέσα και αίτια μείωσης των γεννήσεων	26
2.3. Επιπτώσεις μείωσης της γεννητικότητας	31
2.4. Αίτια Δημογραφικής γήρανσης	32
2.5. Επιπτώσεις δημογραφικής γήρανσης	34
2.6. Η εξέλιξη της γαμηλιότητας και της διαζυγιότητας	41
2.7. Αιτίες θανάτων	42
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3ο	46
3.1. Ο Μελλοντικός πληθυσμός	46
3.2 Μηχανική κίνηση του πληθυσμού	47
3.3 Τα κυριότερα είδη της μεταναστευτικής κίνησης	50
3.4 Παράγοντες που προκαλούν την μεταναστευτική κίνηση	56
3.5 Δημογραφική πολιτική	60

3.6 Οι βασικές δημογραφικές διαδικασίες και η μεταβολή του πληθυσμού	64
3.7. Ανάλυση δεικτών - συντελεστών που χρησιμοποιούνται στην ανάλυση πολλών δημογραφικών φαινομένων	67
3.8. Μέτρα παθολογικής κατάστασης (Νοσηρότητας)	86
ΚΕΦΑΛΑΙΟ 4 ^ο	95
Δημογραφική έρευνα στους Νομούς Αχαΐας, Αιτωλοακαρνανίας, Ηλείας	
ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ	152
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ	160

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η επιστήμη της δημογραφίας και οι κλάδοι της

Η δημογραφία είναι κλάδοι της στατιστικής που μελετά σε γενικές γραμμές την κίνηση και την κατάσταση του πληθυσμού ενός τόπου, την αύξηση και τη μείωση του, την πυκνότητά του, τη μορφωτική του ανάπτυξη. Η στατιστική με βάση την απογραφή εξετάζει τις αυξομειώσεις του πληθυσμού.

Τις βάσεις τις έθεσαν ο Αριστοτέλης και ο Πλάτων. Ως συστηματοποιημένη προσπάθεια βελτίωσης της κοινωνίας πρωτοεμφανίστηκε κατά τον ΙΣΤ΄ αιώνα μ.Χ. Ο όρος δημογραφία παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στον τίτλο του βιβλίου του Asil Gígiar «Στοιχεία ανθρώπινης στατιστικής και συγκριτικής δημογραφίας». Αξίζει να σημειωθεί ότι για ενάμιση αιώνα κυριαρχούσε η θεωρία του Malthous. Ο Malthous και οι άλλοι επιστήμονες προσπαθούσαν να δώσουν μια θεωρία βασισμένη στο φυσικό νόμο της αύξησης του πληθυσμού. Οι Μαρξιστές του 20ου αιώνα έχουν απορρίψει το νόμο του Malthous και την προώθηση του ελέγχου των γεννήσεων. Ωστόσο ως σήμερα δεν υπάρχει μια παγκόσμια θεωρία για τις πληθυσμιακές μεταβολές και πολύ λιγότερο για την πληθυσμιακή αύξηση.

Όπως παρατηρεί ο Ουίλιαμ Πήτερσεν, τον πληθυσμό μπορούμε να τον εξετάσουμε κατά τρεις διαφορετικούς τρόπους. Ο πρώτος είναι να τον δούμε σαν ένα αυτοτελές μέγεθος και να μελετήσουμε την σύνδεσή του, την κατανομή του στον χώρο και τις μεταβολές του στον χρόνο, ανεξάρτητα από τους παράγοντες που συμβάλλουν στην διαμόρφωση των φαινομένων αυτών. Ο δεύτερος τρόπος συνίσταται

στην εξέταση των παραγόντων και των συνθηκών που διαμορφώνουν τα πληθυσμιακά μεγέθη και τις αυξομειώσεις τους. Στην περίπτωση αυτή ο πληθυσμός λαμβάνεται σαν εξαρτημένη μεταβλητή και οι παράγοντες που επιδρούν διαπλαστικά λαμβάνονται σαν ανεξάρτητες μεταβλητές. Τέτοιοι παράγοντες μπορεί να είναι πολλοί και ποικίλοι : περιβαλλοντολογικοί, βιολογικοί, οικονομικοί, κοινωνικά κλπ. Άλλοτε επενεργούν άμεσα και άλλοτε έμμεσα, άλλοτε μεμονωμένα και άλλοτε αθροιστικά. Ο τρίτος τρόπος είναι ο αντίστροφος του προηγούμενου. Εδώ ο πληθυσμός λαμβάνεται σαν ανεξάρτητη μεταβλητή. Εκείνο που ενδιαφέρει σ' αυτή την περίπτωση είναι πως τα πληθυσμιακά δεδομένα και οι μεταβολές τους επιδρούν στην διαμόρφωση των κοινωνικών συνθηκών και καταστάσεων.

Η δημογραφία περιλαμβάνει δύο μεγάλους κλάδους. Ο πρώτος, η τυπική δημογραφία, εξετάζει τα πληθυσμιακά φαινόμενα με τον πρώτο από τους τρεις τρόπους που είδαμε πιο πάνω. Η τυπική δημογραφία ασχολείται με τη συλλογή, την στατιστική ανάλυση και την τεχνική παρουσίαση των πληθυσμιακών δεδομένων και με την διερεύνηση των προοπτικών και τάσεων. Πρόκειται για κλάδο που απαιτεί επαρκείς και εξειδικευμένες γνώσεις μαθηματικών και στατιστικής. Ο δεύτερος κλάδος η κοινωνική δημογραφία (ή δημογραφική ή πληθυσμιακή ανάλυση), μελετά τα πληθυσμιακά φαινόμενα με τον δεύτερο και τον τρίτο από τους παραπάνω τρόπους, σαν εξαρτημένες και σαν ανεξάρτητες μεταβλητές : σαν φαινόμενα που τελούν σε αλληλεξάρτηση με άλλα, από τα οποία διαμορφώνονται ή τα οποία διαμορφώνουν. Με βάση τις γενικές αυτές παρατηρήσεις μπορούμε σχηματικά να πούμε πως η τυπική δημογραφία προσπαθεί να απαντήσει στα ερωτήματα «πόσοι ;» και «πόσο συχνά ;» ενώ η

κοινωνική δημογραφία επιχειρεί να δώσει απαντήσεις στα ερωτήματα «γιατί ;» και «πώς ;». Είναι φανερό πως οι δύο αυτοί κλάδοι βρίσκονται σε στενή μεταξύ τους σχέση. Η τυπική δημογραφία διαμορφώνει σε μεγάλο βαθμό την συλλογή και την επεξεργασία των στοιχείων της σύμφωνα με τα πορίσματα και τις υποθέσεις της κοινωνικής δημογραφίας. Η κοινωνική δημογραφία από την άλλη μεριά, στηρίζεται στην τυπική δημογραφία προκειμένου να ελέγξει τις υποθέσεις της και την εγκυρότητα των συμπερασμάτων της. Χωρίς την κοινωνική δημογραφία η τυπική δημογραφία θα ήταν μια απλή στατιστική άσκηση. Χωρίς την τυπική δημογραφία η κοινωνική δημογραφία θα ήταν ένα σώμα αυθαίρετων θεωριών χωρίς καμιά εμπειρική θεμελίωση.

Το γεγονός ότι η κοινωνική δημογραφία εξετάζει τα πληθυσμιακά φαινόμενα σε συσχετισμό με άλλα φαινόμενα, καταστάσεις και συνθήκες, φανερώνει τους στενούς δεσμούς που συνδέουν την δημογραφία με τις επιστήμες εκείνες που έχουν σαν αντικείμενο τους τα επιμέρους αυτά φαινόμενα και καταστάσεις. Ιδιαίτερα στενές είναι οι σχέσεις της δημογραφίας με την κοινωνιολογία, την οικονομική και την ιστορία, γιατί και οι τρεις αυτές επιστήμες φωτίζουν από τη σκοπιά τους η καθεμιά, τις επιδράσεις που υφίσταται ο πληθυσμός και την διαπλαστική επιρροή του σε άλλα φαινόμενα.

Σε διεθνή πλαίσια λειτουργούν τρεις οργανισμοί οι οποίοι ασχολούνται με τα δημογραφικά προβλήματα :

- α) Η Διεθνής Ένωση για την επιστημονική μελέτη του πληθυσμού (ιδρύθηκε το 1928)
- β) Η επιτροπή πληθυσμού του Ο.Η.Ε.

γ) Οικονομικό και κοινωνικό συμβούλιο στο οποίο υπάγονται οι δύο πρώτοι οργανισμοί. Ακόμη για τη μελέτη της εξέλιξης του πληθυσμού, έχουν δημιουργηθεί σε διάφορες χώρες του κόσμου διάφορα επιστημονικά ιδρύματα. Το πιο φημισμένο δημογραφικό ινστιτούτο της Ευρώπης είναι το φημισμένο Ινστιτούτο Δημογραφικών σπουδών στο Παρίσι.

Κύριοι τομείς της δημογραφικής έρευνας

Όπως κάθε επιστήμη έτσι και η δημογραφία έχει ένα σκέλος διαγνωστικό και ερμηνευτικό και ένα σκέλος εφαρμογών των πορισμάτων της. Στο διαγνωστικό και ερμηνευτικό της σκέλος η δημογραφία ασχολείται κατά κύριο λόγο με τα ακόλουθα θέματα :

1. Το μέγεθος του πληθυσμού
2. Την κατανομή του πληθυσμού
 - α. στον χώρο (π.χ. κατά ισοϋψείς ζώνες , κατά γεωγραφικά διαμερίσματα, κατά αγροτικές και αστικές κοινότητες κλπ)
 - β. κατά κατηγορίες (σύνθεση του πληθυσμού)
 - βιολογικές (φύλο και ηλικία), (δομή του πληθυσμού)
 - κοινωνικές (γλώσσα, θρήσκευμα, εθνότητα, επάγγελμα κλπ)
3. Την κίνηση του πληθυσμού
 - α. φυσική κίνηση (γεννήσεις, θάνατοι κλπ)
 - β. κίνηση στον χώρο (γεωγραφική κινητικότητα)
 - γ. κίνηση μέσα στο κοινωνικό σύστημα ή σε ένα υποσύστημα (κοινωνική κινητικότητα)

4. Την οριζόντια (συγχρονική), την κάθετη ή την διαγώνια (διαχρονική) σύγκριση* των μεγεθών, την κατανομής ή της κίνησης ενός ή περισσότερων πληθυσμών.

Το σκέλος των εφαρμογών περιλαμβάνει όλες τις μορφές χρήσης των πορισμάτων της διάγνωσης και ερμηνείας των δημογραφικών δεδομένων. Στα πλαίσια του τομέα αυτού ιδιαίτερα σημαντικά είναι αφενός ο κριτικός έλεγχος των επιμέρους μέτρων οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής (ή της έλλειψής τους) όσον αφορά τις δημογραφικές τους επιπτώσεις και αφετέρου η υποβολή προτάσεων για την άσκηση δημογραφικά ορθότερης κοινωνικής και οικονομικής πολιτικής και για την προσαρμογή της πολιτικής αυτής στις δημογραφικές δυνατότητες της συγκεκριμένης κοινωνίας.

*Η συγχρονική ή οριζόντια σύγκριση αναφέρεται στον ίδιο χρόνο αλλά σε διαφορετικούς τόπους και κατηγορίες (π.χ. Ελλάδα 1980 και Ιταλία 1980, οικονομικά ενεργός πληθυσμός της Ελλάδας το 1981 και οικονομικά ενεργός πληθυσμός της Μακεδονίας το 1981). Η κάθετη διαχρονική σύγκριση αναφέρεται στον ίδιο τόπο και κατηγορία αλλά σε διαφορετικούς χρόνους (π.χ. Ελλάδα 1923 και Ελλάδα 1981, ο οικονομικός ενεργός πληθυσμός της Ελλάδας το 1951 και το 1981). Η διαγώνια διαχρονική σύγκριση αναφέρεται σε διαφορετικούς τόπους ή κατηγορίες και σε διαφορετικούς χρόνους (π.χ. Ελλάδα 1981 και Ιταλία 1951, η γεννητικότητα στην Ελλάδα 1950 – 1980 και η γεννητικότητα στην Αγγλία 1870 – 1900).

Οι πηγές των δημογραφικών δεδομένων

Τρεις είναι οι πηγές των δημογραφικών δεδομένων : η γενική απογραφή του πληθυσμού, η στατιστική της φυσικής κίνησης του πληθυσμού και η στατιστική της διεθνούς μετανάστευσης.

Σύμφωνα με τον ορισμό που έδωσαν τα Ηνωμένα Έθνη, η γενική απογραφή του πληθυσμού είναι «η από μια κυβέρνηση ταυτόχρονη καταγραφή των δημογραφικών δεδομένων που αφορούν σε μια δεδομένη στιγμή όλα τα πρόσωπα που ζουν σε ένα συγκεκριμένο έδαφος».

Η γενική απογραφή διενεργείται από την κυβέρνηση ενός κράτους, διότι μόνο αυτή μπορεί να εξασφαλίσει (α) την οργάνωση και το κόστος της διεξαγωγής της, (β) την αντικειμενικότητα και (γ) τη δεσμευτικότητα των αποτελεσμάτων της. Από τη στιγμή που τα αποτελέσματα της απογραφής θα δημοσιευτούν επίσημα (στην Ελλάδα η δημοσίευση γίνεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως) είναι υποχρεωτικά για όλους.

Η γενική απογραφή πρέπει να διεξάγεται ταυτόχρονα σε όλη την επικράτεια για να αποφεύγονται παραλείψεις ή διπλές καταχωρήσεις. Οι γενικές απογραφές διεξάγονται κατά τακτά χρονικά διαστήματα, συνήθως κατά δεκαετία.

Η στατιστική της φυσικής κίνησης του πληθυσμού περιλαμβάνει τις καταχωρήσεις (ληξιαρχικές πράξεις) όλων των συμβάντων που αναφέρονται στην γέννηση, στον θάνατο και στις μεταβολές της οικογενειακής κατάστασης (γάμοι, διαζύγια, υιοθεσίες, νομιμοποιήσεις κλπ) των ατόμων που αποτελούν τον πληθυσμό μιας χώρας.

Η στατιστική της διεθνούς μετανάστευσης περιλαμβάνει τις μετακινήσεις από και προς μια χώρα. Η στατιστική αυτή δεν είναι πολύ ακριβής, διότι συχνά ούτε οι εγκαθιστάμενοι ούτε οι αναχωρούντες εμφανίζονται εξ αρχής ως μετανάστες.

Και οι τρεις αυτές πηγές έχουν σαν βάση τους την καταμέτρηση : καταμέτρηση του πληθυσμού σε δεδομένη χρονική στιγμή, καταμέτρηση των δημογραφικών συμβάντων στη διάρκεια μια χρονική περιόδου. Με βάση τα δεδομένα από τις τρεις αυτές πηγές η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδας (Ε.Σ.Υ.Ε.) δημοσιεύει κάθε χρόνο τον υπολογιζόμενο πληθυσμό στο μέσο του έτους. Πρόκειται για τον μέσο πληθυσμό του έτους, δηλαδή για τον μέσο όρο μεταξύ του (υπολογιζόμενου πληθυσμού της χώρας την 1^η Ιανουαρίου και του (υπολογιζόμενου) πληθυσμού της 31 Δεκεμβρίου. Ο μέσος αυτός πληθυσμός αποτελεί την βάση υπολογισμού όλων των αδρών ποσοστιαίων δημογραφικών δεικτών του έτους. Όλων δηλαδή των δεικτών που εκφράζουν την αναλογία επιμέρους δημογραφικών συμβάντων, όπως λ.χ. θάνατοι, γεννήσεις, γάμοι κλπ., σε ένα σταθερό μέγεθος πληθυσμού (κατά κανόνα 1000 κάτοικοι).

Τα δεδομένα που προκύπτουν από την καταμέτρηση ή τον υπολογισμό (την εκτίμηση δηλαδή των μεταβολών που έχουν επέλθει σε μια περίοδο) εκφράζονται σε απόλυτους αριθμούς. Οι αριθμοί αυτοί μας δίνουν μια τάξη μεγέθους, δεν μας επιτρέπουν όμως να διαπιστώσουμε την συχνότητα, την ένταση ή την έκταση με την οποία παρουσιάζεται ένα φαινόμενο, ούτε να συγκρίνουμε τα φαινόμενα στον ίδιο ή σε διαφορετικούς χρόνους. Για τον λόγο αυτόν τους απόλυτους αριθμούς τους ανάγομε σε σχετικούς αριθμούς. Σε αριθμούς δηλαδή που εκφράζουν την σχέση ενός μεγέθους προς ένα άλλο. Τους

σχετικούς αριθμούς του ονομάζουμε δείκτες ή συντελεστές. Οι δημογραφικοί δείκτες κατατάσσονται σε δύο κυρίως κατηγορίες : σε ποσοστά και σε αναλογίες. Τα ποσοστά μας δίνουν την κατανομή ενός μεγέθους σε επιμέρους μεγέθη ή την συχνότητα, την ένταση ή την έκταση με την οποία παρατηρείται ένα φαινόμενο σε ένα δεδομένο πληθυσμό. Οι αναλογίες μας δίνουν την αντιστοιχία ενός μεγέθους προς ένα άλλο και με τον τρόπο αυτόν εκφράζουν την βαρύτητα ενός μεγέθους σε σχέση προς ένα άλλο. Ποσοστά είναι π.χ. οι δημογραφικοί δείκτες που μας δείχνουν την κατανομή του συνολικού πληθυσμού σε επιμέρους μεγέθη (λ.χ. σε αστικό, ημιαστικό και αγροτικό πληθυσμό ή σε νησιώτικο και ηπειρωτικό πληθυσμό κλπ) ή την συχνότητα των γεννήσεων (γεννητικότητα) ή των θανάτων (θνησιμότητα) κλπ. που παρατηρείται στον πληθυσμό στη διάρκεια μιας χρονικής περιόδου (κατά κανόνα ενός έτους). Αναλογίες είναι οι δημογραφικοί δείκτες που μας δίνουν λ.χ. την αντιστοιχία του ενεργού προς τον συντηρούμενο πληθυσμό (δείκτης εξάρτησης) κλπ.

Η σχέση μεταξύ των δύο μεγεθών που εκφράζουν οι διάφοροι σχετικοί αριθμοί έχει τη μορφή ενός λόγου ή κλάσματος, όπου το ένα μέγεθος έχει τη θέση του διαιρέτου ή αριθμητή και το άλλο τη θέση του διαιρέτη ή παρανομαστή. Για να μπορεί η σχέση αυτή να αποτελέσει μέσο και μέτρο σύγκρισης θα πρέπει να αναφέρεται σε σταθερό μέγεθος. Αυτό επιτυγχάνεται με τον πολλαπλασιασμό του πηλίκου της διαίρεσης με ένα σταθερό συντελεστή που ποικίλει ανάλογα με την περίπτωση. Έτσι στις κατανομές και τις αναλογίες ο συντελεστής αυτός είναι 100, στις συχνότητες, την ένταση ή την έκταση είναι συνήθως 1000 (π.χ. γεννητικότητα, θνησιμότητα, γαμηλιότητα κλπ). Η προσφυγή σε μεγάλους σταθερούς συντελεστές

γίνεται για να έχουμε δείκτες με λίγα δεκαδικά ψηφία, που είναι πιο εύχρηστοι.

Όταν τα ποσοστά υπολογίζονται με βάση το σύνολο του πληθυσμού, τότε μιλάμε για αδρούς δείκτες ή ακαθάριστα ποσοστά. Τέτοιοι είναι π.χ. οι δείκτες που μας δίνουν τη συχνότητα των γεννήσεων ή των θανάτων στο σύνολο του πληθυσμού (αδρός δείκτης γεννητικότητας, αδρός δείκτης θνησιμότητας).

ΝΑ ΔΟΥΜΕ ΤΟΥΣ ΔΕΙΚΤΕΣ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ

$$\text{Αδρός δείκτης θνησιμότητας} = \frac{\text{ΘΑΝΑΤΟΙ ΕΤΟΥΣ}}{\text{ΜΕΣΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ}} \times 1000$$

$$\text{Δείκτης γονιμότητας} = \frac{\text{ΑΡΙΘΜΟΙ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ ΖΩΝΤΩΝ}}{\text{ΑΡΙΘΜΟ ΓΥΝΑΙΚΩΝ 15-49}} \cdot 1000$$

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 1^ο

1.1 ΤΟ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ

Στον 20^ο αιώνα τρία πράγματα είναι σημαντικά : δύο παγκόσμιοι πόλεμοι, η τεχνολογική επανάσταση και η κοινωνική κρίση. Κύρια αίτια της κοινωνικής κρίσης θεωρείται η κρίση που περνά η οικογένεια. Έχει ως συνέπεια τη μείωση των γάμων και τη μείωση των παιδιών, που γεννιούνται από αυτούς. Έτσι παρατηρείται το πρόβλημα της υπογεννητικότητας.

Το δημογραφικό πρόβλημα είναι αυτό που προσδιορίζει το μέλλον ενός λαού, την ανάπτυξη του σε όλους τους τομείς, κοινωνική, πολιτική, οικονομική και το αντίθετο. Ένας ορισμός που μπορεί να δοθεί στο δημογραφικό πρόβλημα είναι το πρόβλημα που δημιουργείται σε μια χώρα, από την αύξηση ή μείωση του πληθυσμού της. Το πρόβλημα αυτό εκδηλώνεται με δύο όψεις :

⇒ τον υπέρ-πληθυσμό και

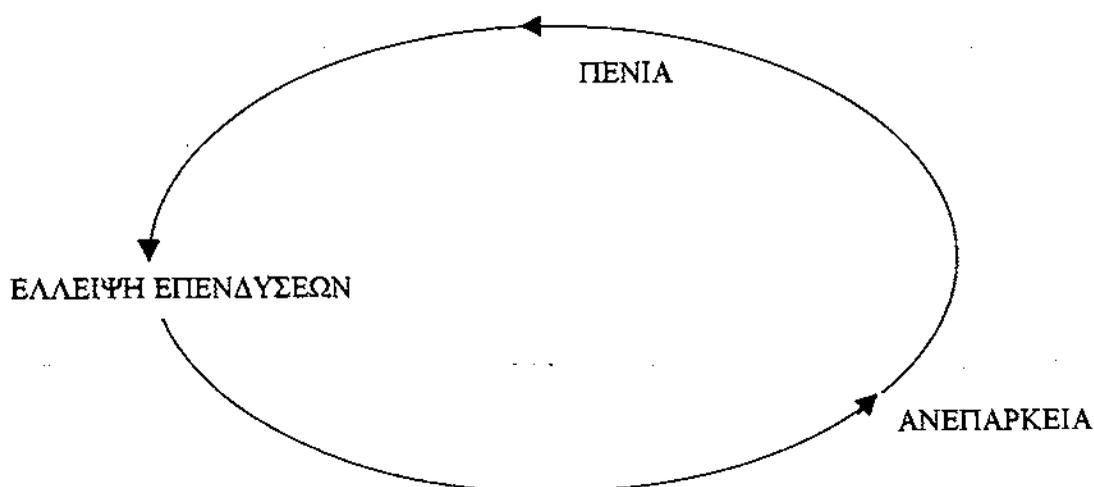
⇒ τον υπο-πληθυσμό.

Ο υπέρ-πληθυσμός οφείλεται στην υπέρμετρη αύξηση του πληθυσμού μιας χώρας που μπορεί να οφείλεται είτε στην αυξημένη γεννητικότητα των ατόμων (υπερ-γεννητικότητα) είτε στην αυξημένη εισροή ατόμων από το εξωτερικό (μεταναστών και παλιννοστούντων).

Όσον αφορά τον υπο-πληθυσμό οφείλεται στην υπέρμετρη μείωση του πληθυσμού μιας χώρας. Η μείωση αυτή μπορεί να οφείλεται στη μειωμένη γεννητικότητα των ατόμων και στην αυξημένη μεταναστευτική κίνηση των ατόμων προς το εξωτερικό (εξωτερική μετανάστευση).

Σύμφωνα με τα στατιστικά δεδομένα ο υπερ-πληθυσμός παρουσιάζεται στις υποανάπτυκτες χώρες (τρίτος κόσμος) και ο υπο-πληθυσμός στις ανεπτυγμένες χώρες.

Στις υποανάπτυκτες χώρες, ενώ ο δείκτης θνησιμότητας παρουσιάζει μια συνεχή πτώση, ο δείκτης της γεννητικότητας αντίθετα βρίσκεται σε υψηλά επίπεδα με αποτέλεσμα ο δείκτης φυσικής αύξησης του πληθυσμού να παρουσιάζει μια ραγδαία αύξηση. Έτσι οι υποανάπτυκτες χώρες έχουν να αντιμετωπίσουν το σοβαρό πρόβλημα του υπερ-πληθυσμού, αναγκάζονται να διαθέτουν το μικρό κατακεφαλήν εισόδημά τους για τη διατροφή του πληθυσμού που συνέχεια αυξάνεται. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα τη μη οικονομική ανάπτυξη τους ή έστω τη διατήρησή του σ' ένα ικανοποιητικό επίπεδο. Έτσι οδηγούνται στο φαύλο κύκλο της πενίας. Σύμφωνα με το φαύλο κύκλο οι φτωχοί λαοί δεν έχουν πλεόνασμα κεφαλαίων για τη διενέργεια επενδύσεων. Έτσι οδηγούνται ξανά στην πενία σε συνδυασμό με την αύξηση του πληθυσμού της.

Στις αναπτυγμένες χώρες, σε αντίθεση με τις υποανάπτυκτες, ο δείκτης γονιμότητας και θνησιμότητας των ατόμων βρίσκεται σε χαμηλά επίπεδα με αποτέλεσμα ο δείκτης φυσικής αύξησης του πληθυσμού να είναι μικρός. Στην Ελλάδα παρουσιάζεται το πρόβλημα της υπο-γεννητικότητας. Εξετάζοντας τα στατιστικά δεδομένα στη χώρα μας ο ρυθμός των γεννήσεων παρουσιάζει μια πτώση που αρχίζει μετά το Β΄ Παγκόσμιο πόλεμο και τον εμφύλιο επίσης. Ο δείκτης γονιμότητας μειώθηκε από 2,48 παιδιά ανά γυναίκα που ήταν το '61 σε 2,2 παιδιά το '70 και σε 2,1 παιδιά το '90. Από το '91 και μετά παρατηρείται ακόμα μια πτώση σε 1,6 παιδιά ανά γυναίκα.

Οι γεννήσεις στη χώρα μας μειώθηκαν από 148000 το '80 σε 112.000 το '86. Δηλαδή 36.000 γεννήσεις λιγότερο μέσα σε έξι χρόνια.

Εκτός από αυτό όμως παρατηρείται και το πρόβλημα της γήρανσης. Δηλαδή αύξηση της αναλογίας των ηλικιωμένων ατόμων από 65 ετών και πάνω.

Είναι άλλο επιχείρημα επομένως να φαίνεται ανεξάρτητο το φαινόμενο του γιγαντισμού της πρωτεύουσας ή ίσως ακόμα και των δύο πρωτευουσών σε βάρος της υπαίθρου. Επίσης έχει μεταβληθεί η κλίμακα των ηλικιών, πράγμα το οποίο ίσως είναι ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα, τα οποία πρέπει να μελετηθούν.

Είναι γνωστό σε όλους ότι η τροφοδότρια του αστικού κέντρου επαρχία, ότι τα νησιά που αποτελούν το σφριγηλότερο, δυναμικότερο στοιχείο στη ζωντάνια της χώρας μας έχουν ήδη ερημώσει, έχουν ήδη ζημιωθεί. Αυτό αναμφισβήτητα αποτελεί ένα κακό οίωνό, ένα ζοφερό προάγγελμα για την υπόσταση του Έθνους.

Η Ελλάδα ακολουθεί μεταπολεμικά με ταχύ ρυθμό το δημογραφικό ολίσθημα της Ευρώπης, παρα τη χαμηλή πληθυσμιακή πυκνότητα της,

περιορίζοντας την αναπαραγωγή του πληθυσμού και αυξάνοντας τη γεροντική της σύνθεση, σε αντίθεση προς την Τουρκία και τις γειτονικές Ισλαμικές χώρες της νοτιοανατολικής Μεσογείου.

Κάτω από την πολιτικοοικονομική διαμάχη ανάμεσα στις Ευρωπαϊκές χώρες Ανατολής – Δύσης, το βραδύ εκσυγχρονισμό της Ελληνικής Οικονομίας, τις δυσχέρειες ταχείας ανόδου του γενικού και του τεχνικοεπιστημονικού μορφωτικού επιπέδου, τη σπατάλη των δημογραφικών δυνάμεων με την οποία είναι συνυφασμένη η μαζική μεταπολεμική μετανάστευση, η άνιση αστικοποίηση, η αύξηση των αμβλώσεων, η αντισύλληψη, η ερήμωση της υπαίθρου και τελικά η έντονη δημογραφική γήρανση κατά τα τελευταία χρόνια, δημιουργείται μια εξαιρετικά ευαίσθητη γεωπολιτική θέση της Ελλάδας, ασυμβίβαστη με την ποσοτική και ποιοτική υπόστασή της ανάμεσα στις δύο αυτές συμπληγάδες : την καταρρέουσα πληθυσμιακή Ευρώπη και τον επεκτεινόμενο αραβομουσουλμανικό δημογραφικό δυναμισμό.

1.2 ΑΝΑΛΥΣΗ ΒΑΣΙΚΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ ΤΗΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΗΣ

Στο σημείο αυτό σκόπιμο είναι να γίνει μια σύντομη αναφορά και ανάλυση σε πολλές από τις έννοιες που θα χρησιμοποιήσουμε και θα συναντήσουμε παρακάτω.

Με τον όρο πληθυσμός στην δημογραφία εννοούμε το σύνολο των κατοίκων μιας περιοχής (χώρας – πόλεως – σχολείου) σε μια ορισμένη χρονική στιγμή η περίοδο.

Η επιστήμη της δημογραφίας διακρίνει τον πληθυσμό :

α) σε πραγματικό που είναι το σύνολο των ατόμων τα οποία ευρέθησαν για οποιοδήποτε λόγο κατά την ημέρα της απογραφής στην απογραφόμενη περιοχή, έστω και ως επισκέπτες

β) σε νόμιμο πληθυσμό που πρόκειται για το σύνολο των ατόμων τα οποία είναι δημότες ενός Δήμου ή μιας κοινότητας ανεξαρτήτως του τόπου που βρίσκόντουσαν κατά την ημέρα της απογραφής

γ) υπολογιζόμενος πληθυσμός που βρίσκεται με τις στατιστικές της φυσικής και μηχανικής κινήσεώς του

δ) συγκεντρωμένος και διεσπαρμένος πληθυσμός κατά την στατιστική υπηρεσία της πατρίδος μας ο πληθυσμός ενός οικισμού, δεν απέχουν μεταξύ τους πάνω από διακόσια μέτρα. Στην αντίθετη περίπτωση ο πληθυσμός θεωρείται διεσπαρμένος

ε) ενεργός πληθυσμός ή εργαζόμενος ή παραγωγικός καλείται ο πληθυσμός ο οποίος λαμβάνει μέρος στην παραγωγική διαδικασία. Τα κριτήρια κατατάξεως των πολιτών ως ενεργών είναι διάφορα κατά χρόνο και τόπο γι' αυτό απαιτείται ιδιαίτερη και επισταμένη προσοχή.

Το μέγεθος του ενεργού πληθυσμού επηρεάζεται από την εξέλιξη κυρίως της γεννητικότητας και του μεταναστευτικού ρεύματος μιας χώρας, εκτός από το μέγεθος του ενεργού πληθυσμού μεγάλη σημασία για την οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική σημασία ενός λαού έχει και η "ποιοτική σύνθεση" του ενεργού πληθυσμού.

στ) οικονομικά απασχολήσιμος πληθυσμός

ζ) Αστικός πληθυσμός : Περιλαμβάνει τον πληθυσμό των δήμων και κοινοτήτων, των οποίων ο πολυπληθέστερος οικισμός έχει 10.000 κατοίκους και άνω, καθώς επίσης, και τον πληθυσμό των 18 πολεοδομικών συγκροτημάτων στο σύνολο τους, ανεξάρτητα από το

μέγεθος του πληθυσμού του πολυπληθέστερου οικισμού (δήμου ή κοινότητας) του συγκροτήματος

η) Ημιαστικός πληθυσμός : Περιλαμβάνει τον πληθυσμό των δήμων και κοινοτήτων των οποίων ο πολυπληθέστερος οικισμός έχει 2.000 – 9.999 κατοίκους, εκτός αυτών που ανήκουν στα πολεοδομικά συγκροτήματα

θ) Αγροτικός πληθυσμός : Περιλαμβάνει τον πληθυσμό των δήμων και κοινοτήτων, των οποίων ο πολυπληθέστερος οικισμός έχει λιγότερους από 2.000 κατοίκους , εκτός αυτών που ανήκουν στα πολεοδομικά συγκροτήματα.

Ο χαρακτηρισμός του συνόλου του πληθυσμού του δήμου ή της κοινότητας ως αστικού, ημιαστικού ή αγροτικού έγινε βάσει του συγκεντρωμένου πληθυσμού του πολυπληθέστερου οικισμού του δήμου ή της κοινότητας (δηλαδή δεν έχει ληφθεί υπόψη ο διασπαρμένος πληθυσμός).

ι) Πεδινός πληθυσμός : Ο πληθυσμός των δήμων και κοινοτήτων, των οποίων η εδαφική περιοχή βρίσκεται, ολόκληρη ή κατά το μεγαλύτερο μέρος της, σε επίπεδο ή ελαφρώς κεκλιμένο έδαφος και σε υψόμετρο κάτω από 800 μέτρα από την επιφάνεια της θάλασσας.

ια) Ημιορεινός πληθυσμός : Ο πληθυσμός των κοινοτήτων, των οποίων η εδαφική περιοχή βρίσκεται στις υπώρειες των ορέων ή η έκταση τους διαμοιράζεται κατά το ήμισυ περίπου στην πεδιάδα και κατά το άλλο ήμισυ στο όρος, αλλά πάντοτε με υψόμετρο κάτω από 800 μέτρα για το μεγαλύτερο μέρος της περιοχής της κοινότητας.

ιβ) Ορεινός πληθυσμός : Ο πληθυσμός των κοινοτήτων, των οποίων η επιφάνεια είναι κατεξοχήν κεκλιμένη και ανώμαλη, διακόπτεται από χαράδρες ή καλύπτεται από απότομους ορεινούς όγκους, οι οποίοι

δημιουργούν στο έδαφος βαθιές και πολλαπλές πτυχώσεις με υψομετρικές διαφορές σημείων της κοινότητας πάνω από 400 μέτρα, καθώς επίσης, και των κοινοτήτων των οποίων ολόκληρη η επιφάνεια ή μεγάλο μέρος αυτής βρίσκεται σε υψόμετρο πάνω από 800 μέτρα από την επιφάνεια της θάλασσας.

Θα συναντήσουμε επίσης έννοιες όπως :

Γάμος : Η αναγνωριζόμενη από το δίκαιο ένωση ανδρός και γυναικός. Το έγκυρο του γάμου στην Ελλάδα εξασφαλίζεται, για μεν το θρησκευτικό γάμο, με ιερολόγηση αυτού, σύμφωνα με τους κανόνες του δόγματος ή θρησκευμάτος των ερχομένων σε γάμο, για δε τον πολιτικό γάμο με την τήρηση των διατάξεων του Ν. 1250 / 1982 «Για την καθιέρωση του πολιτικού γάμου στην Ελλάδα».

Γέννηση ζώντος : Η πλήρης έξοδος από το σώμα της μητέρας προϊόντος συλλήψεως, άσχετα με τη διάρκεια της κήσεως, το οποίο μετά τον πλήρη αποχωρισμό αναπνέει ή εμφανίζει άλλα σημεία ζωής, όπως π.χ. παλμούς της καρδιάς.

Θάνατος : Η παύση της ζωής του ζώντος λόγω διαφόρων αιτών.

Πολεοδομικό συγκρότημα : Είναι ομάδα συνεχόμενων δήμων ή κοινοτήτων, που ο πολυπληθέστερος οικισμός ενός τουλάχιστον δήμου έχει πληθυσμό 10.000 κατοίκους και άνω και προς τον οποίο γειτνιάζουν, (σε απόσταση μικρότερη των 200 μέτρων), οι κατοικίες του πολυπληθέστερου οικισμού των άλλων δήμων ή κοινοτήτων, ώστε να θεωρούνται ως ένα ενιαίο σύνολο, ως μία πόλη. Κατ' εξαίρεση δεν θεωρήθηκε ομάδα δήμων και κοινοτήτων, όταν οι πολυπληθέστεροι οικισμοί συνδέονται μεταξύ τους με μια μόνο σειρά κατοικίες, που έχουν κτιστεί κατά μήκος μιας οδού.

Γεννητικότητα : Είναι η διαδικασία βιολογικής ανανέωσης του πληθυσμού και ειδικότερα ορίζει την συχνότητα των γεννήσεων ενός πληθυσμού. Η γεννητικότητα μετράται μέσω ενός σταθερού μέρους του πληθυσμού (συνήθως 1000 ατόμων). Η γεννητικότητα των γυναικών ενδιαφέρει όχι μόνο τις ίδιες και τις οικογένειές τους αλλά και τις κοινωνίες στις οποίες ανήκουν. Οι παράγοντες που επιδρούν στην διαφοροποίηση της πραγματικής γονιμότητας διαφέρουν κατά τόπο και χρόνο. Το ποσοστό γεννήσεων μπορεί να μεταβάλλεται από διαφοροποιήσεις στη διάρθρωση του πληθυσμού κατά ηλικία, οικογενειακή κατάσταση, ηλικία συνάψεως γάμου κλπ. Εκτός όμως από τους οικογενειακούς παράγοντες, είναι γεγονός ότι η εξελικτική πορεία των κοινωνιών, όπως κατευθύνεται από τις επιδράσεις ορισμένων παραγόντων, συντελεί στη μείωση της γεννητικότητας. Σημαντικά συμβάλλουν σε τούτο η πτώση της θνησιμότητας, οι πρόοδοι στον τομέα της υγείας και της μορφώσεως, η άνοδος του βιοτικού επιπέδου, οι οικονομικές μεταρρυθμίσεις, οι μετακινήσεις εργατικού δυναμικού από το γεωργικό τομέα σε άλλους τομείς οικονομικής δραστηριότητας, η αστικοποίηση η μεγαλύτερη επικοινωνία μεταξύ των πληθυσμών, η ευρύτερη συμμετοχή των γυναικών στην οικονομική δραστηριότητα κλπ.

Θνησιμότητα : Είναι η διαδικασία της φθοράς (θανάτου) του πληθυσμού, και δηλώνει την συχνότητα των θανάτων σε ένα κοινωνικό σύνολο μια χρονικής στιγμή. Οι κυριότεροι παράγοντες που επηρεάζουν την θνησιμότητα είναι η ηλικία, το φύλο, οι μεταβολές των κλιματολογικών συνθηκών, ο τόπος διαμονής του (πόλη – επαρχία), η οικογενειακή κατάσταση, το επάγγελμα κλπ. Ο περιορισμός της θνησιμότητας σε επίπεδο που παρατηρείται στις αναπτυγμένες χώρες

δείχνει την πρόοδο που σημειώθηκε στο βιοτικό και μορφωτικό επίπεδο του πληθυσμού, της βελτιώσεως των όρων υγιεινής διαβιώσεως του, όπως επίσης και της σημαντικής εξέλιξης στον τομέα καταπολεμήσεως ορισμένων ασθενειών (ελονοσία, φυματίωση κλπ) που για πολλές δεκαετίες αποτελούσαν τις μάστιγες της ανθρωπότητας.

Φυσική αύξηση του πληθυσμού : Εκφράζει την υπεροχή των γεννήσεων έναντι των θανάτων που προκύπτει όταν αφαιρέσουμε τη θνησιμότητα από την γεννητικότητα.

Γονιμότητα : Α. Δημογραφική : είναι η αναπαραγωγική δραστηριότητα του γυναικείου πληθυσμού ηλικίας 15-64 ετών. Η αναπαραγωγική δραστηριότητα του πληθυσμού αυτού, των γυναικών, προσδιορίζεται και περιορίζεται από κοινωνικούς παράγοντες.

Β. Βιολογική : Η γονιμότητα είναι μια αναπαραγωγική ικανότητα. Αυτό σημαίνει για τα άρρενα άτομα την ικανότητα να γονιμοποιήσουν, ενώ για τα θήλεα άτομα την ικανότητα να συλλάβουν, να κυοφορήσουν και να γεννήσουν ένα ζωντανό παιδί.

Δημογραφική γήρανση : Χαρακτηρίζεται από τη συνεχή αύξηση της αναλογίας των ηλικιωμένων ατόμων στο συνολικό πληθυσμό, με ταυτόχρονη μείωση της αναλογίας των παιδιών και ενδεχομένως της αναλογίας των ατόμων παραγωγικών ηλικιών.

Αντίστροφα, γίνεται λόγος για ανανέωση του πληθυσμού όταν το ποσοστό του γεροντικού πληθυσμού μειώνεται και το ποσοστό του παιδικού αυξάνεται.

1.3 Η ΔΟΜΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Με τον όρο δομή του πληθυσμού εννοούμε την κατά φύλλα και ηλικίες σύνθεση του πληθυσμού ή (με άλλη διατύπωση) την κατανομή του κατά τις βιολογικές κατηγορίες του φύλου και της ηλικίας. Η κατανομή αυτή επηρεάζεται άμεσα από την εκτύλιξη των τριών βασικών δημογραφικών διαδικασιών, δηλαδή της θνησιμότητας, της γεννητικότητας και της μετανάστευσης.

Η μελέτη της δομής του πληθυσμού παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον από πολλές απόψεις. Μας επιτρέπει να δούμε τις δημογραφικές προοπτικές και την δημογραφική του ιστορία, στις πυραμίδες του πληθυσμού. Μας επιτρέπει να εκτιμήσουμε το επίπεδο της κοινωνικής του ανάπτυξης με την σύνθεση και το μέγεθος του γεροντικού πληθυσμού. Μας δίδει πληροφορίες για τις προοπτικές της οικονομικής του ανάπτυξης και για τα αναγκαία μέτρα κοινωνικής και οικονομική πολιτικής, δίνοντας μας ενδείξεις για το εργατικό δυναμικό (μέγεθος, σύνθεση και αναπλήρωσή του) για την έκταση και σύνθεση της αγοράς κλπ.

Τα άτομα που γεννήθηκαν σε μια ορισμένη χρονική περίοδο (έτος ή πενταετία κλπ) και που τα εξετάζουμε σαν μια ενιαία ομάδα σ' όλη την διάρκεια της ζωής τους, μέχρις τον θάνατο και του τελευταίου, αποτελούν μια στατιστική γενιά ή κοόρτη. Η κοόρτη αποτελεί το βασικό μέγεθος για την κατασκευή της πυραμίδας του πληθυσμού, την σύνταξη των πινάκων επιβίωσης κλπ.

Κατά κανόνα εξετάζουμε την κατανομή του πληθυσμού, ή επιμέρους κατηγοριών του, κατά πενταετής ομάδες ηλικιών. Με τον

τρόπο αυτόν εξομαλύνουμε τις διαφορές που προκύπτουν από έτος σε έτος στη διάρκεια της πενταετίας. Οι διαφορές αυτές οφείλονται συχνά σε λάθη που γίνονται κατά την δήλωση της ηλικίας στις απογραφές, κυρίως εξ' αιτίας της τάσης που παρατηρείται οι ηλικίες και οι χρονολογίες των συμβάντων να δηλώνονται στρογγυλεμένες σε ολόκληρες ή μισές δεκαετίες.

Ιδιαίτερο ενδιαφέρον παρουσιάζει η μελέτη της κατανομής του πληθυσμού σε μείζονες ομάδες ηλικιών. Οι ομάδες αυτές είναι τρεις : ο παιδικός πληθυσμός ή συντηρούμενοι παίδες, που περιλαμβάνει άτομα 0-4 ετών, ο ενεργός (ή ώριμος ή παραγωγικός) πληθυσμός που περιλαμβάνει άτομα ηλικίας 15-64 ετών, και ο γεροντικός πληθυσμός ή συντηρούμενοι γέροντες, που περιλαμβάνει τον πληθυσμό 65 ή 60 ετών και πάνω. Όταν ο γεροντικός πληθυσμός ορίζεται με αφετηρία το 60^ο έτος, ο ενεργός πληθυσμός καλύπτει τις ηλικίες 15-59 ετών. Οι δύο μεγάλες ομάδες του παιδικού και του γεροντικού πληθυσμού συνθέτουν έτσι μια ευρύτερη πληθυσμιακή κατηγορία, τον συντηρούμενο πληθυσμό. Ο ενεργός πληθυσμός είναι μια μεγάλη πληθυσμιακή ομάδα που περιλαμβάνει διάφορες επιμέρους σημαντικές ομάδες, όπως είναι λ.χ. ο γυναικείος αναπαραγωγικός πληθυσμός, οι γυναίκες δηλαδή 15-49 ετών.

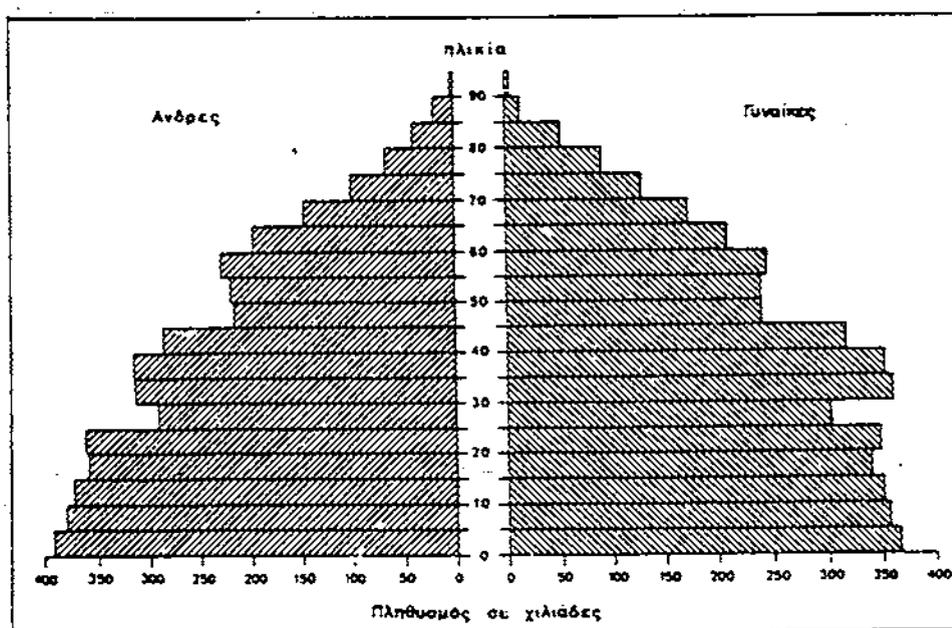
Πολλές φορές οι δημογράφοι χαρακτηρίζουν τους πληθυσμούς με βάση την ποσοστιαία συμμετοχή καθεμιάς από τις τρεις μείζονες ομάδες ηλικιών του πληθυσμού. Γίνεται έτσι λόγος για νέους πληθυσμούς, όταν το ποσοστό του παιδικού πληθυσμού κυμαίνεται γύρω στο 40%, για ώριμους πληθυσμούς, όταν ο ενεργός πληθυσμός είναι πάνω από 60% για γηράσκοντες πληθυσμούς, όταν το ποσοστό

του γεροντικού πληθυσμού αυξάνει, χωρίς όμως να έχει ακόμα φτάσει το 10%, και για γερασμένους πληθυσμούς, όταν το ποσοστό του γεροντικού πληθυσμού ανέρχεται σε 10% και πάνω.

Την δομή του πληθυσμού σε μια δεδομένη στιγμή μας την παρουσιάζει η πυραμίδα του πληθυσμού. Πρόκειται για ένα διάγραμμα που είναι το αποτέλεσμα του συνδυασμού δύο γραφικών παραστάσεων που έχουν κοινό τον κάθετο άξονα των ηλικιών. Από τις δύο μεριές του άξονα αυτού σύρονται δύο οριζόντιοι άξονες πληθυσμιακών μεγεθών (που εκφράζονται σε απόλυτα μεγέθη ή ποσοστά). Ο δεξιός οριζόντιος άξονας μας δίνει τα μεγέθη του γυναικείου πληθυσμού. Έχουμε έτσι με μια ματιά την κατανομή του πληθυσμού κατά φύλα και ομάδες ηλικιών.

Σχήμα 1

Πυραμίδα του πραγματικού πληθυσμού της Ελλάδας (1971)

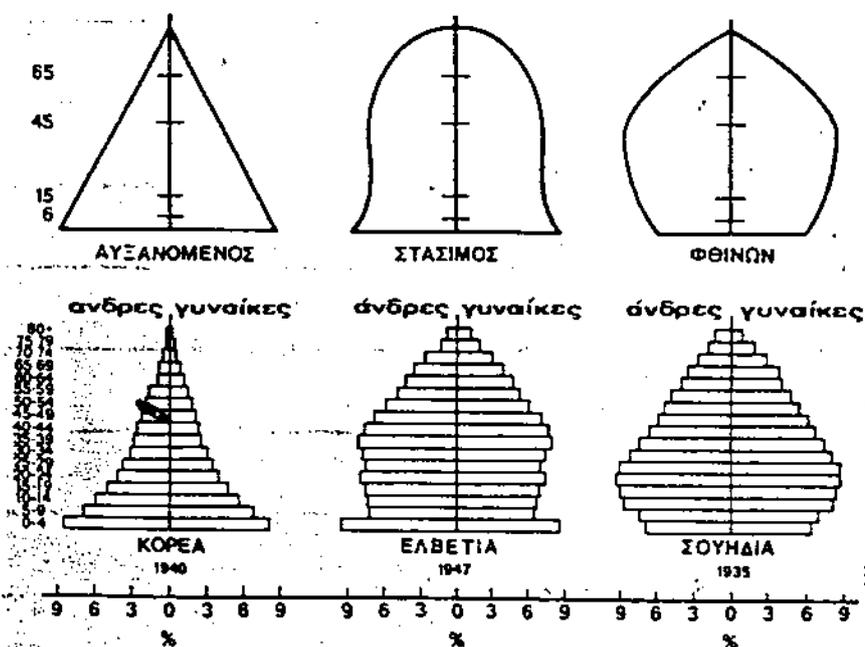
Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε.

Η πυραμίδα του πληθυσμού μας δίνει ακόμα παραστατικά την δημογραφική ιστορία ενός πληθυσμού. Όταν την προσέξουμε βλέπουμε ότι παρουσιάζει «ουλές» και «διογκώσεις» σε διάφορες κοόρτες. Οι ουλές αυτές και διογκώσεις αντιστοιχούν σε γεγονότα που επηρέασαν πρωτικά ή αυξητικά τις επιμέρους γενιές. Έτσι λ.χ. η πυραμίδα του ελληνικού πληθυσμού το 1971 (βλέπε παραπάνω Σχήμα 1) παρουσιάζει μια βαθιά «ουλή» στην ομάδα ηλικιών 25-30 ετών. Εάν αφαιρέσουμε από το 1971 τα δύο ακραία έτη (1971-30 και 1971-25) βλέπουμε ότι η ηλικία αυτή αντιστοιχεί στην γενιά που γεννήθηκε στην κατοχική περίοδο (1941-46) κατά την οποία η γεννητικότητα του ελληνικού πληθυσμού ήταν μειωμένη.

Οι πυραμίδες του πληθυσμού τείνουν να πάρουν ένα από τα τρία χαρακτηριστικά σχήματα (βλέπε σχήμα 2). Καθένα από τα σχήματα αυτά δείχνει και διαφορετικές δημογραφικές προοπτικές ενός πληθυσμού.

Σχήμα 2

Τα τρία χαρακτηριστικά σχήματα των πυραμίδων πληθυσμού

Πηγή : Πήτερσον 1961

Όταν η πυραμίδα παίρνει το σχήμα ενός ισοσκελούς τριγώνου, τότε έχουμε ένα αυξανόμενο πληθυσμό, γιατί η πλατειά βάση υποδηλώνει πως ο μελλοντικός αναπαραγωγικός πληθυσμός θα είναι μεγαλύτερος από τον σημερινό. Αν το σχήμα της πυραμίδας μοιάζει με καμπάνα, τότε ο πληθυσμός είναι στάσιμος, διότι η αναπαραγωγική γενιά που θα αντικαταστήσει την σημερινή θα είναι ίση περίπου σε μέγεθος με την ήδη υπάρχουσα. Αν, τέλος, η πυραμίδα παίρνει ένα σχήμα με στενή βάση και διογκωμένη μέση και κορυφή, τότε ο πληθυσμός είναι φθίνων, διότι η σημερινή αναπαραγωγική γενιά θα αντικατασταθεί από μικρότερη σε μέγεθος μελλοντική γενιά. Οι προβλέψεις αυτές ισχύουν πάντοτε υπο την προϋπόθεση ότι η συχνότητα των γεννήσεων και των κατά ηλικία και φύλο θανάτων θα παραμένει σταθερή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2^ο

2.1 Ο ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΕΡΓΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΓΕΩΓΡΑΦΙΚΗ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ

Ο ενεργός ή παραγωγικός πληθυσμός δηλώνει το σύνολο του πληθυσμού που θα μπορούσε να απασχοληθεί αν παρίστατο ανάγκη. Δεν συμπίπτει όμως ούτε ως έννοια ούτε ως μέγεθος με τον οικονομικά ενεργό πληθυσμό. Ο όρος αυτός αναφέρεται στην απασχόληση και δηλώνει το σύνολο του πληθυσμού που εργάζεται και που προσφέρεται για εργασία. Η τελευταία αυτή κατηγορία περιλαμβάνει τους ανέργους και τους νέους που ζητάνε εργασία για πρώτη φορά. Ο πληθυσμός που δεν εργάζεται και δεν προσφέρεται για εργασία αποτελεί τον οικονομικά μη ενεργό πληθυσμό. Είναι φανερό ότι ο ενεργός πληθυσμός περιλαμβάνει τόσο τον οικονομικά ενεργό πληθυσμό όσο και τον οικονομικά μη ενεργό πληθυσμό.

Η κατανομή του οικονομικά ενεργού πληθυσμού κατά περιοχές, αστικές, ημιαστικές και αγροτικές μεταβλήθηκε σημαντικά μέσα στην 20ετία 1951-1971.

Η αύξηση του ενεργού πληθυσμού των αστικών περιοχών έγινε σε βάρος των ημιαστικών και αγροτικών περιοχών. Οι περιοχές αυτές όχι μόνο δεν επωφελήθηκαν από τη γενική πληθυσμιακή αύξηση της περιόδου 1951-1971, αλλά αντίθετα είχαν και μείωση του εργατικού δυναμικού τους.

Η σημασία της εσωτερικής μετανάστευσης στη διαφοροποίηση του ενεργού πληθυσμού κατά περιοχές, καταφαίνεται από το γεγονός πως ένας στους τρεις από το σύνολο των μετακινηθέντων εγκαταστάθηκε

στην περιφέρεια της πρωτεύουσας. Συνολικά δεν μπορεί να λεχθεί ότι στο σύνολο των μεταναστών οι δύο στους τρεις εγκαταστάθηκαν στις αστικές περιοχές, ποσοστό 68%. Το ποσοστό των εγκαταστηθέντων σε ημιαστικές περιοχές κυμάνθηκε μεταξύ της ελάχιστης τιμής 9% περίπου. Τέλος, οι εγκαταστηθέντες στις αγροτικές περιοχές άγγιξαν περίπου το ποσοστό του 11%.

Κατά την απογραφή του 1981 ο ενεργός πληθυσμός της Ελλάδας (ηλικίες 15-64 ετών) ήταν 6.197.751 άτομα. Από τον πληθυσμό αυτόν οικονομικά ενεργοί ήταν μόνο 3.329.469 δηλαδή το 48%. Οι υπόλοιποι ήταν οικονομικά μη ενεργοί. Από την άλλη μεριά οι έννοιες του οικονομικά ενεργού και του οικονομικά μη ενεργού πληθυσμού καλύπτουν μεγαλύτερο εύρος ηλικιών από εκείνο που καλύπτει η έννοια του ενεργού πληθυσμού. Και τούτο προς δύο κατευθύνσεις. Η Ε.Σ.Υ.Ε. ορίζει τους δύο αυτούς πληθυσμούς με αφετηρία το 10^ο έτος της ηλικίας. Έτσι ο οικονομικά ενεργός και ο οικονομικά μη ενεργός πληθυσμός περιλαμβάνουν ένα σημαντικό ποσοστό του παιδικού πληθυσμού, τις ηλικίες 10-14 ετών, και ολόκληρο τον γεροντικό πληθυσμό, τις ηλικίες 65 ετών και πάνω. Με αποτέλεσμα ενώ ο ενεργός πληθυσμός της χώρας ήταν κατά την απογραφή του 1981, όπως είδαμε 6.197.751 άτομα, ο οικονομικά ενεργός ήταν 3.543.797 και ο οικονομικά μη ενεργός 4.517.862, δηλαδή συνολικά 8.061.659.

2.2 ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ ΜΕΣΑ ΚΑΙ ΑΙΤΙΑ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΓΕΝΝΗΣΕΩΝ

Το δικαίωμα των ζευγαριών και των γυναικών να καθορίζουν ελεύθερα και υπεύθυνα τον αριθμό και τη χρονική κλιμάκωση των παιδιών που επιθυμούν να φέρουν στον κόσμο και τα δικαιώματα αντισύλληψης, άμβλωσης και στειρώσης, που αποτελούν τα μέσα, με τα οποία γίνεται δυνατή η μη γέννηση όσων παιδιών δεν είναι επιθυμητά, έχουν αναγνωριστεί και διατυπωθεί από διεθνείς διακηρύξεις, αποφάσεις του Συμβουλίου της Ευρώπης και νόμους των περισσότερων κρατών της Ευρώπης. Έτσι και στην Ελλάδα με το Νόμο 1038 / 1980 «για τον οικογενειακό προγραμματισμό» ορίστηκε ότι το κράτος μεριμνά για τη διάδοση και την πρακτική εφαρμογή σε θέματα γενετικής και οικογενειακού προγραμματισμού και με τον Νόμο 1609 / 1986 «για την τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης και την προστασία της υγείας της γυναίκας» ορίστηκε ότι δεν είναι άδικη πράξη η τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης. Πολλοί είναι οι παράγοντες εκείνοι που συνέβαλαν στη μεταπολεμική περίοδο στη μείωση της γονιμότητας στην Ελλάδα.

α) Η μείωση της βρεφικής θνησιμότητας, ιδιαίτερα αισθητή μετά το 1980. Δεν είναι πια απαραίτητο να αποκτήσουν οι γονείς πολλά παιδιά για να επιβιώσουν 2 ή 3 από αυτά όπως συνέβαινε στο παρελθόν.

β) Η μετανάστευση προς το εξωτερικό γιατί απομακρύνονται οι σύζυγοι και χάνονται από τον τόπο άτομα των αναπαραγωγικών ηλικιών. Η παλιννόστηση δεν επέδρασε θετικά γιατί οι γυναίκες που επέστρεψαν είχαν ξεπεράσει την κατεξοχήν αναπαραγωγική ηλικία και

είχαν επηρεαστεί από την ξένη νοοτροπία σχετικά με το μέγεθος της οικογένειας. Αλλά και η εσωτερική μετανάστευση συντέλεσε στη μείωση της γονιμότητας. Στην Ελλάδα οι πολυμελείς οικογένειες ήταν κυρίως αγροτικές. Από τα μέσα της δεκαετίας του '50 πολλοί νέοι αγρότες μετακινήθηκαν στις πόλεις επομένως η μείωση της γονιμότητας στις αγροτικές περιοχές οφείλεται στην ελάττωση του πληθυσμού της αναπαραγωγικής ηλικίας, ενώ οι αγρότες που εγκαταστάθηκαν στις πόλεις υιοθέτησαν το μικρό μέγεθος της οικογένειας που ισχύει σ' αυτές.

γ) Η μείωση και η γήρανση του αναπαραγωγικού πληθυσμού το ποσοστό των γυναικών 20-34 ετών από τις οποίες προέρχεται το μεγαλύτερο μέρος των γεννήσεων μειώθηκε από 48,1% σε 20,3%.

δ) Η ελάττωση της γαμηλιότητας παίζει σημαντικό ρόλο γιατί έχει διαπιστωθεί από επιστημονική μελέτη ότι στις 100 Ελληνίδες τεκνοποιούν τον πρώτο χρόνο του γάμου τους και από αυτές οι 34 είχαν συλλάβει πριν από την τέλεσή του.

ε) Η αύξηση της διαζυγιότητας

στ) Η οικονομική ανάπτυξη. Από έρευνες στο εξωτερικό και στην Ελλάδα έχει αποδειχθεί ότι όσο υψηλότερο είναι το εισόδημα μιας χώρας τόσο χαμηλότερο είναι το επίπεδο ευημερίας. Η αύξηση του εισοδήματος των νοικοκυριών επηρεάζει τις προτιμήσεις και τις αξίες σε τέτοιο βαθμό ώστε να περιορίζει τον αριθμό παιδιών. Πολλοί γονείς προτιμούν να αλλάξουν αυτοκίνητο ή επίπλωση παρα να αποκτήσουν ένα παιδί.

ζ) Η οικονομική κρίση και η επακόλουθη ανεργία. Στις αρχές τις δεκαετίας του '80 παρατηρείται σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες αποσυσσώρευση, αποεπένδυση, αποβιομηχάνιση, που είναι ιδιαίτερα

έντονες στις χώρες της Νότιας Ευρώπης και εκδηλώνονται με πτωχεύσεις, παραοικονομία και ανεργία. Οι φιλοδοξίες για την απόκτηση περισσότερων αγαθών που βασιζόνταν στα έτη της ευημερίας δεν μπορούν πια να ικανοποιηθούν ή για την ικανοποίησή τους χρειάζεται να εργάζεται και η γυναίκα. Η ανεργία έχει πάρει διαστάσεις σε όλες τις χώρες της Ευρώπης και στην Ελλάδα. Η ανεργία των νέων αποτελεί αιτία περιορισμού της γαμηλιότητας και της γεννητικότητας. Οι άνεργοι νέοι άνδρες, (40% της ομάδας ηλικιών 25-29 ετών) δεν αποφασίζουν να παντρευτούν και να αποκτήσουν παιδιά και ακόμα περισσότερο δεν το αποφασίζουν εκείνοι που έμειναν άνεργοι γιατί έχασαν τη δουλειά τους. Αλλά και η ανεργία των νέων γυναικών αποτελεί αιτία περιορισμού της γονιμότητας, διότι πολλές εργάζονται για να καλύψουν βασικές ανάγκες και όπως έδειξε η έρευνα του ΕΚΚΕ οι γυναίκες που εργάζονται για να καλύψουν κάποια βασική ανάγκη έχουν υψηλότερη γεννητικότητα, από όσες εργάζονται για να έχουν συμπληρωματικό εισόδημα, κοινωνικές σχέσεις ή από ενδιαφέρον για την εργασία τους.

η) Η επαγγελματική απασχόληση της γυναίκας. Δεν είναι σωστό να αποδίδεται η μείωση της γονιμότητας μόνο στην επαγγελματική απασχόληση της γυναίκας. Η μείωση των γεννήσεων δεν οφείλεται μόνο σε έναν παράγοντα αλλά σε πολλούς και μερικοί από αυτούς δεν είναι ανατρέψιμοι. Στις αγροτικές περιοχές, όπου η γυναίκα συμμετέχει στην οικονομική δραστηριότητα με καθημερινή απασχόληση στα χωράφια και στο στάβλο 11-12 ώρες, οι γονείς αποκτούσαν άλλοτε πολλά παιδιά για να βοηθήσουν στις αγροτικές εργασίες και να τους φροντίσουν στα γεράματα τους, αλλά και γιατί η γυναίκα εργαζόταν κοντά στο σπίτι της και πρόσεχε τα παιδιά της ή και η εκτεταμένη

οικογένεια συμμετείχε στη φύλαξη και ανατροφή των παιδιών. Στις αστικές περιοχές, όπου οι εργαζόμενες σε εργοστάσια, καταστήματα ή γραφεία ασχολούνται επιπλέον με το μαγείρεμα, το καθάρισμα, το συγύρισμα του σπιτιού, την ανατροφή των παιδιών, τη φροντίδα των ηλικιωμένων, τα ψώνια κλπ. με αποτέλεσμα να έχουν εργάσιμη εβδομάδα 80 ωρών, διπλάσια δηλαδή από εκείνη των αντρών, η επαγγελματική απασχόληση της γυναίκας έχει την τάση να περιορίζει τη γονιμότητα. Η εργαζόμενη μητέρα χωρίς την ουσιαστική βοήθεια του πατέρα ή των κοινωνικών υπηρεσιών που θα αναλάμβαναν τη σωστή φροντίδα των βρεφών και νηπίων βρίσκεται μπροστά σε δύο επιλογές. Ή να εγκαταλείψει την εργασία της με συνέπεια τη μείωση του οικογενειακού εισοδήματος και ενδεχομένως με δυσάρεστες επιπτώσεις στον ψυχικό της κόσμο και την οικογενειακή ατμόσφαιρα. Ή να εξακολουθήσει να εργάζεται φέροντας μόνη το βάρος ανατροφής των παιδιών, κάνοντας όλες τις δουλειές και φροντίζοντας τους ηλικιωμένους. Εξαντλημένη από την υπεραπασχόληση μέσα και έξω από το σπίτι, βλέπει τη δουλειά της σαν αναγκαίο κακό και η ανατροφή των παιδιών της, της δημιουργεί τύψεις γιατί δεν μπορεί να αφοσιωθεί απερίσπαστη σ' αυτά.

θ) Η ανεπαρκής προστασία της μητρότητας και της παιδικής ηλικίας. Αν και στη χώρα μας η μητρότητα και η παιδική ηλικία προστατεύονται από το Σύνταγμα και τους Νόμους και τα τελευταία χρόνια έχουν γίνει σημαντικά βήματα, το πρόβλημα είναι μέχρι ποιου σημείου τα άρθρα του Συντάγματος, των Νόμων και των Διεθνών συμβάσεων εφαρμόζονται.

ι) Το κόστος ανατροφής του παιδιού. Όπως προκύπτει από μελέτες και έρευνες επιστημονικές και δημοσιογραφικές που έγιναν

στο εξωτερικό και στην Ελλάδα, τα τελευταία χρόνια σημειώθηκε ταχεία άνοδος των άμεσων και κυρίως των έμμεσων δαπανών για το παιδί. Έχουν αυξηθεί σημαντικά οι δαπάνες για τρόφιμα, ρουχισμό, εκπαίδευση, φύλαξη του παιδιού και προπαντός οι έμμεσες δαπάνες που είναι δύσκολο να εκτιμηθούν. Η αύξηση του κόστους ανατροφής των παιδιών σε συνδυασμό με τη μείωση του πραγματικού εισοδήματος των εργαζομένων και ιδιαίτερα των μισθωτών από τον πληθωρισμό και από την ουσιαστικά αμετάβλητη φορολογική κλίμακα επηρεάζει σημαντικά τις αποφάσεις των ζευγαριών για την απόκτηση όχι μόνο του τρίτου παιδιού αλλά και του δεύτερου και καμιά φορά και του πρώτου.

ια) Η κατοικία και το περιβάλλον. Οι συνθήκες κατοικίας στις αστικές περιοχές αποτελεί εμπόδιο για την απόκτηση πολλών παιδιών γιατί ανάμεσα στα άλλα ο ερχομός των παιδιών δημιουργεί πρόσθετες ανάγκες χώρου. Οι περισσότερες πολυκατοικίες και γειτονιές δεν διαθέτουν χώρο για να παίζουν τα παιδιά, τα διαμερίσματα των πολυκατοικιών διαθέτουν χώρους ακατάλληλους για τη δημιουργία μεγάλης οικογένειας, το κόστος κατασκευής και αγοράς κατοικίας έχει γίνει απαγορευτικό για τα μικρά και μεσαία εισοδήματα, υπάρχει στενότητα προσφοράς κατοικιών με ακριβό ενοίκιο, λείπουν οι χώροι ψυχαγωγίας, άθλησης για τα παιδιά (παιδικές χαρές, γυμναστήρια, γήπεδα κλπ), εξάλλου οι ιδιοκτήτες αρνούνται να νοικιάζουν τα διαμερίσματα τους σε οικογένειες με μικρά και ιδιαίτερα με πολλά μικρά παιδιά.

ιβ) Ψυχολογικοί παράγοντες. Οι νέες γενιές ενηλίκων είναι περισσότερο ευαίσθητες για την ευθύνη που έχουν ως γονείς απέναντι στα παιδιά τους, ορισμένοι νέοι λιγότερο σίγουροι για τον εαυτό τους,

άλλοι φοβούνται τον κόσμο του μέλλοντος έχοντας την πεποίθηση ότι τα παιδιά που θα γεννηθούν θα ζήσουν σε έναν κόσμο γεμάτο αγωνία, άλλοι εκφράζουν ανησυχίες για τη βιομηχανική και αστική ρύπανση και για άλλες οικολογικές διαταραχές, άλλοι είναι επηρεασμένοι από τη δημογραφική έκρηξη στον τρίτο κόσμο. Ο φόβος ενός πυρηνικού πολέμου ή πυρηνικών ατυχημάτων επηρεάζει νέα ζευγάρια στην απόφασή τους για την απόκτηση παιδιών.

2.3 ΕΠΙΠΤΩΣΕΙΣ ΜΕΙΩΣΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑΣ

Οι συνέπειες που προκύπτουν από την μείωση της γεννητικότητας έχουν ποσοτικό και ποιοτικό χαρακτήρα.

Κατά τις τελευταίες δεκαετίες τα ποσοστά της μέσης ετήσιας φυσικής αύξησης του πληθυσμού μειώνονται διαρκώς με αποτέλεσμα να έχουν φθάσει το 0,7% κατά τη δεκαετία 1981-91.

Σύμφωνα με τους υπολογισμούς της Ε.Σ.Υ.Ε. και με την υπόθεση ότι η μεταναστευτική κίνηση θα σταματήσει εντελώς, ενώ η γεννητικότητα και η θνησιμότητα θα ακολουθούν τις σημερινές τάσεις, ο πληθυσμός της χώρας το 2000 θα έχει φθάσει στα 10,2 εκ., με πιθανή μελλοντική μείωσή του. Τα δύο παιδιά που αποκτά σήμερα κατά μέσο όσο η ελληνική οικογένεια δεν εξασφαλίζουν την αναπαραγωγή του ελληνικού πληθυσμού. Εκτός όμως από τις καθαρά ποσοτικές συνέπειες του φαινομένου, ίσως ακόμη μεγαλύτερη σπουδαιότητα παρουσιάζουν οι ποιοτικές συνέπειες, δεδομένου ότι η διάρθρωση του πληθυσμού κατά ομάδες ηλικιών επηρεάζεται σημαντικά από τη μείωση της γεννητικότητας. Έτσι οι ομάδες ηλικιών 0-14 και 15-64 ετών μειώνονται αναλογικά, ενώ αυξάνεται η ομάδα 65 ετών και άνω,

οδηγώντας σε γήρανση του πληθυσμού με όλες τις κοινωνικοοικονομικές της επιπτώσεις.

Η αποδυνάμωση του οικονομικά ενεργού πληθυσμού και η δυσανάλογη αύξηση των οικονομικών βαρών για τις νεότερες ομάδες ηλικιών αποτελεί άμεση συνέπεια της γήρανσης αυτής. Ενδεικτικά αναφέρεται ότι ο δείκτης εξάρτησης για τα άτομα τρίτης ηλικίας έχει αυξηθεί από 10,4 σε 20,5 μεταξύ 1961 και 1991.

Οπωσδήποτε η παραγωγή, η κατανάλωση και το ακαθάριστο προϊόν επηρεάζονται αρνητικά, ενώ παράλληλα δημιουργούνται περαιτέρω κοινωνικοοικονομικές επιπτώσεις από τη γήρανση του πληθυσμού και που συνδέονται με το γεγονός ότι η εισαγωγή νεωτεριστικών αντιλήψεων στη χώρα γίνεται προβληματική, εφόσον το ανθρώπινο δυναμικό επηρεάζεται ποσοτικά και ποιοτικά.

2.4 ΑΙΤΙΑ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΓΗΡΑΝΣΗΣ

Σε «χώρα γερόντων» έχει μεταβληθεί η Ελλάδα, ενώ το 2000 οι μόνες ηλικίες που θα αντιπροσωπεύουν την χώρα μας δεν θα είναι μικρότερες από το 50^ο έτος της ηλικίας. Αλλά σε «πλανήτη ηλικιωμένων» έχει μεταβληθεί πλέον η γη, αφού ο αριθμός των ατόμων της τρίτης ηλικίας είναι τόσο μεγάλος ώστε να περιμένουμε μέχρι το 2020 να ζουν στον κόσμο 900 εκατομμύρια άτομα, ηλικίας άνω των 60 ετών.

Οι κυριότερες αιτίες της δημογραφικής γήρανσης συνοψίζονται :

- 1.** Στην μείωση της γεννητικότητας που αποτελεί και τη βασική αιτία γήρανσης του ελληνικού πληθυσμού. Η αναλογία της ομάδας των ηλικιωμένων 65 ετών και άνω αυξάνεται σε βάρος της αναλογίας

του ποσοστού των νέων 0-14 ετών που μειώνεται εξαιτίας της πτώσης της γεννητικότητας.

2. Στη μετανάστευση προς το εξωτερικό η οποία αποτελεί αιτία γήρανσης γιατί οι περισσότεροι μετανάστες ανήκουν στον πληθυσμό των παραγωγικών ηλικιών. Η μετανάστευση είχε ως συνέπεια την επιτάχυνση του ρυθμού γήρανσης στην περίοδο που είχε σημειωθεί μαζική αποδημία. Η παλιννόστηση είχε ως συνέπεια την επιβράδυνση του ρυθμού γήρανσης στην περίοδο 1971-1981, επειδή οι περισσότεροι από εκείνους που παλιννοστούν ανήκουν στον πληθυσμό των παραγωγικών ηλικιών. Στον περιορισμό του ρυθμού γήρανσης έχει συμβάλει και η είσοδος των ξένων εργατών που υπολογίστηκαν σε 100.000 περίπου, άτομα ηλικίας 15-35 ετών.

3. Η μείωση της θνησιμότητας δεν αποτελεί μέχρι τα μέσα της δεκαετίας του '70 αιτία γήρανσης του πληθυσμού, γιατί είχε ως συνέπεια την αύξηση της αναλογίας των παιδιών και την αναλογίας του πληθυσμού των παραγωγικών ηλικιών. Η αύξηση της μέσης διάρκειας ζωής οφείλεται στη μείωση της θνησιμότητας στις μικρές και νεότερες ηλικίες. Επομένως η μείωση της θνησιμότητας συνέβαλε στην ανανέωση του πληθυσμού και όχι στη γήρανσή του.

2.5 Επιπτώσεις δημογραφικής γήρανσης

Η δημογραφική γήρανση, εξαιτίας της αυξανόμενης δυσαναλογίας συνταξιούχων προς εργαζόμενους, προκαλεί δυσχέρειες στη χρηματοδότηση των συντάξεων και στη βελτίωση των χαμηλών συντάξεων και υπάρχει φόβος ότι οι Ασφαλιστικοί οργανισμοί, με την πάροδο του χρόνου, θα βρεθούν σε αδυναμία να εκπληρώσουν τις υποχρεώσεις τους προς τους ασφαλισμένους. Βέβαια, ο όγκος των συντάξεων δεν εξαρτάται μόνο από τη γήρανση του πληθυσμού, αλλά και από την ηλικία συνταξιοδότησης και τη σχέση μισθού – σύνταξης. Τα κόμματα, οι συνδικαλιστικές οργανώσεις και η κοινή γνώμη ζητούν τη μείωση της ηλικίας συνταξιοδότησης, προβάλλοντας ως επιχείρημα την ανάγκη ανάπαυσης των εργαζομένων, που είναι εύλογη στα βαριά και ανθυγιεινά επαγγέλματα, τη μείωση της ανεργίας και της υποαπασχόλησης και την ανανέωση των ηλικιωμένων στελεχών. Η μείωση της ηλικίας συνταξιοδότησης προκαλεί κι αυτή τη χειροτέρευση της σχέσης των συνταξιούχων προς τους ενεργούς ασφαλισμένους που υπολογίστηκε σε 1 προς 4 και στο Δημόσιο σε 1 προς 5. Ολέθριες συνέπειες για τα οικονομικά των Ασφαλιστικών οργανισμών και τη βελτίωση των συντάξεων των ηλικιωμένων έχει η αύξηση του αριθμού των πρώιμων συνταξιούχων ατόμων δηλαδή που δεν είναι ηλικιωμένοι, δεν πάσχουν από καμιά αναπηρία και, χωρίς να συντρέχει κανένας ειδικός λόγος, εισπράττουν χρήματα από κάποιον Ασφαλιστικό Οργανισμό, χωρίς να εργάζονται (στρατιωτικοί, στελέχη Δημοσίων Οργανισμών, γυναίκες μετά 15-20 έτη υπηρεσίας κλπ). Το κόστος των πρώιμων συνταξιούχων είναι ασύγκριτα ανώτερο από το κόστος των κανονικών συνταξιούχων, γιατί ένας συνταξιούχος 45 ετών

με προσδοκία ζωής μέχρι τα 70, στοιχίζει περισσότερο από έναν συνταξιούχο 60 ή 65 ετών.

Η δημογραφική γήρανση προκαλεί μεγάλη αύξηση των δαπανών για την υγεία, κάτω από τη διπλή επίδραση αύξησης του αριθμού των ηλικιωμένων και της αύξησης της ροής για κατανάλωση ιατρικών υπηρεσιών σε αυτές τις ηλικίες. Δαπάνες εξωνοσοκομειακής περίθαλψης και μέση διάρκεια παραμονής στα νοσοκομεία είναι μεγαλύτερες για τους ηλικιωμένους, ενώ οι νοσοκομειακές εισαγωγές ατόμων άνω των 60 ετών υπολογίστηκαν στο τριπλάσιο του εθνικού μέσου όρου. Στις μεγάλες ηλικίες αυξάνεται ο αριθμός των ανάπηρων ηλικιωμένων. Οι υπερήλικες 75 ετών και άνω με αναπηρίες υπολογίστηκαν στην Ελλάδα το 1971 σε 15 - 20% , οι ακίνητοι μέσα στο σπίτι σε 8% των αντρών και 11% των γυναικών, οι κατάκοιτοι σε συλλογικές κατοικίες σε 22 - 23 χιλιάδες άτομα και σε άσυλα 4 - 5 χιλιάδες άτομα. Άλλες αρρώστιες είναι συχνότερες στα 20 και άλλες στα 70. Στην Ελλάδα θεωρείται ότι οι ηλικιωμένοι χρησιμοποιούν τις νοσοκομειακές υπηρεσίες για μεγαλύτερο χρονικό διάστημα από όσο είναι αναγκαίο για ιατρικούς λόγους. Αυτό οφείλεται πρώτο το ότι η ιδρυματική περίθαλψη για χρόνια πάσχοντες είναι πολύ περιορισμένη και δεύτερο στην έλλειψη παροχής υγειονομικών υπηρεσιών στο σπίτι. Η δημογραφική γήρανση δεν είναι ο μόνος παράγοντας που συντελεί στην αύξηση των δαπανών για την υγεία. Οι τεράστιες δυνατότητες της ιατρικής τεχνολογίας έχουν ως συνέπεια την αύξηση του κόστους των ιατρικών υπηρεσιών, ενώ η αύξηση του αριθμού των νοσοκομειακών κλινών για την κάλυψη των ελλειμμάτων και τη βελτίωση του εξοπλισμού και των ανέσεων των νοσοκομείων, συντελούν επίσης στην αύξηση των παραπάνω δαπανών. Ένα άλλο πρόβλημα είναι ότι οι

ηλικιωμένοι έχουν περισσότερο ανάγκη από φροντίδα, παρα από ιατρικές πράξεις. Είναι επομένως ανάγκη να αυξηθεί το νοσηλευτικό προσωπικό, να ειδικευτούν νοσοκόμες στα προβλήματα των ηλικιωμένων και κυρίως να δημιουργηθεί υπηρεσία παροχής υπηρεσιών στο σπίτι.

Άλλες επιπτώσεις της δημογραφικής γήρανσης καταφαίνονται στην κατανάλωση και στην αποταμίευση. Οι ηλικιωμένοι αποτελούν μια ομάδα κατ' εξοχήν καταναλωτική και ελάχιστα παραγωγική. Στην Ελλάδα πολλοί μικροσυνταξιούχοι, χωρίς άλλα εισοδήματα, αρκούνται αναγκαστικά στην κατανάλωση ελάχιστων ειδών. Έρευνες που έγιναν στο εξωτερικό επέδειξαν ότι οι ηλικιωμένοι με χαμηλά εισοδήματα δαπανούν, σε σύγκριση με τους νεώτερους, ένα μικρότερο ποσοστό εισοδήματός τους, επειδή έχουν μικρότερη οικογένεια και διαφορετικό τρόπο ζωής, ενώ ένας μεγάλος αριθμός ηλικιωμένων, άσχετα με το εισόδημά τους, καταναλώνουν το μεγαλύτερο μέρος και αποταμιεύουν ένα μικρότερο μέρος σε σύγκριση με άτομα των παραγωγικών ηλικιών. Έτσι αυξάνεται το ποσοστό του πληθυσμού που στερείται αποταμιευτικής ικανότητας και υποχωρεί η πίεση για αποταμίευση που προοριζόταν για την εκπλήρωση διαφόρων υποχρεώσεων (π.χ. σπουδές παιδιών).

Ένας πληθυσμός που βρίσκεται στη φάση της δημογραφικής γήρανσης απαιτεί περισσότερες επενδύσεις υγείας και περίθαλψης. Γενικά νοσοκομεία, ψυχιατρικές κλινικές, γηροκομεία κλπ. Τα τελευταία χρόνια παρατηρήθηκε αύξηση της ζήτησης θέσεων σε ιδρύματα για ηλικιωμένους που δεν οφείλεται μόνο στη δημογραφική γήρανση αλλά και στην αστικοποίηση και τη μεταβολή της δομής της οικογένειας. Η ζήτηση αυτή δεν ικανοποιήθηκε επειδή δεν έγιναν οι

αναγκαίες επενδύσεις, που αν είχαν πραγματοποιηθεί δεν θα είχαν δημιουργήσει τη σημερινή κατάσταση, η οποία χαρακτηρίζεται από μακρόχρονη παραμονή για μια θέση σε δημόσιο ίδρυμα, συνωστισμό, κακή κατάσταση των κτιρίων και σε μερικά δημόσια ιδρύματα υποβάθμιση της ζωής των ηλικιωμένων.

Υπάρχουν όμως επιπτώσεις και στις ιδιωτικές επενδύσεις. Η ανεπάρκεια των θέσεων σε δημόσια ιδρύματα για ηλικιωμένους, σε συνδυασμό με το χαμηλό κόστος των λεγόμενων «Οίκων Ευγηρίας» και τα μεγάλα κέρδη που πραγματοποιούν οι επιχειρηματίες τους, είχαν ως συνέπεια την έντονη και αυξανόμενη παρουσία του ιδιωτικού τομέα ιδρυματικής περίθαλψης των γερόντων.

Από μελέτες ξένων επιστημόνων, προκύπτει ότι οι ιδιωτικές επενδύσεις διαφέρουν ανάλογα με την ηλικία των επενδυτών. Ηλικιωμένα άτομα αισθάνονται την ανάγκη μεγαλύτερης ασφάλειας και δεν αναλαμβάνουν νέες πρωτοβουλίες για ανακαίνιση, αναδιοργάνωση ή δημιουργία εργοστασίων και επιχειρήσεων γενικότερα, δεν έχουν τόλμη να αντιμετωπίσουν τον κίνδυνο, να δοκιμάσουν νέες μεθόδους και νέες δραστηριότητες.

Με τη γήρανση του πληθυσμού το επιχειρηματικό πνεύμα, η αποφασιστικότητα, η σχέση ως προς τον κίνδυνο των τεχνικών καινοτομιών και επενδύσεων υποχωρούν. Η εισαγωγή των νεωτεριστικών αντιλήψεων γίνεται προβληματική, αφού ο παραγωγικός πληθυσμός υφίσταται ποσοτική και ποιοτική αποδυνάμωση.

Η γήρανση του παραγωγικού πληθυσμού της χώρας, αποτελεί πλέον μια δυσάρεστη πραγματικότητα. Από τις αρχές της δεκαετίας του '60 η αύξηση της αναλογίας των ηλικιωμένων συνέπεσε με

σημαντική αύξηση της γεωργικής και της βιομηχανικής παραγωγής στο σύνολο της.

Παρατηρήθηκε όμως σε μερικές ελληνικές μελέτες μείωση της γεωργικής παραγωγής σε ορισμένες αγροτικές περιοχές που χαρακτηρίζονται από υψηλό ποσοστό γερόντων, γιατί πολλές εκτάσεις παρέμειναν ακαλλιέργητες ή διατηρήθηκαν σαν πρωτόγονες εκμεταλλεύσεις σε χέρια ηλικιωμένων αγροτών.

Η αποδοτικότητα της εργασίας του ανθρώπου επηρεάζεται από φυσιολογικούς παράγοντες από την πείρα της εργασίας, από την εκπαίδευση και τη γνώση. Και οι τρεις αυτοί παράγοντες επηρεάζονται τις περισσότερες φορές αρνητικά και μερικές φορές θετικά με τη ροή του χρόνου και την πάροδο της ηλικίας : Οι μεγαλύτερες ομάδες ηλικιών έχουν αποκτήσει κάποια εκπαίδευση πριν από 30-35 χρόνια, η πρακτική τους πείρα είναι συχνά ξεπερασμένη όπως και οι θεωρητικές τους γνώσεις. Οι φυσιολογικές δυνατότητες του ανθρώπινου οργανισμού μειώνονται με την πάροδο του χρόνου και αυτό έχει αρνητικές επιπτώσεις στην αποδοτικότητα της εργασίας.

Οι μεσήλικες και οι ηλικιωμένοι χαρακτηρίζονται από μικρή γεωγραφική και επαγγελματική κινητικότητα.

Η γήρανση του πληθυσμού των παραγωγικών ηλικιών, σε συνδυασμό με την αναχρονιστική και παρασιτική δομή και οργάνωση της οικονομίας, μπορεί να αποτελέσει παράγοντα επιβράδυνσης της οικονομικής ανάπτυξης και μείωση των ρυθμών αύξησης της παραγωγικότητας. Η οικονομική ανάπτυξη χρειάζεται νέους ειδικευμένους εργαζόμενους και επιστήμονες καθώς και ερευνητές υψηλότερης στάθμης.

Στις αστικές κυρίως περιοχές, όχι μόνο τα διαμερίσματα δεν είναι προσαρμοσμένα στις ανάγκες των ηλικιωμένων, αλλά δεν υπάρχει ούτε χώρος γι' αυτούς. Η παραδοσιακή μορφή της πατριαρχικής ή εκτεταμένης οικογένειας (παππούς, γιαγιά, παιδιά, εγγόνια), έχει σχεδόν καταργηθεί και επικρατεί η συζυγική ή πυρηνική οικογένεια.

Όταν η γυναίκα εργάζεται δεν έχει η οικογένεια τη δυνατότητα να εξυπηρετήσει τους ασθενείς και ανάπηρους ηλικιωμένους, ενώ όταν δεν εργάζεται υπερφορτώνεται και περιορίζεται. Η κατάσταση αυτή είχε ως συνέπεια την ιδρυματική περίθαλψη του ηλικιωμένου. Στο ίδρυμα όμως ο ηλικιωμένος ασυλοποιείται και δεν αξιοποιεί τις δυνάμεις του, ενώ στοιχίζει ακριβά στο κράτος και την οικογένεια. Τα τελευταία χρόνια η ίδρυση των ΚΑΠΗ αποτελεί μια σημαντική συνεισφορά προς τους ασθενείς και ανάπηρους ηλικιωμένους. Η βελτίωση των χαμηλών συντάξεων, οι επιδοτήσεις, η παροχή υπηρεσιών, θα έχουν ως αποτέλεσμα την παραμονή του ηλικιωμένου με την οικογένειά του. Για εκείνους που δεν έχουν οικογένεια, η δημιουργία κατοικιών με χαμηλό ενοίκιο και τα κέντρα εξυπηρέτησης ηλικιωμένων που να λειτουργούν ολόκληρο το 24ωρο, είναι μια λύση. Σε όσους έχουν δική τους κατοικία, να δοθεί επίδομα θέρμανσης, προτεραιότητα στο τηλέφωνο κ.λ.π.

Στις αγροτικές περιοχές, πολλοί ηλικιωμένοι μένουν μόνοι τους, γιατί οι νέοι έχουν μετακινηθεί προς τις πόλεις και οι γέροντες αρνούνται να εγκαταλείψουν το χωριό τους και τον παραδοσιακό τρόπο ζωής.

Η δημογραφική γήρανση δίνει αφορμή στη σύγκρουση των γενεών και στη διεύρυνση του χάσματος που χωρίζει τους νέους από τους ηλικιωμένους, αν και το χάσμα αυτό είναι προς το παρόν μικρότερο

στη χώρα μας απ τις τεχνολογικά περισσότερο ανεπτυγμένες χώρες. Στην Ελλάδα , σε χωριά και μικρές επαρχιακές πόλεις, οι ηλικιωμένοι δεν έχουν χάσει την επιρροή τους στη νέα γενιά, όσον αφορά σημαντικές αποφάσεις σε θέματα εργασίας, παιδείας, γάμου.

Θα ήταν σκόπιμο στις αστικές περιοχές να δημιουργηθούν θέσεις απασχόλησης για νέους στον τομέα της προσφοράς υπηρεσιών προς τους ηλικιωμένους. Αν και το θέμα παρουσιάζει τεράστιες δυσκολίες, είναι δυνατόν η δημιουργία αυτών των θέσεων να ανακουφίσει κάπως την ανεργία των νέων, θα είναι πολύτιμη για τους ηλικιωμένους και ίσως συντελέσει στον περιορισμό του χάσματος που τους χωρίζει.

Η δημογραφική γήρανση μεγαλώνει την ένταση του αγώνα για την κατάληψη και διατήρηση των θέσεων εξουσίας από ηλικιωμένα άτομα.

Επίσης, η δημογραφική γήρανση συντελεί στη διεύρυνση της φτώχειας. Είναι γνωστό ότι ένα μεγάλο μέρος των ηλικιωμένων λαβαίνει ανεπαρκείς συντάξεις και όπως φάνηκε από σχετική έρευνα τα εισοδήματα που προέρχονται από άλλες πηγές δεν είναι για την πλειοψηφία των ηλικιωμένων σημαντικά. Η οικονομική στέρηση οδηγεί σε άλλου είδους στέρσεις, που καταλήγουν στον αποκλεισμό του ατόμου από βασικές λειτουργίες της κοινωνίας και την περιθωριοποίησή του. Ακόμα χειρότερη είναι η κατάσταση των ηλικιωμένων γυναικών που έχασαν τον σύντροφό τους και αναγκάζονται να ζήσουν με τη μισή ή τα 7/10 της πενιχρής σύνταξης που έπαιρναν όταν ζούσε ο άντρας τους.

Αύξηση της νοσηρότητας και της θνησιμότητας και με την πάροδο του χρόνου και τον θάνατο των ηλικιωμένων ελάττωση του πληθυσμού των περιοχών όπου το ποσοστό των γερόντων ήταν μεγάλο.

Θα υπάρξουν τέλος σημαντικές επιπτώσεις στην άμυνα του κράτους. Έτσι λοιπόν λόγω της αύξησεως της γήρανσης αλλά και της υπογεννητικότητας θα υπάρξει σημαντική αποδυνάμωση της εθνικής μας άμυνας, κατά συνέπεια οι νέοι μας θα κληθούν να υπηρετήσουν την πατρίδα εκπληρώνοντας στρατιωτική θητεία κατά πολύ μεγαλύτερη από αυτή όλων των προηγούμενων.

2.6 Η ΕΞΕΛΙΞΗ ΤΗΣ ΓΑΜΗΛΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΙΑΖΥΓΙΟΤΗΤΑΣ

Στην Ελλάδα η εξέλιξη της γαμηλιότητας επηρεάζεται από δισεκτα έτη, κατά τα οποία ο αριθμός των γάμων ελαττώνεται. Έτσι, ορθότερος τρόπος εκτίμησης είναι ο υπολογισμός του μέσου ετήσιου όρου μιας τετραετίας.

Τα αίτια που επηρέασαν αρνητικά τη γαμηλιότητα είναι :

α) Αλλαγή στο σύστημα κανόνων και αξιών.

Οι νέες γενικές και εκείνες που γεννήθηκαν πριν από τον πόλεμο απόρριψαν το σύστημα κανόνων και αξιών των μεγαλύτερων τους. Πριν από τον γάμο έχουν σεξουαλική ζωή κατηγορίες ατόμων που άλλοτε θεωρητικά – τουλάχιστον δεν αποτολμούσαν. Ο έλεγχος της σεξουαλικής ζωής των παιδιών έχει ξεφύγει από τους γονείς και η σεξουαλική τους δραστηριότητα αρχίζει από νωρίς.

β) Αλλαγή στην αντίληψη και την οικογένεια.

Παρατηρείται κατάρρευση ή διάλυση της παραδοσιακής οικογένειας. Ο γάμος δεν αποτελεί πια συμμαχία δύο οικογενειών, αλλά συνιστά αποτέλεσμα ατομικών επιλογών.

2.7 ΑΙΤΙΕΣ ΘΑΝΑΤΩΝ

Τις αιτίες θανάτων μπορούμε να τις κατατάξουμε με διάφορους τρόπους. Έτσι, σύμφωνα με τον Δ. Τσαούση έχουμε τις ακόλουθες πέντε κατηγορίες :

- 1.** Θάνατοι που προέρχονται από βιολογικές αιτίες.
- 2.** Θάνατοι οφειλόμενοι σε ασθένειες.
- 3.** Βίαιοι θάνατοι.
- 4.** Θάνατοι που οφείλονται σε καταστάσεις πολέμου ή κοινωνικών αναταραχών.
- 5.** Θάνατοι από θεομηνίες και έκτακτα γεγονότα.

Η συχνότητα θανάτων, κατά κατηγορία αιτιών δεν είναι συμπτωματική. Καθορίζεται σε σημαντικό βαθμό από τη επενέργεια διάφορων οργανωτικών και πολιτιστικών παραγόντων. Η ταξινόμηση επομένως των αιτιών σε κατηγορίες έχει δύο βασικά πλεονεκτήματα, τα οποία αποτελούν και ενδογενή αίτια διαμόρφωσης αυτού του είδους των κατηγοριών. Κατά πρώτον μας επιτρέπει να μελετήσουμε τις κοινωνικές συνθήκες κάτω από τις οποίες για κατηγορίες ομοειδών φαινομένων, εμφανίζεται περισσότερο ή λιγότερο συχνά ως αίτια θανάτου. Κατά δεύτερο λόγο μας δίνεται η δυνατότητα να χρησιμοποιήσουμε τους δείκτες θνησιμότητας κατά κατηγορίες αιτιών θανάτου σαν πρώτη ένδειξη για τη διάγνωση του επιπέδου πολιτιστικής και κοινωνικής ανάπτυξης στο οποίο βρίσκεται ένα κοινωνικό σύνολο.

Τις πέντε κύριες κατηγορίες θανάτου μπορούμε να τις χωρίσουμε σε δύο μεγάλες ομάδες. Στην πρώτη περιλαμβάνονται οι πρώτες τρεις

κατηγορίες (βιολογικές αιτίες, ασθένειες, βίαιοι θάνατοι) και αναφέρονται σε μεμονωμένα συμβάντα, έστω και αν σε μερικές περιπτώσεις συμβαίνει να εμφανιστούν ταυτόχρονα πολλά τέτοια γεγονότα (δυστυχήματα σε μέσα μεταφοράς). Στη δεύτερη ομάδα περιλαμβάνονται οι δύο υπόλοιπες κατηγορίες, φαινόμενα που πλήττουν ολόκληρους πληθυσμούς και προκαλούν θανάτους κατά ομάδες.

Στην πρώτη κατηγορία θανάτων, της πρώτης ομάδας, κατατάσσονται φαινόμενα φυσιολογικά (γήρανση), μειονεξίες του οργανισμού (κληρονομικές παθήσεις, συγγενείς παθήσεις και ανωμαλίες) καθώς και αδυναμία του ατόμου να εξασφαλίσει τα απαραίτητα για την επιβίωση του (ασιτία, κακή διατροφή). Και στις τρεις περιπτώσεις έχουμε να κάνουμε με παράγοντες που αναφέρονται στην ικανότητα ενός οργανισμού να ανταποκριθεί ικανοποιητικά στις απαιτήσεις της ζωής.

Η δεύτερη κατηγορία περιλαμβάνει δύο μεγάλες υποκατηγορίες : τις λοιμώδεις και μεταδοτικές ασθένειες και τις εκφυλιστικές παθήσεις. Τις πρώτες ανήκουν αυτές που μεταδίδονται από άτομο σε άτομο και αυτές που μεταδίδονται από το περιβάλλον (χολέρα, τύφος, πανώλη). Στη δεύτερη υποκατηγορία συναντάμε τις παθήσεις που κατ' αρχήν εμφανίζονται σε μεγάλες ηλικίες και μαρτυρούν την αποδιοργάνωση του οργανισμού (αγγειοπάθειες, καρδιοπάθειες, καρκίνοι).

Στην Τρίτη κατηγορία αιτιών θανάτου περιλαμβάνονται οι ανθρωποκτονίες, τα ατυχήματα και οι αυτοκτονίες. Η συχνή εμφάνιση της ανθρωποκτονίας παρέχει την ένδειξη ότι στις κοινωνίες αυτές δίδεται μικρή σημασία στη ζωή και κυριαρχούν βίαιες και απότομες παρορμητικές αντιδράσεις που οδηγούν σε δυναμική αναμέτρηση και

λύση των διαφορών. Η υψηλή συχνότητα θανάτων από ατυχήματα είναι συνάρτηση του οικονομικού επιπέδου, του οργανωτικού επιπέδου (ύπαρξη ή μη κατάλληλων κανονισμών πρόληψης ατυχημάτων) και του πολιτιστικού επιπέδου (εφαρμογής κανονισμών).

Σε σχέση με τις πολεμικές αιτίες πρέπει να παρατηρηθεί ότι υπάρχουν τόσο οργανωτικοί όσο και πολιτιστικοί παράγοντες που καθορίζουν τη σημασία τους ως αίτια θανάτου σε μια δεδομένη στιγμή.

Οι θεομηνίες και τα έκτακτα γεγονότα είναι οι σεισμοί, πλημμύρες που σε μεγάλο ποσοστό είναι απρόβλεπτα. Όμως οι θάνατοι που προέρχονται από τα γεγονότα αυτά είναι συνήθως περιορισμένοι σε αριθμό. Οι περισσότεροι θάνατοι επέρχονται μετά το καταστροφικό γεγονός, ενώ θα μπορούσαν να αποφευχθούν εάν υπήρχε ο κατάλληλος μηχανισμός και η οργάνωση στη διάσωση και την περίθαλψη.

Βλέπουμε λοιπόν πως μελετώντας τις αιτίες θανάτου, η συχνότητα με την οποία δρα κάθε κατηγορία, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από ευρύτερους κοινωνικούς παράγοντες. Τους παράγοντες αυτούς μπορούμε να τους κατατάξουμε σε δύο κατηγορίες :

Οργανωτικοί : που σχετίζονται με τα μέσα και τις διαδικασίες πρόληψης των θανάτων.

Πολιτιστικοί : που σχετίζονται με τις αντιλήψεις που διαμορφώνουν τη στάση των ατόμων και του κοινωνικού συνόλου μπροστά στο θάνατο και των αιτιών του, την έκταση και αποτελεσματικότητα της χρήσης των υφιστάμενων μέσων και διαδικασιών πρόληψης θανάτων και την ανάληψη πρωτοβουλιών για τη διεύρυνση και αύξηση της αποτελεσματικότητας των μέσων και διαδικασιών πρόληψης θανάτων.

Στους οργανωτικούς παράγοντες περιλαμβάνονται :

1. Το πλαίσιο παροχής υγειονομικής προστασίας.
2. Το πλαίσιο παραγωγής και διανομής αγαθών (οικονομία τεχνολογία).
3. Το πλαίσιο πρόληψης (νομοθεσία , κανονισμοί).
4. Οι θεσμοί πρόληψης και καταστολής (αστυνομία, δικαιοσύνη).
5. Η τεχνολογία του πολέμου (επίθεση, άμυνα).
6. Η οργάνωση της περίθαλψης.

Στους πολιτιστικούς παράγοντες περιλαμβάνονται :

1. Οι αντιλήψεις και δοξασίες για τη φύση και το αναπόφευκτο της νόσου και του θανάτου.
2. Οι τρόποι ζωής (διατροφή, κατοικία).
3. Οι γνώσεις και το μορφωτικό επίπεδο.
4. Το σύστημα αξιών και ιδιαίτερα η αξία της ανθρώπινης ζωής.
5. Ο βαθμός πρόληψης και πιθανολογίας του κινδύνου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3^ο

3.1 Ο ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΟΣ ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ

Όπως προβάλλεται ο πληθυσμός της χώρας στο μέλλον, με την υπόθεση ότι η πολύ χαμηλή θνησιμότητα θα εξακολουθήσει να μειώνεται και η πολύ χαμηλή γονιμότητα θα βελτιωθεί σταδιακά και θα ανακτήσει τα επίπεδα αναπλήρωσης γενεών, στα τέλη της πρώτης ή στις αρχές της δεύτερης δεκαετίας του επόμενου αιώνα, δείχνει ότι οι διαδικασίες οι οποίες έχουν αρχίσει δεν είναι εύκολο να βελτιωθούν.

Ο συνολικός πληθυσμός θα κινηθεί στην τάξη μεγέθους των 10 εκατομμυρίων και ύστερα από μικρή αύξηση θα μειωθεί μάλλον παρα θα αυξηθεί. Η δημογραφική γήρανση προβλέπεται ότι θα συνεχιστεί. Σύμφωνα με τις προβλέψεις της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας της Ελλάδος το έτος 2000 η αναλογία των ηλικιωμένων άνω των 65 ετών στον συνολικό πληθυσμό θα ανέρχεται σε 14,4% και η αναλογία των ηλικιωμένων άνω των 60 σε 19,7%, δηλαδή 1 στους 5 Έλληνες και Ελληνίδες μετά από 15 χρόνια θα είναι εξηντάρης, δηλαδή θα βρίσκεται ή θα πλησιάζει την ηλικία της συνταξιοδότησης. Ο παιδικός πληθυσμός θα πέσει κάτω από τα τωρινά επίπεδα.

Οι δημογραφικές αυτές προβολές δεν έχουν λάβει υπόψη τις επιδράσεις της μετανάστευσης, η οποία θα επηρεάσει τόσο το μέγεθος, όσο και τη σύνθεση του μελλοντικού πληθυσμού.

Παρατηρείται επίσης, ότι η μεν θνησιμότητα βρίσκεται σε πολύ χαμηλά επίπεδα και, επομένως, έχει μικρά περιθώρια για βελτίωση προς τις μεγαλύτερες ηλικίες, κυρίως με την ελπίδα της περαιτέρω

βελτίωσης των μεθόδων της προληπτικής και θεραπευτική ιατρικής. Η γονιμότητα, εξάλλου, έχει δυνατότητες να βελτιωθεί με το σχηματισμό της οικογένειας και τους μέσου αριθμού τέκνων κατά οικογένεια, ο οποίος να εξασφαλίζει το επίπεδο αναπλήρωσης των γενεών, δηλαδή 2,1 παιδιά ανα γυναίκα. Ο τελευταίος αυτός όρος είναι απαραίτητος όχι για το μέγεθος του πληθυσμού – δεν έχει μεγάλη σπουδαιότητα αν ο πληθυσμός της χώρας είναι κατά 500 χιλιάδες περισσότερος ή λιγότερος – αλλά έχει μεγάλη σημασία για την κατά ηλικία σύνθεση του πληθυσμού και την εξισορροπημένη κατανομή του μεταξύ παιδικού, παραγωγικού και γεροντικού πληθυσμού, μακροχρόνια.

3.2 ΜΗΧΑΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ (ΚΙΝΗΤΙΚΟΤΗΤΑ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ)

Με τον όρο “Μηχανική κίνηση του πληθυσμού” εννοούμε τις μεταβολές που υφίστανται τα διάφορα πληθυσμιακά μεγέθη, συνέπεια μη φυσικών γεγονότων (γεννήσεις – θάνατοι). Ειδικότερα αναφερόμαστε στις μεταβολές που προκαλούνται στον πληθυσμό συνέπεια της μετακινήσεως τους ή αλλιώς συνέπεια των υφισταμένων “μεταναστευτικών ρευμάτων”.

Με τον όρο κινητικότητα, πιο απλά δηλώνουμε την μετακίνηση από ένα σημείο σε ένα άλλο. Διακρίνουμε δύο βασικές μορφές κινητικότητας, την γεωγραφική και την κοινωνική. Η γεωγραφική κινητικότητα αναφέρεται στην μεταβολή θέσης στον χώρο ή το ίδιο με άλλη διατύπωση, κάθε είδους αυτόβουλη μετακίνηση ή επιβαλλόμενη μετατόπιση ενός ατόμου ή ενός κοινωνικού συνόλου από έναν τόπο σε έναν άλλο. Η κοινωνική κινητικότητα δηλώνει την μετακίνηση από ένα

σημείο σε ένα άλλο μέσα σε ένα κοινωνικό σύστημα ή ένα πλέγμα κοινωνικών σχέσεων. Είναι φανερό η αντιστοιχία της κοινωνικής με τη γεωγραφική κινητικότητα. Η αντιστοιχία περιορίζεται όμως στην περιοχή της πνευματικής παράστασης ή της αναλογίας. Ανάμεσα στις δύο έννοιες υπάρχει μια ουσιώδης διαφορά. Η γεωγραφική κινητικότητα αναφέρεται σε μια μονοδιάστατη, επίπεδη μετακίνηση. Η κοινωνική κινητικότητα έχει πολλές διαστάσεις που ορίζονται πάντα σε δύο άξονες : έναν οριζόντιο και έναν κάθετο.

Ιδιαίτερα σημαντική είναι η μελέτη της επαγγελματικής κινητικότητας που είναι, μια επιμέρους μορφή της κοινωνικής κινητικότητας. Η μελέτη αυτή μας δείχνει τις μεταβολές που επέρχονται στην κατανομή και στην σύνθεση του εργατικού δυναμικού και , ως ένα σημείο, στην ταξική δομή μιας κοινωνίας σε μια δεδομένη στιγμή.

Η γεωγραφική κινητικότητα εμφανίζεται με διάφορες μορφές. Τα κυριότερα είδη της είναι η μετανάστευση, η περιήγηση, η μετοικεσία και η ημερήσια παλίνδρομη μετακίνηση.

Μετανάστευση : είναι η μόνιμη ή προσωρινή μεταβολή του τόπου εγκατάστασης ενός ατόμου ή ενός κοινωνικού συνόλου. Ως συνεχής ροή προσώπων από και προς μια περιοχή η μετανάστευση είναι μια απ τρεις βασικές δημογραφικές διαδικασίες. Είναι η διαδικασία εκείνη που συνεπάγεται τη μηχανική (ή τεχνητή) ανανέωση και φθορά ενός πληθυσμού.

Περιήγηση : είναι ο τουρισμός, η πρόσκαιρη μετακίνηση με αποκλειστικό σκοπό την αναψυχή. Σε παλιότερες εποχές η περιήγηση αποτελούσε χαρακτηριστικό φαινόμενο ορισμένων κοινωνικών στρωμάτων , των ευπόρων. Σήμερα αποτελεί χαρακτηριστικό

φαινόμενο των ευρέων στρωμάτων του πληθυσμού των σύγχρονων αστιακών – βιομηχανικών κοινωνιών με υψηλό κατά κεφαλή εισόδημα και υψηλό επίπεδο ευημερίας. Η σημασία του φαινομένου «περιήγηση», τόσο για τις κοινωνίες από τις οποίες ξεκινούν οι περιηγητές όσο και για τις κοινωνίες τις οποίες επισκέπτονται, γίνεται φανερή αν αναλογισθεί κανείς ότι σύμφωνα με τις εκτιμήσεις της Διεθνούς Ένωσης Τουριστικών Οργανώσεων ο αριθμός των περιηγητών σε ολόκληρο τον κόσμο, είχε φθάσει το 1971 σε 181 εκατομμύρια άτομα και ότι από το 1962 και εξής η διεθνής τουριστική κίνηση αυξάνεται με ετήσιο ρυθμό 9%.

Μετοικεσία : είναι η μεταβολή της περιοχής κατοικίας στον ίδιο πάντα τόπο εγκατάστασης. Μετοικεσία είναι π.χ. η μετακίνηση από μια γειτονιά σε μια άλλη, από το κέντρο σε ένα προάστιο κλπ. Αντίστοιχος με τον όρο μετοικεσία είναι ο όρος κινητικότητα της κατοικίας. Η μορφή αυτή γεωγραφικής κινητικότητας είναι συχνή στις σύγχρονες μεγαλουπόλεις, όπου συνδυάζεται με τις οικολογικές διαδικασίες της εισβολής και της διαδοχής. Η μεταβολή της περιοχής κατοικίας είναι συχνά ένας τρόπος εκδήλωσης της κοινωνικής κινητικότητας του ατόμου και της οικογένειάς του.

Ημερήσια παλίνδρομος μετακίνηση : είναι και αυτή μια μορφή γεωγραφικής κινητικότητας των σύγχρονων μεγαλουπόλεων και είναι αποτέλεσμα της διαστολής του τόπου εργασίας από τον τόπο κατοικίας. Η καθημερινή κίνηση μεγάλου αριθμού προσώπων μεταξύ των δύο αυτών τόπων συνιστά ένα από τα σημαντικότερα προβλήματα των σημερινών μεγάλων αστικών κέντρων.

3.3 ΤΑ ΚΥΡΙΟΤΕΡΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗΣ ΚΙΝΗΣΗΣ

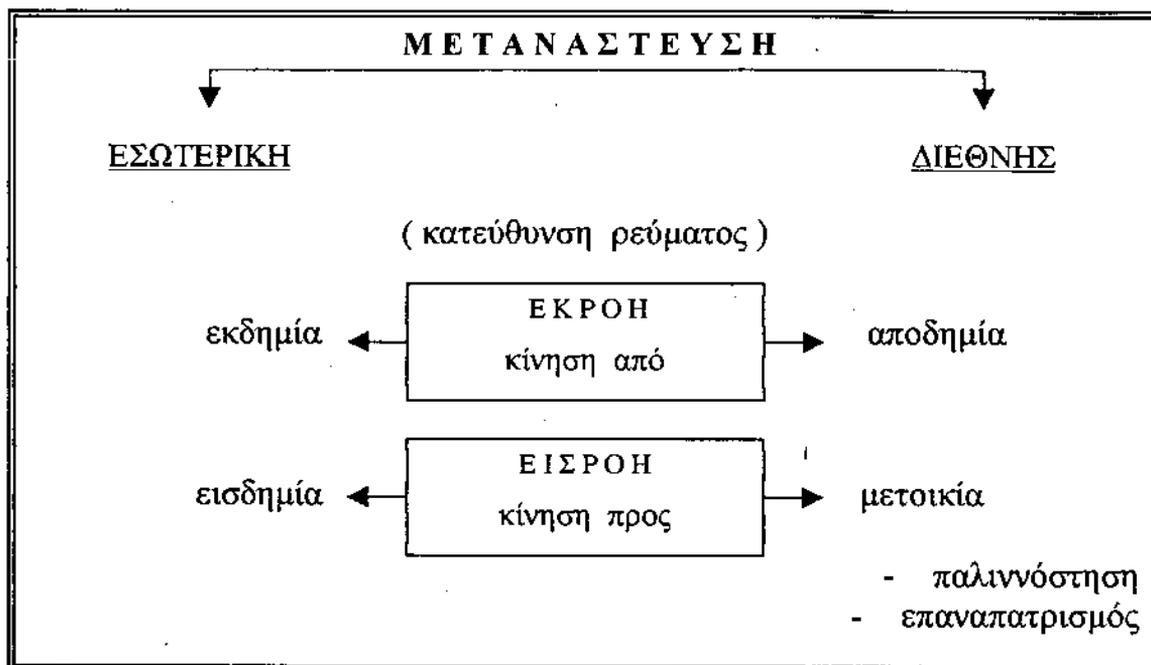
Τα μεταναστευτικά φαινόμενα μπορούν να καταταγούν σε διάφορες κατηγορίες, ανάλογα με τα κριτήρια διάκρισης που χρησιμοποιούμε κάθε φορά. Οι σημαντικότερες διακρίσεις είναι οι ακόλουθες :

α) Με κριτήριο το κράτος, ως γεωγραφική περιοχή παρατήρησης και μελέτης της μεταναστευτικής κίνησης, διακρίνουμε την διεθνή ή εξωτερική και την εσωτερική μετανάστευση. Διεθνής ή εξωτερική μετανάστευση είναι η κίνηση από ένα κράτος σε άλλο. Εσωτερική μετανάστευση είναι η κίνηση από έναν οικισμό σε έναν άλλο μέσα στα όρια του ίδιου κράτους. Η εσωτερική μετανάστευση από παλιά μέχρι και σήμερα διεθνώς εμφανίζεται με τη μορφή της εισροής ατόμων που κατοικούν στην ύπαιθρο προς τις πόλεις γι' αυτό ονομάζεται και αστυφιλία. Το φαινόμενο της αστυφιλίας είναι φυσιολογικό και κάτω από ορισμένες συνθήκες αναγκαίο. Το πρόβλημα της αστυφιλίας γίνεται δυσάρεστο όταν αυξάνει υπερβολικά ο πληθυσμός μιας πόλης, όταν οι προς τις πόλεις μετακινούμενοι δεν βρίσκουν παραγωγική εργασία και ασχολούνται με τον παρασιτισμό, όταν στη γεωργία δεν εφαρμόζονται σύγχρονοι μέθοδοι παραγωγής εντάσεως κεφαλαίου, κλπ. Στην μεταναστευτική λοιπόν κίνηση διακρίνουμε δύο ρεύματα : ένα ρεύμα εκροών και ένα ρεύμα εισροών (Σχήμα 3). Το ρεύμα εκροών, η αναχώρηση από την περιοχή εγκατάστασης (κράτος ή οικισμό) στην περίπτωση της διεθνούς μετανάστευσης, ονομάζεται αποδημία, ενώ στην περίπτωση της εσωτερικής μετανάστευσης

ε κ δ η μ ί α. Το ρεύμα εισροών, την άφιξη προς εγκατάσταση, το ονομάζουμε στην περίπτωση της διεθνούς μετανάστευσης μ ε τ ο ι - κ ί α (ή μετανάστευση από το εξωτερικό) και στην περίπτωση της εσωτερικής μετανάστευσης ε ι σ δ η μ ί α. Η π α λ ι ν ν ό σ τ η σ η και ο ε π α ν α πα τ ρ ι σ μ ό ς είναι δύο μικρότερες μορφές μετοικίας που υποδηλώνουν (και οι δυο) επιστροφή ατόμων ή κοινωνικών συνόλων στην γενέτειρα ή το τόπο καταγωγής. Έτσι, ενώ στην μετοικία ο εγκαθιστάμενος μπορεί να ανήκει σε διαφορετική εθνότητα ή φυλή από τον πληθυσμό του τόπου εγκατάστασής του, στην περίπτωση της παλιννόστησης και του επαναπατρισμού αυτός που επιστρέφει ανήκει στην ίδια εθνότητα ή φυλή που ανήκει και ο πληθυσμός της χώρας εγκατάστασής του – πρόκειται δηλαδή περί «ομογενούς». Στην πράξη ο όρος επαναπατρισμός τείνει να χρησιμοποιείται σε περιπτώσεις ομαδικής (ή και μαζικής) μετακίνησης ατόμων οργανωμένης από δημόσιες αρχές, όπως λ.χ. σε περίπτωση ανταλλαγής πληθυσμών, ενώ η παλιννόστηση αναφέρεται σε μεμονωμένες και κατά βάση εκούσιες μετακινήσεις επιστροφής. Ειδικότερη μορφή εσωτερικής μεταναστευτικής κίνησης είναι ο ε ξ α σ τ ι σ μ ό ς.

Σχήμα 3

Εσωτερική και διεθνής ή εξωτερική μεταναστευτική κίνηση

β) Με κριτήριο την προβλεπόμενη διάρκεια παραμονής κατά την αναχώρηση μπορούμε να διακρίνουμε τη μετανάστευση σε μόνιμη ή προσωρινή. Μόνιμη είναι η μετανάστευση σε μια χώρα του εξωτερικού για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο του ενός έτους. Προσωρινή είναι η μετανάστευση σε μια χώρα του εξωτερικού όταν αυτή είναι μικρότερη του ενός έτους ή λόγο σπουδών ή λόγο ναυτολογήσεως. Από κοινωνιολογική πλευρά χρήσιμη είναι η εφαρμογή της νομικής διαστολής μεταξύ κατοικίας και διαμονής. Κατά τους σχετικούς ορισμούς του Αστικού Κώδικα κατοικία είναι ο τόπος της κύριας και μόνιμης εγκατάστασης, ενώ διαμονή είναι ο τόπος προσωρινής ή παροδικής εγκατάστασης. Θα μπορούσαμε να πούμε λοιπόν ότι έχουμε μόνιμη μετανάστευση σε περίπτωση μεταβολής του τόπου κατοικίας, ενώ σε περίπτωση μεταβολής του τόπου διαμονής

έχουμε προσωρινή μετανάστευση. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι ο κοινωνιολογικός αυτός ορισμός, δεν συμπίπτει απόλυτα με τον ορισμό της μόνιμης και της προσωρινής μετανάστευσης που χρησιμοποιεί η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία. Σύμφωνα με την Ε.Σ.Υ.Ε. θεωρούνται ως μόνιμοι μετανάστες «όσοι Έλληνες υπήκοοι, έχοντες ως μόνιμον κατοικίαν την Ελλάδα, μεταβαίνουν εις μίαν χώραν του εξωτερικού, ίνα εγκατασταθούν εκεί δια χρονικόν διάστημα πλέον του έτους» και ως προσωρινοί «όσοι Έλληνες, έχοντες ως μόνιμον κατοικίαν την Ελλάδα (α) μεταβαίνουν εις μίαν χώραν του εξωτερικού, δια να μείνουν εκεί ολιγώτερον του έτους, προς εργασίαν αμειβομένων εκ της χώρα ταύτης, και (β) αναχωρούν λόγω ναυτολογήσεως», ορισμοί που δόθηκαν και πιο πάνω. Ιδιαίτερη ίσως μορφή προσωρινής μετανάστευσης είναι η *π α ρ ε π ι δ η μ ί α*, η προσωρινή δηλαδή παραμονή σε έναν τόπο για λόγους βιοτικών ή επαγγελματικών. Είδη παρεπιδημίας είναι η εποχιακή παρεπιδημία και η περιπλάνηση. Στην *ε π ο χ ι α κ ή π α ρ ε π ι δ η μ ί α* περιλαμβάνεται ο ημινομαδισμός, που είναι η μετακίνηση μεταξύ δύο σταθερών τόπων διαμονής (τα χειμαδιά και τα ξεκαλοκαίρια) και η εποχιακή, αγροτική συνήθως, εργασία. Στην *π ε ρ ι π λ ά ν η σ η* κατατάσσονται ο νομαδισμός (επί κτηνοτρόφων), και ο πλάνης βίος (όπως λ.χ. των τσιγγάνων, στα αρχαία δε και μεσαιωνικά χρόνια των ρεμβών ή ρεμπετών – μισθοφορικών ομάδων που είχε λήξει η σύμβαση τους και μετακινούνταν σε αναζήτηση νέου μισθωτού των υπηρεσιών τους).

γ) Με κριτήριο την μεταβολή ή μη των τρόπων ζωής που ακολουθείτο πριν από την αναχώρηση διακρίνουμε την μετανάστευση σε συντηρητική και καινοτόμο. *Σ υ ν τ η ρ η τ ι κ ή* λ.χ. είναι η μετανάστευση των νομάδων κτηνοτρόφων. *Κ α ι ν ο τ ό μ ο ς*

μετανάστευση είναι αντίθετα εκείνη που μεταβάλλει τον τρόπο ζωής του μετανάστη, όπως λ.χ. στην περίπτωση του χωρικού που γίνεται βιομηχανικός εργάτης στον τόπο της εγκατάστασής του.

δ) Με κριτήριο το βαθμό εξάρτησης από τη φύση, ως παράγοντα προσδιοριστικό της απόφασης για μετανάστευση, διακρίνουμε την αρχαϊκή και την σύγχρονη μετανάστευση. Αρχαϊκή είναι η μετανάστευση που προκαλείται από την εποχιακή ή μόνιμη εξάντληση των φυσικών πόρων. Είδη της αρχαϊκής μετανάστευσης είναι ο ν ο μ α δ ι σ μ ό ς, που προκαλείται από την εποχιακή εξάντληση των πόρων, και η φ υ γ ή α π ό τ η γ η, που είναι επακόλουθο της οριστικής εξάντλησης των φυσικών πόρων διατροφής εξαιτίας παρατεταμένης ξηρασίας κλπ. Η σ ύ γ χ ρ ο ν η μετανάστευση προκαλείται από οικονομικά αίτια (αναζήτηση καλύτερα αμειβόμενης εργασίας κλπ) που είναι κατά κανόνα καινοτόμος.

ε) Με κριτήριο τον βαθμό και το είδος εξάρτησης από τη χώρα προέλευσης μπορούμε να διακρίνουμε την παροικία και την αποικία. Στην περίπτωση της παροικίας έχουμε έντονη συναισθηματική (και συχνά κοινωνική) εξάρτηση από τη χώρα προέλευσης, ενώ στην περίπτωση της αποικίας η εξάρτηση αυτή είναι και διοικητική. Ο υψηλός βαθμός εξάρτησης από τη χώρα προέλευσης έχει ως αποτέλεσμα τον χαμηλό βαθμό ένταξης του μετανάστη στο κοινωνικό σύνολο της χώρας όπου εγκαταστάθηκε. Η έλλειψη ένταξης και αφομοίωσης είναι εντονότερη στην περίπτωση της αποικίας. Όσον αφορά την τελευταία αυτή μορφή πρέπει να διακρίνουμε τον κλασικό αποικισμό, που συνεπαγόταν την εγκατάσταση ολόκληρης κοινότητας (τέτοιες ήταν οι περιπτώσεις των αρχαίων ελληνικών αποικιών, των

πρώτων αμερικανών αποίκων κλπ) από τον σύγχρονο αποικισμό που περιλαμβάνει βασικά την εγκατάσταση αρχών (διοικητικών, στρατιωτικών κ.α.) και υπηρεσιών (εμπόριο κλπ).

στ) Με κριτήριο το μέγεθος του μετακινούμενου πληθυσμού μπορούμε να διακρίνουμε την ανεξάρτητη από την μαζική μετανάστευση. Η ανεξάρτητη μπορεί να είναι ατομική ή ομαδική και περιλαμβάνει τις μετακινήσεις που είναι αποτέλεσμα της απόφασης μεμονωμένων ατόμων ή ομάδων. Η μαζική μετανάστευση αποτελεί μορφή μετακίνησης κατά μάζες (π.χ. ανταλλαγές πληθυσμών, μεγάλες μετακινήσεις των φυλών κλπ).

ζ) Με κριτήριο την πρόθεση μετανάστευσης μπορούμε να διακρίνουμε τρεις μορφές : την εκούσια, την αναγκαστική και την βίαιη μετανάστευση. Εκούσια είναι η μετανάστευση που είναι προϊόν ελεύθερης απόφασης του μετακινούμενου ατόμου ή συνόλου. Αναγκαστική είναι η μετανάστευση που προκαλείται από την ηθελημένη δημιουργία δυσμενών συνθηκών διαβίωσης σε βάρος ορισμένων κατηγοριών ατόμων ή μερίδας πληθυσμού. Στην περίπτωση αυτή τα θιγόμενα πρόσωπα αντιμετωπίζουν το δίλημμα ή να μείνουν και να ζουν υπο δυσμενείς όρους ή να φύγουν. Η μορφή αυτή μετανάστευσης που οφείλεται σε εσκεμμένη προσπάθεια ενός κράτους να απαλλαγεί από την παρουσία ορισμένων ομάδων, εμφανίζεται ως εκούσια αναχώρηση, ενώ στην πραγματικότητα είναι αποτέλεσμα εξαναγκασμού. Η βίαιη μετανάστευση είναι μια μορφή μετακίνησης που επιβάλλεται συνήθως από τις δημόσιες αρχές ενός κράτους και δεν αφήνει περιθώρια εκλογής στους μετακινούμενους. Περιπτώσεις βίαιης μετανάστευσης είναι οι μετατοπίσεις πληθυσμών, οι αναγκαστικοί εποικισμοί, οι απελάσεις και ξενηλασίες, οι

αναγκαστικές ανταλλαγές πληθυσμών κλπ. Τα άτομα που μετακινούνται με αυτόν τον τρόπο χαρακτηρίζονται πολλές φορές ως πρόσφυγες, εκτοπισμένα πρόσωπα κλπ.

Οι διακρίσεις που είδαμε δεν συνιστούν αμοιβαία αποκλειόμενες κατηγορίες. Αντίθετα, μια μεταναστευτική κίνηση μπορεί να χαρακτηριστεί κατά διάφορους ταυτόχρονα τρόπους, μια και καθένα από τα κριτήρια διάκρισης αποτελεί και διαφορετικό πρίσμα εξέτασης ενός φαινομένου. Κάτω από ποιες κατηγορίες θα καταταγεί μια συγκεκριμένη μεταναστευτική κίνηση είναι θέμα πραγματικό, που θα κριθεί με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της συγκεκριμένης κίνησης.

3.4 ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΠΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΝ ΤΗΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ

Στην θεωρία οι παράγοντες που προκαλούν τις μεταναστευτικές κινήσεις διακρίνονται συχνά σε παράγοντες έλξης προς έναν τόπο και σε παράγοντες απώθησης από έναν τόπο. Η διάκριση είναι αδόκιμη. Διότι προσπαθεί να χαρακτηρίσει το είδος των παραγόντων με βάση τις αντιδράσεις που προκαλούν και όχι ανάλογα με τα κύρια χαρακτηριστικά τους. Οι αντιδράσεις όμως δεν είναι ποτέ σταθερές. Πράγμα που σημαίνει ότι παράγοντες σταθεροί μπορεί να αλλάζουν χαρακτήρισμό, επειδή άλλαξε ο τρόπος που αντιδρούν οι άνθρωποι σ' αυτούς. Είναι ως εκ τούτου προτιμότερο να κατατάξουμε τους παράγοντες που οδηγούν στην μετανάστευση ανάλογα με τα εξωτερικά και αναντίρρητα αναγνωρίσιμα χαρακτηριστικά τους. Μπορούμε έτσι να διακρίνουμε τις ακόλουθες ενδεικτικές γενικές κατηγορίες :

α) Φυσικοί παράγοντες :

Μεταβολές στο φυσικό περιβάλλον που καθιστούν δύσκολη την επιβίωση – ξηρασία, πλημμύρες κλπ. Η σημασία των παραγόντων αυτών είναι μεγαλύτερη όσο χαμηλότερο είναι το επίπεδο της τεχνολογίας και επομένως εντονότερη η εξάρτηση ενός πληθυσμού από την φύση και την επιτόπια παραγωγή.

β) Οικονομικοί παράγοντες :

- έλλειψη επαρκών δυνατοτήτων απασχόλησης
- χαμηλό εισόδημα
- μετακίνηση που είναι αναπόσπαστο στοιχείο του επαγγέλματος

γ) Κοινωνικοί παράγοντες :

- θρησκευτικοί και πολιτικοί διωγμοί
- διακριτική μεταχείριση σε βάρος μιας ή περισσότερων κατηγοριών πληθυσμού
- αξία της μετανάστευσης ως προϋπόθεση κοινωνικής προκοπής

δ) Ψυχολογικοί παράγοντες :

- τυχοδιωκτισμός, φιλαποδημία
- μίμηση
- προσδοκίες από τον τόπο προορισμού κλπ.

3.4.1 Αποτελέσματα της μεταναστευτικής κίνησης

Τα αποτελέσματα της μετανάστευσης μπορούμε να τα κατατάξουμε σε τρεις κατηγορίες :

1. ατομικά
2. κοινωνικά και
3. δημογραφικά

Μπορούμε δε να τα μελετήσουμε σε δύο επίπεδα : στο επίπεδο της περιοχής προέλευσης και στο επίπεδο της περιοχής εγκατάστασης του μετανάστη.

Στα ατομικά αποτελέσματα στο επίπεδο του τόπου εγκατάστασης θα κατατάξουμε τα προβλήματα προσαρμογής και ένταξης του μετανάστη στο νέο του περιβάλλον όπου εγκαταστάθηκε. Η μελέτη των σχετικών προβλημάτων οδήγησε στην διαμόρφωση της θεωρίας του οριακού ανθρώπου, ένας από τους χαρακτηριστικότερους τύπους του οποίου είναι ο μετανάστης. Ο όρος οριακός άνθρωπος πρωτοδιατυπώθηκε από τον Ρ.Ε. Παρκ (1928), αναλύθηκε όμως και διευρύνθηκε σημαντικά από τον Έβερτ Στόνεκουεστ (1937). Υποδηλώνει τον άνθρωπο που μετέχει σε δύο ή περισσότερα συστήματα παιδείας ή πολιτισμού, με αποτέλεσμα να εμφανίζει έντονες συνειδησιακές συγκρούσεις και μη αποδεκτές μορφές συμπεριφοράς. Ο οριακός άνθρωπος είναι έτσι ένα άτομο κοινωνικά μετέωρο. Στο επίπεδο του τόπου προέλευσης του μετανάστη παρατηρούμε προβλήματα αποξένωσης, που είναι συνάρτηση διαφόρων παραγόντων όπως λ.χ. η απόσταση, η ευκολία (ή δυσχέρεια) και η συχνότητα επικοινωνίας, ο χρόνος παραμονής μακριά από τον τόπο προέλευσης, ο βαθμός της θετικής συναισθηματικής πρόσδεσης με τον τόπο αυτόν κατά τη στιγμή της αναχώρησης κλπ.

Στα κοινωνικά αποτελέσματα μπορούμε να κατατάξουμε φαινόμενα που αφορούν ολόκληρα κοινωνικά σύνολα. Μεταξύ αυτών τα κυριότερα είναι τα ακόλουθα :

(α) Η διατάραξη της κοινωνικής ισορροπίας και οι μεταβολές στην κοινωνική δομή, στον τόπο προέλευσης και στον τόπο εγκατάστασης. Η ένταση και η σημασία των φαινομένων αυτών εξαρτώνται άμεσα

από το είδος της μετανάστευσης και την έκταση και σύνθεση του μεταναστευτικού ρεύματος.

(β) Η τάση των μεταναστών να συσπειρώνονται σε εθνικά, φυλετικά ή τοπικά προσδιορισμένους οικισμούς ή να συγκροτούν εθνικές, γλωσσικές ή άλλες μειονότητες.

(γ) Τα προβλήματα αποδοχής και αφομοίωσης ορισμένων κατηγοριών μεταναστών από τον γηγενή πληθυσμό. Αρνητικές εκδηλώσεις των προβλημάτων αυτών αποτελούν τα φαινόμενα των φυλετικών, θρησκευτικών και άλλων διακρίσεων, τα συστήματα ελέγχου και ποσόστωσης των μεταναστών κατά φυλές ή εθνότητες καταγωγής ή κατά τόπο προέλευσης κλπ.

Η μετανάστευση έχει, τέλος, και δημογραφικά αποτελέσματα που μπορούμε να τα διακρίνουμε σε βραχυχρόνια ή άμεσα και σε μακροχρόνια ή έμμεσα. Στα βραχυχρόνια ή άμεσα αποτελέσματα ανήκουν :

- (α) η μείωση του πληθυσμού στον τόπο προέλευσης και η αύξησή του στον τόπο εγκατάστασης,
- (β) η αποκατάσταση ή διατάραξη της ισορροπίας μεταξύ των δύο φύλων στις αναπαραγωγικές ηλικίες και γενικά η μεταβολή στην δομή του πληθυσμού στους τόπους προέλευσης και εγκατάστασης,
- (γ) η μεταβολή του μεγέθους και της σύνθεσης του εργατικού δυναμικού του τόπου προέλευσης και του τόπου εγκατάστασης.

Το κυριότερο μακροχρόνιο ή έμμεσο δημογραφικό αποτέλεσμα της μετανάστευσης είναι ο κίνδυνος μείωσης της γεννητικότητας του πληθυσμού στον τόπο προέλευσης των μεταναστών, εξαιτίας της αναχώρησης ατόμων της αναπαραγωγικής ηλικίας που θα σχημάτιζαν οικογένειες. Ο κίνδυνος αυτός αποτελεί βέβαια συνάρτηση της

έκτασης και της σύνθεση του μεταναστευτικού ρεύματος από τη μια και την αναλογίας των φύλων από την άλλη. Εάν π.χ. στον τόπο προέλευσης υπάρχει πλεόνασμα ανύπαντρων νέων ανδρών η αναχώρησή τους δεν θα επηρεάσει σημαντικά την μελλοντική γεννητικότητα, αφού ούτως ή άλλως το πλεόνασμα αυτό θα είχε περιορισμένες δυνατότητες δημιουργίας οικογενειών. Από την άλλη μεριά η εγκατάσταση μεταναστών σε έναν τόπο δεν συνεπάγεται από μόνη της την άσκηση ευνοϊκής επίδρασης στην γεννητικότητα του τόπου εγκατάστασης. Δύο παραδείγματα από την ελληνική εμπειρία δείχνουν αρκετά χαρακτηριστικά ότι η τελική δημογραφική επίδραση της μετανάστευσης στον τόπο εγκατάστασης εξαρτάται από την συνδρομή ποικίλων παραγόντων, ιδιαίτερα δε των παραγόντων εκείνων που καθορίζουν την πρόθεση οριστικής εγκατάστασης σε ένα τόπο. Η εγκατάσταση των προσφύγων της Μικράς Ασίας στην Ελλάδα άσκησε ευεργετική επίδραση στην γεννητικότητα του Ελληνικού πληθυσμού. Αντίθετα, στα 1930 ο αριθμός των αγάμων Ελλήνων μεταναστών στις Η.Π.Α. ήταν κατά 40% ανώτερος από τον αντίστοιχο αριθμό των άλλων Ευρωπαίων μεταναστών πράγμα που σημαίνει ότι η συμμετοχή του Ελληνικού μεταναστευτικού ρεύματος στη διαμόρφωση της αμερικάνικης γεννητικότητας ήταν περιορισμένη.

3.5 ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Με τον όρο πολιτική εννοούμε την εκ μέρους ενός οργανωμένου κοινωνικού συνόλου λήψη μέτρων που αποβλέπουν στην παραγωγή ή πρόληψη ενός συγκεκριμένου αποτελέσματος. Με τον όρο δημογραφική πολιτική εννοούμε τα μέτρα εκείνα που αναφέρονται

κατά κύριο λόγο στο μέγεθος, στη δομή, στην σύνθεση και στην κατανομή του πληθυσμού μιας κοινωνίας. Στα πλαίσια της γενικής αυτής έννοιας θα μπορούσαμε να διακρίνουμε μια ειδικότερη έννοια, την πληθυσμιακή πολιτική, για να δηλώσουμε εκείνα τα μέτρα που επιδιώκουν την εξασφάλιση μιας ορισμένης κατά κοινωνικές κατηγορίες σύνθεση του πληθυσμού. Μέτρα πληθυσμιακής πολιτικής είναι λ.χ. η ανταλλαγή των πληθυσμών μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας και 1923, η γενοκτονία των Αρμενίων στην Τουρκία, η εξόντωση των Εβραίων από τους ναζί, προκειμένου να εξασφαλισθεί η καθαρότητα της άριας φυλής, η άρνηση των βιομηχανικών χωρών να δεχτούν ως μετανάστες με δικαίωμα πολιτογράφησης τους ξένους εργάτες κλπ. Όλα αυτά είναι μέτρα που κατατείνουν είτε στην εξασφάλιση της φυλετικής, εθνικής, θρησκευτικής κλπ. ομοιογένειας ενός πληθυσμού είτε στην διατήρηση ενός συγκεκριμένου συσχετισμού δυνάμεων που να εξασφαλίζει την κυριαρχία ή την υπεροχή μιας πληθυσμιακής μερίδας απέναντι στις άλλες. Για πληθυσμιακή πολιτική, σε αντιδιαστολή προς την δημογραφική πολιτική, μπορεί να γίνει λόγος στις περιπτώσεις εκείνες που είναι έκδηλη η διακριτική μεταχείριση σε βάρος ορισμένων κατηγοριών πληθυσμού.

Υπάρχουν μέτρα που αναφέρονται άμεσα στον πληθυσμό, όπως είναι λ.χ. τα μέτρα μεταναστευτικής πολιτικής ή η απαγόρευση των αμβλώσεων και της διάδοσης του οικογενειακού προγραμματισμού. Υπάρχουν και μέτρα που ρυθμίζουν άλλα θέματα έχουν όμως έμμεσες επιπτώσεις στον πληθυσμό, όπως είναι λ.χ. τα μέτρα της δικαιότερης κατανομής του εισοδήματος. Στην έννοια της δημογραφικής πολιτικής εμπίπτουν κατ' αρχήν τα μέτρα της πρώτης κατηγορίας. Από τα μέτρα της δεύτερης θα πρέπει να περιλάβουμε εκείνα που παράγουν

επιδιωκόμενα έμμεσα δημογραφικά αποτελέσματα, όπως λ.χ. τα μέτρα περιφερειακής ανάπτυξης που αποβλέπουν και στην εξισορρόπηση της κατανομής του πληθυσμού στο χώρο. Θα πρέπει όμως να περιλάβουμε και τα μέτρα εκείνα που παράγουν πιθανά ή ενδεχόμενα έμμεσα δημογραφικά αποτελέσματα τα οποία θεωρούνται, αν επέλθουν, επιθυμητά ή τουλάχιστον αποδεκτά. Έμμεσα αποτελέσματα που είναι μη επιδιωκόμενα, απρόβλεπτα ή τυχαία δεν εμπίπτουν στην έννοια της δημογραφικής πολιτικής. Έτσι η προστασία της υγείας, που μειώνει τους άκαιρους θανάτους και επομένως την θνησιμότητα του πληθυσμού είναι και μέτρο δημογραφικής πολιτικής. Το ίδιο και η αποξήρανση μιας ελώδους περιοχής για αποκατάσταση ακτημόνων καλλιεργητών, που συμβάλει στην ανακοπή ενός μεταναστευτικού ρεύματος. Δεν εμπίπτει όμως στην έννοια της δημογραφικής πολιτικής η επέκταση της υποχρεωτικής εκπαίδευσης ή η παράταση της στρατιωτικής θητείας, γιατί, όσο κι αν τέτοια μέτρα μπορούν να συμβάλλουν στον περιορισμό της γεννητικότητας, η λήψη τους δεν αποφασίστηκε με γνώμονα την επιδίωξη ή έστω και την αποδοχή ενός τέτοιου έμμεσου αποτελέσματος αλλά με εντελώς διαφορετικά κριτήρια.

Ο Αλφρέντ Σωβύ διακρίνει τους σκοπούς της δημογραφικής πολιτικής σε ποσοτικούς και ποιοτικούς. Στους ποσοτικούς κατατάσσει την μείωση της θνησιμότητας, την ρύθμιση της γεννητικότητας και την οργάνωση της μεταναστευτικής κίνησης. Στους ποιοτικούς κατατάσσει την εξασφάλιση στις ασθενέστερες τάξεις συνθηκών ικανοποιητικής ανάπτυξης και ικανοποιητικού βιοτικού επιπέδου και στην διασφάλιση συνθηκών αξιοκρατικής επιλογής. Η διάκριση είναι σχηματική και συστηματική αφού τελικά και οι ποιοτικοί σκοποί, που αναφέρονται

στον τρόπο και στην ποιότητα ζωής, παίρνουν ποσοτική έκφραση μέσα από την επίδραση που ασκούν στη διαμόρφωση των πληθυσμιακών μεγεθών.

Από την άποψη των μέσων που χρησιμοποιεί η δημογραφική πολιτική μπορούμε να διακρίνουμε τα κατασταλτικά μέτρα, τα κίνητρα και τα μέσα κοινωνικής πολιτικής. Κατασταλτικά είναι τα μέτρα που επιδιώκουν την παρεμπόδιση επέλευσης ενός αποτελέσματος με απαγόρευση της συμπεριφοράς που οδηγεί στο αποτέλεσμα αυτό. Τέτοια είναι λ.χ. τα μέτρα που επιδιώκουν τον περιορισμό των γεννήσεων με την απαγόρευση των αμβλώσεων ή της διάδοσης και χρήσης αντισυλληπτικών μεθόδων και μέσων. Τα κίνητρα επιδιώκουν, αντίθετα, την πρόκληση ενός αποτελέσματος με την προτροπή της αντίστοιχης συμπεριφοράς. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται π.χ. τα οικογενειακά επιδόματα, οι φορολογικές απαλλαγές των πολυτέκνων κλπ., που αποσκοπούν στην διασφάλιση ενός σχετικά υψηλού επιπέδου γεννητικότητας. Τα μέσα κοινωνικής πολιτικής επιδιώκουν την εξασφάλιση ενός ικανοποιητικού και σταθερά βελτιούμενου βιοτικού επιπέδου του πληθυσμού που επιτρέπει την μείωση της θνησιμότητας, την διατήρηση της γεννητικότητας σε ικανοποιητικά επίπεδα και την συγκράτηση της αποδημίας του ενεργού πληθυσμού σε επίπεδα χαμηλά.

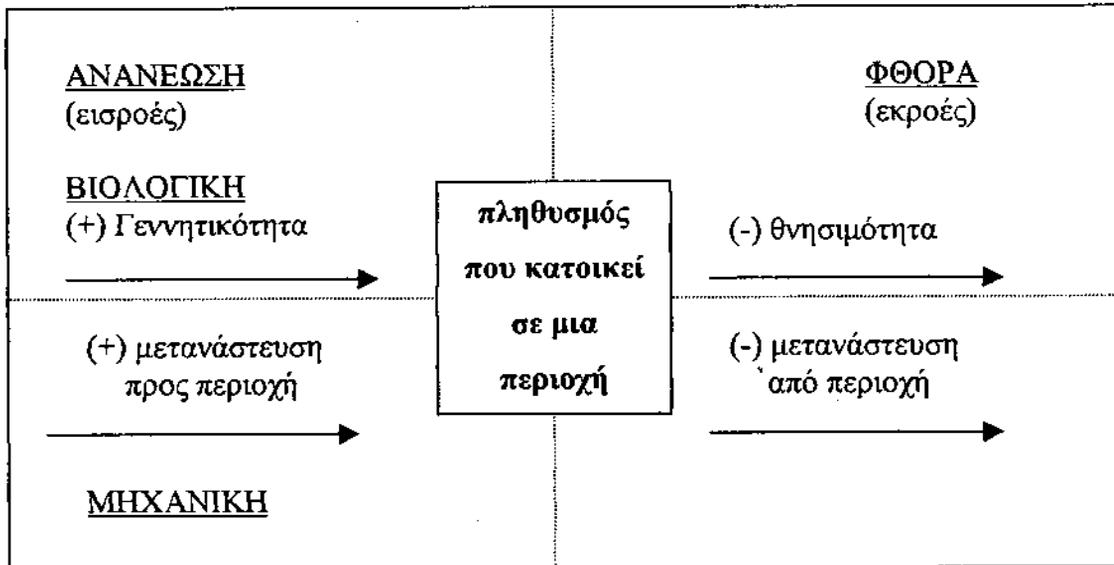
Η επιλογή των επιμέρους μέσων άσκησης μιας δημογραφικής πολιτικής πρέπει να γίνει με γνώμονα δύο βασικά κριτήρια : την προσφορότητα και το κοινωνικό κόστος τους. Από τα μέσα που είδαμε πιο πάνω τα προσφορότερα είναι τα μέσα κοινωνικής πολιτικής, γιατί εξασφαλίζουν ένα ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης σε ολόκληρο τον πληθυσμό, εξισορροπώντας τις κοινωνικές ανισότητες και

περιορίζοντας έτσι την επίδραση των παραγόντων εκείνων που διαμορφώνουν ανισότητες απέναντι στην ζωή και το θάνατο (διαφορική γεννητικότητα και θνησιμότητα, διαφορεικά βιοτικά επίπεδα και διαφορική μετανάστευση). Τα μέσα κοινωνικής πολιτικής έχουν όμως και το χαμηλότερο κοινωνικό κόστος, γιατί η δαπάνη για την διατήρηση και την επέκτασή της επιμερίζεται σε ολόκληρο τον ενεργό πληθυσμό, ενώ τα κατασταλτικά μέτρα και τα κίνητρα, λειτουργούν τελικά σε βάρος των ασθενέστερων κοινωνικών στρωμάτων, ιδιαίτερα όταν στόχος τους είναι η υψηλή γεννητικότητα.

3.6 ΟΙ ΒΑΣΙΚΕΣ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ ΚΑΙ Η ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΤΟΥ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ

Ο πληθυσμός τελεί υπο την ταυτόχρονη επίδραση τριών βασικών δημογραφικών διαδικασιών, που οδηγούν στην διαρκή εναλλαγή των προσώπων που τον αποτελούν και συνεχή αυξομείωση του αριθμού τους. Οι δυο από τις διαδικασίες αυτές συνδέονται με την βιολογική ανανέωση και φθορά του. Είναι η γεννητικότητα (συχνότητα γεννήσεων ζώντων) και η θνησιμότητα (συχνότητα θανάτων). Η τρίτη αναφέρεται στην τεχνητή ή μηχανική ανανέωση και φθορά. Πρόκειται για την μετανάστευση από και προς μια περιοχή. Οι διαδικασίες αυτές μεταβάλλουν την δομή του πληθυσμού (σύνθεση κατά τις βιολογικές κατηγορίες του φύλου και της ηλικίας), την σύνθεση του πληθυσμού κατά τις διάφορες κοινωνικές κατηγορίες, την κατανομή του πληθυσμού στον χώρο και το μέγεθός του.

Το διάγραμμα 4 δείχνει παραστατικά τον τρόπο με τον οποίο επενεργούν οι βασικές δημογραφικές διαδικασίες στην μεταβολή του μεγέθους ενός πληθυσμού.

Διάγραμμα 4 : Η μεταβολή του μεγέθους του πληθυσμού

Στην αριστερή μεριά του Διαγράμματος βρίσκονται οι διαδικασίες της βιολογικής και την μηχανικής ανανέωσης, ενώ στην δεξιά πλευρά έχουν τοποθετηθεί οι διαδικασίες της βιολογικής και της μηχανικής φθοράς. Οι πρώτες συνιστούν τις δημογραφικές «εισροές», οι δεύτερες τις δημογραφικές «εκροές» σημειώνονται δε με το αντίστοιχο θετικό ή αρνητικό πρόσημο. Το διάγραμμα διαιρείται και με μια διακεκομμένη οριζόντια γραμμή, έτσι που στο επάνω μέρος να βρίσκονται οι βιολογικές διαδικασίες ανανέωσης και φθοράς και στο κάτω μέρος οι μηχανικές. Αν προσθέσουμε (αλγεβρικά) τις τιμές που έχουν λάβει στην συγκεκριμένη περίοδο που εξετάζουμε κάθε φορά, το ζεύγος των διαδικασιών της βιολογικής και το ζεύγος των διαδικασιών της μηχανικής ανανέωσης και φθοράς, θα δούμε τότε την συμμετοχή του κάθε ζεύγους στην τελική αύξηση (ή μείωση) του πληθυσμού. Το

αλγεβρικό άθροισμα της τιμής της γεννητικότητας και της θνησιμότητας μας δίνει την φυσική αύξηση (ή μείωση) του πληθυσμού. Συχνά το άθροισμα αυτό το λέμε και «υπεροχή των γεννήσεων έναντι των θανάτων», διότι συνήθως οι γεννήσεις είναι περισσότερες από τους θανάτους. Το αλγεβρικό άθροισμα της μετανάστευσης προς και της μετανάστευσης από μια περιοχή μας δίνει την καθαρά μετανάστευση (προς ή από την περιοχή). Αν υπερέχουν οι μετακινήσεις προς την περιοχή το άθροισμα θα είναι θετικό. Αν, αντίθετα, υπερέχουν οι μετακινήσεις από την περιοχή (αναχωρήσεις), το άθροισμα θα είναι αρνητικό. Με μαθηματική μορφή οι σχέσεις που είδαμε εκφράζονται με τον ακόλουθο τρόπο :

Φυσική αύξηση (ή μείωση) = (+) Γεννητικότητα + (-) Θνησιμότητα

Καθαρά μετανάστευση = (+) Μετανάστευση προς + (-) Μετανάστευση από

Αν τώρα προσθέσουμε τα δύο αυτά αθροίσματα, θα έχουμε την καθαρά αύξηση (ή μείωση) του πληθυσμού, το τελικό δηλαδή αποτέλεσμα της επίδρασης των δημογραφικών διαδικασιών σε μια χρονική περίοδο.

Έτσι :

$$\text{Καθαρά αύξηση (ή μείωση)} = \text{Φυσική αύξηση (ή μείωση)} + \text{Καθαρά μετανάστευση}$$

Την καθαρά αύξηση (ή μείωση) του πληθυσμού μπορούμε να την υπολογίσουμε και με άλλο τρόπο. Αν από το άθροισμα των «εισροών» αφαιρέσουμε το άθροισμα των «εκροών».

Θα έχουμε τότε :

$$\text{Καθαρά αύξηση(ή μείωση)} = (\text{Γεννητικότητα} + \text{Μετανάστευση προς}) - (\text{Θνησιμότητα} + \text{Μετανάστευση από})$$

Είναι φυσικό πως η καθαρά αύξηση του πληθυσμού θα είναι μεγαλύτερη, μικρότερη ή ίση προς την φυσική αύξηση, ανάλογα με το αν η καθαρά μετανάστευση είναι θετική, αρνητική ή μηδενική. Οι τιμές που λαμβάνουν οι δημογραφικές διαδικασίες μπορεί να εκφράζονται σε απόλυτους αριθμούς ή σε ποσοστά (αναλογία επί χιλίων κατοίκων). Στην τελευταία περίπτωση οι τιμές αυτές μας δίνουν τον ρυθμό με τον οποίο εκτυλίσσονται οι δημογραφικές διαδικασίες και επιτρέπουν τις συγχρονικές (οριζόντιες) και τις διαχρονικές (κάθετες ή διαγώνιες) συγκρίσεις των σχετικών δεδομένων, μια και αναφέρονται πάντοτε σε σταθερό πληθυσμιακό μέγεθος (χίλιοι κάτοικοι).

3.7 ΑΝΑΛΥΣΗ ΔΕΙΚΤΩΝ – ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΩΝ ΠΟΥ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΝΑΛΥΣΗ ΠΟΛΛΩΝ ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΦΑΙΝΟΜΕΝΩΝ.

Εδώ σημαντική θα ήταν μια λεπτομερής ανάλυση στους δείκτες – συντελεστές, που χρησιμοποιούν οι δημογράφοι, και που θα χρησιμοποιήσουμε και εμείς προκειμένου να αναλύσουμε σημαντικά δημογραφικά φαινόμενα.

Για την ανάλυση του οικονομικά ενεργού πληθυσμού οι “ειδικοί συντελεστές του εργατικού δυναμικού” αποτελούν πρωταρχικής

σημασίας στοιχεία. Με τους συντελεστές τούτους εκφράζεται το ποσοστό συμμετοχής των ενεργών, αρρένων ή θηλέων, κάθε ηλικίας ή ομάδας ηλικιών, σε σχέση προς τον αντίστοιχο συνολικό πληθυσμό. Οι συντελεστές του εργατικού δυναμικού (r) υπολογίζονται με βάση τον τύπο $r = pe / pt \times 100$ όπου με το pe εκφράζεται ο αριθμός των ενεργών ατόμων σε κάθε κατηγορία πληθυσμού και με το pt ο αντίστοιχος συνολικός πληθυσμός.

Τα ποσοστά θανάτων των δεικτών θνησιμότητας εκφράζουν τη σχέση συχνότητας των συμβάντων θανάτου με μερικά ειδικά διαστήματα χρόνου σε ορισμένο πληθυσμό. Ο παρανομαστής των ποσοστών θανάτων είναι αναφερόμενος στον κίνδυνο του πληθυσμού. Ο αριθμητής αντιπροσωπεύει μόνο εκείνους τους θανάτους που λαμβάνουν χώρα στον συγκεκριμένο πληθυσμό από τον παρονομαστή, όπου η αξία του K είναι συνήθως το 1000.

1. Το ετήσιο ποσοστό θανάτων ορίζεται ως εξής :

$$\frac{\text{Συνολικός αριθμός θανάτων κατά τη διάρκεια (1 Ιανουαρίου ως 31 Δεκεμβρίου)}}{\text{Συνολικός πληθυσμός ως 1 Ιουλίου}} \cdot K$$

Αυτό είναι το περισσότερο ευρύ χρησιμοποιούμενο ποσοστό για τη μέτρηση θανάτων σε μια κοινότητα. Για να συγκρίνεις το πρωτογενή ποσοστό θανάτων δύο κοινοτήτων είναι ριψοκίνδυνο, εκτός αν είναι γνωστό ότι οι κοινότητες είναι σεβαστά συγκρίσιμες σε πολλά χαρακτηριστικά, εκτός απ' τις καταστάσεις υγείας, που περιλαμβάνουν το ποσοστό θανάτων. Οι μεταβλητές που εμφανίζονται στην εικόνα περιλαμβάνουν ηλικία, γενιά, φύλο και κοινωνικοοικονομικά θέματα. Όταν δύο πληθυσμοί πρέπει να συγκριθούν με βάση τα ποσοστά

θανάτων, ρυθμίσεις πρέπει να γίνουν για να συμβιβαστούν οι πληθυσμιακές διαφορές σύμφωνα με τις μεταβλητές. Οι ίδιες προφυλάξεις πρέπει να παρθούν όταν συγκρίνεται το ετήσιο ποσοστό θανάτων για την ίδια κοινότητα για δύο διαφορετικά έτη.

2. Ετήσιο ειδικό ποσοστό θανάτων. Είναι συνήθως πιο κατανοητό και διαφωτιστικό να παρατηρείς τα μικρά ποσοστά θανάτων, για να ξεχωρίζουν οι υποομάδες του συνολικού πληθυσμού. Ποσοστά αυτού του τύπου, καλούνται ειδικά ποσοστά θανάτου και ορίζονται :

Συνολικός αριθμός θανάτων σε ειδική υποομάδα κατά τη διάρκεια του έτους · K
Συνολικός πληθυσμός σε ειδική υποομάδα ως 1 Ιουλίου

Συνολικός πληθυσμός σε ειδική υποομάδα ως 1 Ιουλίου όπου K είναι συνήθως το 1000. Οι υποομάδες για κάθε ειδικά ποσοστά θανάτων μπορεί να υπολογιστούν περιλαμβάνοντας και αυτές τις ομάδες που ίσως ξεχωρίζουν στη βάση φύλου, γενιάς και ηλικίας. Τα ειδικά ποσοστά μπορούν να υπολογιστούν για δύο ή περισσότερα χαρακτηριστικά ταυτοχρόνως. Για παράδειγμα, υπολογίζουμε το ποσοστό θανάτων για τους λευκούς άντρες, συνεπώς επιτυγχάνεται ειδικό ποσοστό φυλής και φύλου. Τα ειδικά ποσοστά αιτίας θανάτου υπολογίζονται περιλαμβάνοντας στον αριθμητή μόνο εκείνους του θανάτους που έχουν συγκεκριμένη αιτία θανάτου όπως καρκίνο, καρδιακά επεισόδια ή ατυχήματα. Εξαιτίας του μικρού κλάσματος η βάση K για τα ειδικά ποσοστά αιτίας θανάτου είναι συνήθως το 100.000 ή το 1.000.000.

3. Κανονισμένα ή τυποποιημένα ποσοστά θανάτου. Όπως έχουμε είδη σημειώσει η χρησιμότητα του ακατέργαστου ποσοστού θανάτου είναι περιορισμένη διότι δεν ανταποκρίνεται στη σύνθεση του πληθυσμού σε σχέση με ορισμένα χαρακτηριστικά από τα οποία επηρεάζεται. Είδαμε από την έννοια του ειδικού ποσοστού θανάτου ποικιλία τμημάτων του πληθυσμού που εξετάζονται ατομικά. Αν επιχειρήσουμε να αποκτήσουμε γενική εντύπωση της υγείας του πληθυσμού ψάχνοντας στα ατομικά ειδικά ποσοστά θανάτων, σύντομα θα κατακλυστούμε από μεγάλους αριθμούς. Αυτό που χρειάζεται είναι ένα μόνο ψηφίο να μετράει τις δυνάμεις της θνησιμότητας σε πληθυσμό ενώ να κρατάει σταθερό έναν ή περισσότερους συνθετικούς αντιπροσώπους όπως ηλικία, γενιά ή φύλο. Τέτοιο ψηφίο, ονομάζεται κανονισμένο ποσοστό θανάτων. Είναι περισσότερο κοινό ως κατευθυνόμενη μέθοδος της προσαρμογής. Η μέθοδος αποτελεί βασικά από εφαρμογή στο σταθερό πληθυσμό ειδικών ποσοστών παρατηρώντας τον ενδιαφερόμενο πληθυσμό. Από τους αποτελεσματικούς αναμενόμενους αριθμούς υπολογίζουμε ένα συμπεριληπτικό ποσοστό που μας λει ποιo θα ήταν το ποσοστό του ενδιαφερόμενου πληθυσμού αν αυτός ο πληθυσμός έχει την ίδια σύνθεση όπως ο κανονικός πληθυσμός. Αυτή η μέθοδος δεν περιορίζει στον υπολογισμό των κανονισμένων ποσοστών θανάτων μόνο, αλλά χρησιμοποιείται για να αποκτήσει άλλα κανονισμένα ποσοστά, για παράδειγμα, τα κανονισμένα ποσοστά γεννήσεων. Αν δύο ή περισσότεροι πληθυσμοί είναι κανονισμένοι με αυτόν τον τρόπο, είναι τότε άμεσα συγκρίσιμοι με τη βάση των προσαρμοσμένων συντελεστών. Οι απόψεις διαφέρουν για το ποιος πληθυσμός πρέπει να χρησιμοποιηθεί σαν δεδομένο. Ο πληθυσμός των Ηνωμένων

Πολιτειών κατά την απογραφή της τελευταίας δεκαετίας έχει χρησιμοποιηθεί συχνά. Για προσαρμοσμένους υπολογισμούς, πληθυσμός του 1.000.000 αντανakλά τη σύνθεση ενός δεδομένου πληθυσμού και ονομάζεται *standard million*. Στο παρακάτω παράδειγμα απεικονίζουμε την άμεση μέθοδο των προσαρμογών για την απόκτηση κανονισμένων ποσοστών θανάτων ανά ηλικία.

Παράδειγμα

Το 1970 το ακατέργαστο ποσοστό θανάτων για τη Georgia ήταν 9,1 θάνατοι για 1000 ανθρώπους. Αποκτήσαμε το κανονισμένο ποσοστό θανάτων ανά ηλικία χρησιμοποιώντας την απογραφή του 1970 σαν δεδομένο πληθυσμό. Με άλλα λόγια, θέλουμε το ποσοστό θανάτων που αναμένεται στη Georgia αν η σύνθεση της ηλικίας του πληθυσμού της Georgia ήταν η ίδια όπως αυτής των Η.Π.Α. το 1970.

Λύση

Τα απαραίτητα δεδομένα για τους υπολογισμούς δείχνοντας στον πίνακα 5.

Η διαδικασία για τον υπολογισμό των κανονισμένων ποσοστών θανάτων ανά ηλικία με την άμεση μέθοδο είναι η εξής :

1. Ο ενδιαφερόμενος πληθυσμός (στήλη 2) είναι ταξινομημένος σύμφωνα με την ομάδα ηλικίας (στήλη 1)
2. Οι θάνατοι του ενδιαφερόμενου πληθυσμού είναι ταξινομημένοι σύμφωνα με την ομάδα ηλικίας
3. Τα ειδικά ποσοστά ηλικίας θανάτου για κάθε ομάδα ηλικίας υπολογίζοντας διαιρώντας τη στήλη 3 με τη στήλη 2 και πολλαπλασιάζοντας το κλάσμα με 100.000.

4. Ο δεδομένος πληθυσμός (στήλη 5) είναι ταξινομημένος σύμφωνα με την ομάδα ηλικίας.

Πίνακας 5

Υπολογισμός του κανονισμένου ποσοστού θανάτου ανά ηλικία, της GEORGIA το 1970 με την άμεση μέθοδο.

1	2	3	4	5	6
Ηλικία	Πληθυσμός	Θάνατοι	Ειδικά ποσοστά θανάτων ανά ηλικία (ανά 100.000)	Δεδομένος πληθυσμός βασιζόμενος στον πληθυσμό των Η.Π.Α.	Νούμερο αναμενόμενων θανάτων σε δεδομένο πληθυσμό
0-4	424.600	2.483	584,8	84.416	494
5-14	955.000	449	47	200.508	94
15-24	863.000	1.369	158,6	174.406	277
25-34	608.000	1.360	223,6	122.569	274
35-44	518.400	2.296	442,9	113.614	503
45-54	486.400	4.632	952,3	114.265	1088
55-64	384.400	7.792	2.027,1	91.480	1854
65-74	235.900	9.363	3.969,1	61.195	2429
75 και άνω	132.900	12.042	9.060,9	37.547	3402
ΣΥΝΟΛΑ	4.608.700	41.786		1.000.000	10415

Πηγή : Στατιστική υπηρεσία της GEORGIA, τμήμα δημόσιας υγείας GEORGIA, ATLANTA.

Περιέχονται 44 θάνατοι σε όχι γνωστές κατηγορίες ηλικιών.

5. Ο αναμενόμενος αριθμός θανάτων σε δεδομένο πληθυσμό για κάθε ομάδα (στήλη 6) υπολογίζεται πολλαπλασιάζοντας τη στήλη 4 με τη στήλη 5 και διαιρώντας με τις 100.000. Οι καταχωρήσεις στη στήλη 6 είναι οι θάνατοι που αναμένονται σε δεδομένο πληθυσμό αν τα άτομα σε αυτόν τον πληθυσμό έχουν εκτεθεί στην ίδια αιτία θανάτου με τον κανονισμένο πληθυσμό.
6. Οι καταχωρήσεις στη στήλη 6 έχουν προστεθεί για να επιτευχθεί το συνολικό νούμερο των αναμενόμενων θανάτων σε δεδομένο πληθυσμό.
7. Το κανονισμένο ποσοστό θανάτων ανά ηλικία έχει υπολογιστεί με τον ίδιο τρόπο όπως το ακατέργαστο ποσοστό θανάτων. Αυτό είναι, το κανονισμένο ποσοστό θανάτων ανά ηλικία και είναι ίσο με :

$$\frac{\text{Συνολικός αριθμός αναμενομένων θανάτων}}{\text{Συνολικός δεδομένος πληθυσμός}} \cdot 1000$$

στο παράδειγμα έχουμε : $\frac{10.415}{1.000.000} \cdot 1000 = 10,4$

Βλέπουμε ότι ρυθμίζοντας τον πληθυσμό της Georgia το 1970 με τη διανομή ηλικίας του δεδομένου πληθυσμού, έχουμε ένα ρυθμισμένο ποσοστό θανάτων το οποίο είναι 1,3 ανά 1000 μεγαλύτερο από το ακατέργαστο ποσοστό θανάτων (10,4 - 9,1). Αυτή η αύξηση του ποσοστού θανάτων ακολουθώντας τις ρυθμίσεις αντανακλά το γεγονός ότι το 1970 ο πληθυσμός της Georgia ήταν ελαφρά νεότερος απ' ότι ο

πληθυσμός των Η.Π.Α. σαν σύνολο. Για παράδειγμα μόνο το 8% της Georgia ήταν 64 χρονών, ενώ στις Η.Π.Α. ήταν το 10%.

4. Ποσοστό θνησιμότητας κατά την εγκυμοσύνη.

Αυτό το ποσοστό ορίζεται ως :

$$\frac{\text{θανατοιαπολεθεις παιδικες αρρωστιες κατα τη διαρκεια του ετους}}{\text{Συνολο γεννησεων ζωντανων κατα τη διαρκεια του ετους}} \cdot K$$

όπου K είναι το 1000 ή το 100.000. Ο προτιμώμενος παρανομαστής γι' αυτό το ποσοστό είναι ο αριθμός των γυναικών που βρίσκονταν σε εγκυμοσύνη κατά τη διάρκεια του έτους. Αυτός ο παρανομαστής είναι αδύνατος να οριστεί. Ο θάνατος από παιδικές αρρώστιες είναι θάνατος ο οποίος μπορεί να αποδοθεί από μερικές φάσεις τοκετού. Λόγω πτώσης του ποσοστού θνησιμότητας κατά την εγκυμοσύνη στις Η.Π.Α. είναι πιο βολικό να χρησιμοποιούμε το $K = 100.000$. Σε μερικές χώρες το $K = 1000$ είναι πιο βολικό ποσοστό. Η πτώση αυτή έχει σαν αποτέλεσμα την μείωση της χρησιμότητας της διάκρισης μεταξύ κοινοτήτων με μεταβαλλόμενες ποιότητες των ιατρικών φροντίδων και των δραστηριοτήτων υγείας. Μερικοί περιορισμοί του ποσοστού της θνησιμότητας κατά την εγκυμοσύνη αναφέρονται παρακάτω :

- α) Οι εμβρυακοί θάνατοι δεν περιλαμβάνονται στον παρανομαστή
- β) Ο θάνατος κατά την εγκυμοσύνη μπορεί να υπολογιστεί μόνο μια φορά, αν και δίδυμα ή μεγαλύτερες πολλαπλάσιες γέννες μπορούν να συμβούν. Τέτοιες περιπτώσεις οδηγούν τον παρανομαστή σε μεγέθυνση και λόγω αυτού έχουμε μικρό ποσοστό.

γ) Υπο την καταγραφή ζωντανών γεννήσεων, έχουμε έναν μικρό παρανομαστή και κατά συνέπεια ένα μεγάλο ποσοστό.

δ) Ο θάνατος μπορεί να συμβεί ένα χρόνο αργότερα αφότου έγινε η γέννηση. Αν και υπάρχουν εξαιρέσεις στις περισσότερες υποθέσεις η μεταφορά των θανάτων κατά τη γέννα μπορούν να ισορροπηθούν στον δοσμένο χρόνο.

5. Ποσοστό θνησιμότητας νηπίων

Αυτό το ποσοστό ορίζεται :

$$\frac{\text{Αριθμος θανατων μεχρι 1ετους κατα τη διαρκεια του ετους}}{\text{Συνολικος αριθμος ζωντανων γεννησεων κατα τη διαρκεια του ετους}} \cdot K$$

όπου K είναι το 1000. Η χρήση και ερμηνεία αυτού του ποσοστού πρέπει να γίνονται υπο την καθοδήγηση των κάθε περιορισμών, οι οποίοι είναι όμοιοι με αυτούς που αναφέραμε στο ποσοστό θνησιμότητας κατά την εγκυμοσύνη. Πολλά απ' τα νήπια που πέθαναν κατά το τρέχον ημερολογιακό έτος, γεννήθηκαν κατά τη διάρκεια του προηγούμενου έτους και παρομοίως πολλά παιδιά γεννήθηκαν στο τρέχον ημερολογιακό έτος και θα πεθάνουν κατά τη διάρκεια του επόμενου έτους. Σε πληθυσμούς με σταθερό ποσοστό γεννήσεων, αυτό δεν παρουσιάζει σοβαρό πρόβλημα. Σε περιόδους γρήγορων αλλαγών μερικοί κανονισμοί έχουν παρθεί. Ένας τρόπος για να φτιαχτεί ένας κανονισμός είναι να διανεύουμε τους θανάτους νηπίων στο ημερολογιακό έτος απ' το οποίο τα νήπια γεννήθηκαν πριν υπολογιστούν τα ποσοστά. Η βρεφική θνησιμότητα διακρίνεται σε νεογνική και σε μετανεογνική. Η πρώτη αναφέρεται στα παιδιά τα οποία καταλήγουν από την πρώτη έως την 28^η μέρα της ζωής τους, ενώ

η δεύτερη αναφέρεται στους θανάτους παιδιών 29 μέχρι και 365 ημέρες. Η διάκριση έχει σημασία γιατί οι θάνατοι που συμβαίνουν τις πρώτες 28 ημέρες της ζωής του βρέφους, σχετίζονται περισσότερο με συγγενείς ανωμαλίες, κακώσεις κατά τον τοκετό, ανοξία και γενικά με αιτίες που έχουν σχέση με την υγεία της μητέρας, την πορεία της κύησης και την εξέλιξη του τοκετού. Η μετανεογνική θνησιμότητα επηρεάζεται κυριότερα από το περιβάλλον που ζει και μεγαλώνει το

$$\frac{\text{Αριθμος θανατων πανω των 29 ημερων σε ενα χρονο}}{\text{συνολικος αριθμος γεννησεων σε ενα χρονο}} \cdot K$$

βρέφος. Έτσι, ο δείκτης μετανεογνικής θνησιμότητας ορίζεται ως :

6. Δείκτης αναλογίας θανατηφόρων θανάτων.

Αυτή η κλίμακα ορίζεται ως :

$$\frac{\text{συνολικος αριθμος θανατηφορων θανατων σε 1 χρονο}}{\text{συνολικες γεννησεις σε 1 χρονο}} \cdot K$$

όπου K υπολογίζεται συνήθως με το 1000. Ένας θανατηφόρος θάνατος ορίζεται σαν ένα προϊόν αντίληψης που δεν δείχνει κανένα σημάδι ζωής έπειτα από μια ολοκληρωμένη γέννα. Υπάρχουν αρκετά προβλήματα που συνδέονται με τη χρήση και την ερμηνεία αυτής της κλίμακας. Υπάρχει ποικιλομορφία ανάμεσα στους τομείς που αναφέρουν στοιχεία για την κλίμακα αυτή σε σχέση με τη διάρκεια της κυοφορίας. Μερικοί τομείς αναφέρουν θανατηφόρους θανάτους άσχετα με το μάκρος (διάρκεια) της κυοφορίας, ενώ άλλες έχουν ένα μέσο όρο κυοφορίας που πρέπει να φτάσει πριν χρειαστεί να αναφερθούν τα στοιχεία. Μια άλλη ένσταση στους θανατηφόρους θανάτους είναι ότι δεν υπολογίζει την διάσταση στην οποία η κοινωνία

προσπαθεί να αναπαράγει. Η αναλογία που ακολουθεί πρέπει να μελετηθεί σαν να μην υπάρχει η ένσταση αυτή.

7. Αναλογία θανατηφόρων θανάτων. Αυτή η αναλογία ορίζεται ως :

$$\frac{\text{συνολικός αριθμός θανατηφόρων θανάτων κατά τη διάρκεια 1 χρόνου}}{\text{συνολικός αριθμός των γεννήσεων κατά τη διάρκεια 1 χρόνου}} \cdot K$$

όπου $K = 100$ ή 1000 . Μερικές αρχές έχουν προτείνει ότι ο αριθμός των συνολικών θανάτων καθώς και ο αριθμός των γεννήσεων πρέπει να συμπεριλαμβάνονται σε έναν παρανομαστή σε μια προσπάθεια να συμπεριλάβουν όλες τις εγκυμοσύνες για τον υπολογισμό αυτής της αναλογίας. Η ένσταση σε αυτή την πρόταση έγκειται στη μη ολοκληρωμένη αναφορά των θανατηφόρων θανάτων.

8. Από τη στιγμή που οι θανατηφόροι θάνατοι που συμβαίνουν στα τελικά στάδια της εγκυμοσύνης και οι νεογνικοί θάνατοι συχνά έχουν τις ίδιες αιτίες, έχει προταθεί ότι ο συνδυασμός των δύο οδηγεί σε αυτό που ορίζουμε ως :

$$\frac{(\text{αριθμ. ανατηφ. θαν. απο 28εβδ. ή περισ.}) + (\text{παιδικη θνησ. κατω των 7ημερων})}{\text{αριθμ. θανατηφ. θαν. απο 28εβδομ. ή περισ.}) + (\text{αριθμ. γεννήσεων ζωντων})} \cdot K$$

όπου K είναι ίσο με 1000

9. Αναλογία αιτίων θανάτου. Αυτή η αναλογία ορίζεται ως :

$$\frac{\text{αριθμός θανάτων λόγω καποιας συγκεκριμενης αρρωστιας σε 1χρονο}}{\text{συνολικο αριθμο θανάτων απο διαφορες αιτιες σε 1χρονο}} \cdot K$$

όπου $K = 100$. Αυτός ο δείκτης χρησιμοποιείται για να μετρήσει τη σημασία ενός δεδομένου αίτιου θανάτου. Πρέπει να χρησιμοποιείται με προσοχή όταν συγκρίνεται μια κοινότητα με μια άλλη. Ένα υψηλότερο ποσοστό αιτίων θανάτου σε μια κοινότητα από μια άλλη, μπορεί να συναντάται επειδή η πρώτη κοινότητα έχει μικρότερη θνησιμότητα από άλλες αιτίες.

10. Λόγος ανάλογης θνησιμότητας. Αυτός ο δείκτης προτείνεται σαν ένα απλό μέτρο σύγκρισης των συνολικών καταστάσεων υγείας σε διαφορετικές κοινότητες. Ορίζεται σαν :

$$\frac{\text{αριθμος θανατων ατομων 50 χρονων και πανω}}{\text{συνολικος αριθμος θανατων}} \cdot K$$

όπου $K = 100$. Η συγκεκριμένη τάξη είναι συνήθως ένα γκρουπ περίπου 50 χρονών και πάνω ή μια κατηγορία αιτιών θανάτου, όπως ατυχήματα.

Εφαρμογή

Τα ακόλουθα ετήσια στοιχεία δημοσιεύτηκαν για μια συγκεκριμένη περιοχή (πίνακας 6)

	Σύνολο	Αριθμός	
		Λευκοί	Διάφοροι
Υπολογιζόμενος πληθ. μέχρι 1 ^η Ιουλίου	597.500	361.700	235.800
Συνολικές γεννήσεις ζώντων	12.437	6.400	6.037
Πρώιμες γεννήσεις	1.243	440	803
Οριστικοί θάνατοι	592	365	227
Σύνολο			
Κάτω από 20 εβδομάδες κυοφορίας	355	269	86
Από 20 έως 27 εβδομάδες κυοφορίας	103	42	61
28 εβδομάδες και πάνω	123	49	74
άγνωστη διάρκεια κυοφορίας	11	5	6
Θάνατοι	6.219	3.636	2.583
Σύνολο όλων των ηλικιών			
Κάτω του 1 χρόνου	267	97	170
Κάτω των 28 ημερών	210	79	130
Θάνατοι λόγω πρώιμης γέννησης	16	12	4
Μητρικοί θάνατοι	2	-	2
Αιτίες θανάτων			
Κακοήθης όγκος	948	626	322
Καρδιακές παθήσεις	1.697	1.138	559

Πηγή : Δημογραφική στατιστική υπηρεσία της Georgia 1970, Τμήμα δημόσιας υγείας Atlanta, Georgia.

Από αυτά τα στοιχεία υπολογίζονται τα ακόλουθα κλιμάκια και αναλογίες :

- α) ακατέργαστη αναλογία θανάτου
- β) αναλογία θανάτων συγκεκριμένης φυλής για λευκούς και μη
- γ) αναλογία μητρικής θνησιμότητας
- δ) αναλογία νηπιακής θνησιμότητας
- ε) αναλογία μετανεογνικής θνησιμότητας
- στ) αναλογία θανατηφόρων θανάτων
- ζ) αναλογία θανάτων που οφείλονται σε κακοήθη όγκο και καρδιακές παθήσεις

Εφαρμογή

Ο παρακάτω πίνακας 7 μας δείχνει τους θανάτους και τον υπολογισμένο πληθυσμό για την πολιτεία της Georgia των Η.Π.Α., για το 1971. Χρησιμοποιούμε αυτά τα στοιχεία για να υπολογίσουμε τις αναλογίες θανάτων συγκεκριμένων ηλικιών, κατοίκων της πολιτείας της Georgia κατά το 1971.

Πίνακας 7

Ηλικία (χρόνια)	Υπολογιζόμενος	
	πληθυσμός	Θάνατοι
0 έως 14	423.700	2.311
5 έως 14	947.900	480
15 έως 24	891.300	1.390
25 έως 34	623.700	1.307
35 έως 44	520.000	2.137
45 έως 54	494.200	4.640
55 έως 64	388.600	7.429
65 έως 74	243.000	9.389
75 και πάνω	136.000	12.411
Σύνολο	4.668.400	41.494^α

α : περιέχονται 42 θάνατοι σε κατηγορία ηλικιών μη γνωστές.

Πηγή : Τμήματα στατιστικής, Γραφείο υπολογισμών και ερευνών, τμήμα ανθρωπίνων πηγών της Georgia & Atlanta.

Ακολουθούν σημαντικοί δείκτες γονιμότητας:

1. Ακατέργαστη αναλογία γεννήσεων. Αυτή η αναλογία είναι η πιο διαδεδομένη στα μέτρα γονιμότητας.

Επιτυγχάνεται από :

$$\frac{\text{συνολικός αριθμός γεννήσεων σε 1 χρόνο}}{\text{συνολικός πληθυσμός ως 1 Ιουλίου}} \cdot K$$

όπου $K = 1000$. Για την επεξήγηση του υπολογισμού αυτού και των υπολοίπων 5 αναλογιών βλέπουμε τον πίνακα 8.

2. Αναλογία γενικής γονιμότητας. Αυτή η αναλογία ορίζεται ως :

$$\frac{\text{αριθμός γεννήσεων σε 1 χρόνο}}{\text{συνολικός αριθμός γυναικών που μπορούν να τεκνοποιήσουν}} \cdot K$$

όπου $K = 1000$ και η ηλικία τεκνοποίησης συνήθως ορίζεται από τις ηλικίες 15 έως 44 ή από 15 έως 49. Ένα στοιχείο αυτής της αναλογίας όταν συγκρίνεται με την 'ακατέργαστη' αναλογία γεννήσεων, είναι το γεγονός ότι ο παρονομαστής πλησιάζει τον αριθμό των ανθρώπων που πραγματικά εκτίθενται στον κίνδυνο του να κάνουν παιδιά.

3. Αναλογία γονιμότητας συγκεκριμένης ηλικίας. Από τη στιγμή που η αναλογία τεκνοποίησης δεν είναι ομοιόμορφη σε όλες τις ηλικίες τεκνοποίησης δεν είναι ομοιόμορφη σε όλες τις ηλικίες τεκνοποίησης, μια αναλογία που επιτρέπει την ανάλυση της αναλογίας της γονιμότητας για

μικρότερα διαλείμματα στη μητρική ηλικία είναι επιθυμητή. Η αναλογία που επιτυγχάνεται είναι η αναλογία γονιμότητας συγκεκριμένης ηλικίας που ορίζεται ως :

$$\frac{\text{αριθμος γεννησεων απο γυναικεςς συγκεκριμενης ηλικιας σε 1 χρονο}}{\text{συνολικος αριθμος γυναικων ορισμενης ηλικιας}} \cdot K$$

οπου $K = 1000$. Η αναλογία γονιμότητας συγκεκριμένης ηλικίας μπορεί να υπολογιστεί για μονά χρόνια ηλικίας ή οποιοδήποτε άλλο διάλειμμα ηλικίας. Αναλογίες συγκεκριμένης γονιμότητας υπολογίζονται επίσης για άλλες υποομάδες του πληθυσμού όπως αυτούς που ξεχωρίζουν λόγω της ράτσας τους, κοινωνικοοικονομικού status και άλλους δημογραφικούς παράγοντες.

Εφαρμογή

Πίνακας 8

Επεξήγηση των διαδικασιών για τον υπολογισμό 6 βασικών παραγόντων της γονιμότητας, για την Georgia, 1970

1	2	3	4	5	6	7
Ηλικία γυναικών (χρόνια)	Αριθμός γυναικών στον πληθυσμό ^α	Αριθμός γεννήσεων γυναικών μιας συγκεκρι- ηλικίας ^β	Συγκεκρ. ηλικία στην κλίμακα γεννησ. σε αναλογία 1000 γυν.	Συγκεκρ. πληθ. που βασίζεται στον πληθυσμό των ΗΠΑ το 1970	Αναμε- νόμενες γεννήσεις	Αθροιστική κλίμακα γονιμότητας
15 έως19	220.100	21.790	99,0	193.762	19.182	495,0
20 έως24	209.500	37.051	176,9	173.583	30.707	1.379,5
25 έως29	170.100	22.135	130,1	140.764	18.313	2.030,0
30 έως34	139.100	9.246	66,5	119.804	7.967	2.362,5
35 έως39	135.400	3.739	27,6	116.925	3.227	2.500,5
40 έως49	261.700	1.044	4,0	255.162	1.021	2.540,5
Σύνολο	1.135.900	95.005		1.000.000	80.417	

Υπολογισμός των 6 βασικών αναλογιών :

(1) Ακατέργαστη αναλογία θανάτων = συνολικές γεννήσεις
 διαιρούμενες με τον συνολικό πληθυσμό = $(95.005 / 4.608.700) \cdot$
 $(1000) = 21$

(2) Αναλογία γενικής γονιμότητας = $(95.005 / 1.335.900) \cdot (1000) =$
 84,1

(3) Αναλογία γονιμότητας συγκεκριμένης ηλικίας = δεδομένα της
 στήλης 3 διαιρεμένα με τα δεδομένα της στήλης 2 και

πολλαπλασιασμένα με το 1000, για κάθε κατηγορία ηλικίας. Τα αποτελέσματα εμφανίζονται στην στήλη 4.

(4) Αναλογία συνολικής γονιμότητας = το ποσό της αναλογίας κάθε συγκεκριμένης ηλικίας πολλαπλασιάζεται με την ενδιάμεση απόσταση των ετών στην στήλη 1 του παραπάνω πίνακα 8 και αθροίζονται : $(99,0)(5) + (176,9)(5) + (130,1)(5) + (66,5)(5) + (4,0)(10) = 2.540,5$

(5) Αθροιστική κλίμακα γονιμότητας = η αναλογία γεννήσεων συγκεκριμένης ηλικίας πολλαπλασιάζεται με την ενδιάμεση απόσταση των ετών της στήλης 1, όπως βλέπουμε στη στήλη 7.

(6) Σταθεροποιημένη αναλογία γενικής γονιμότητας = $(80.417 / 1.000.000)(1000) = 80,4$

α : Τμήμα στατιστικής, Γραφείο υπολογισμών και ερευνών, Τμήμα ανθρωπίνων πηγών Georgia, Atlanta

β : Δημογραφική στατιστική Georgia 1970, Τμήμα δημόσιας υγιεινής Georgia, Atlanta

γ : Απογραφή πληθυσμού, 1970.

4. Σ υ ν ο λ ι κ ή α ν α λ ο γ ί α γ ο ν ι μ ό τ η τ α ς . Εάν η αναλογία γονιμότητας συγκεκριμένης ηλικίας, για όλες τις ηλικίες προστεθεί και πολλαπλασιαστεί με το διάλειμμα στο οποίο οι ηλικίες ομαδοποιούνται, το αποτέλεσμα ονομάζεται αναλογία συνολικής γονιμότητας. Το αποτέλεσμα που προκύπτει είναι περίπου ένας αριθμός παιδιών, ένας αριθμός 1000 γυναικών που θα είχαν, κατά τη διάρκεια των γόνιμων χρόνων τους, θα αναπαρήγαν στις κλίμακες που παρουσιάζονται από τις αναλογίες

γονιμότητας συγκεκριμένων ηλικιών απ' όπου η ολική αναλογία γονιμότητας έχει υπολογιστεί.

5. **Αναλογία αθροιστικής γονιμότητας.** Η αναλογία αθροιστικής γονιμότητας υπολογίζεται με τον ίδιο τρόπο όπως και η συνολική αναλογία γονιμότητας εκτός από το γεγονός ότι η προσθετική διαδικασία μπορεί να τερματίσει στο τέλος οποιουδήποτε επιθυμητού γκρουπ ηλικία ανθρώπων. Τα νούμερα στη στήλη 7 του πίνακα 8 είναι αναλογίες, αθροιστικής ικανότητας σε ηλικίες που αναφέρονται στη στήλη 1. Η τελική είσοδος στη στήλη της αναλογίας αθροιστικής γονιμότητας είναι η τελική αναλογία γονιμότητας.
6. **Τυποποιημένη αναλογία γονιμότητας.** Όπως ακριβώς και η 'ακατέργαστη' αναλογία γεννήσεων μπορεί να τυποποιηθεί ή προσαρμοστεί, το ίδιο μπορούμε να τυποποιήσουμε με την αναλογία γενικής γονιμότητας. Η διαδικασία είναι ίδια ακριβώς σαν το θέμα που έχει αναφερθεί στην παράγραφο (παραπάνω), για την προσαρμογή της 'ακατέργαστης' αναλογίας γεννήσεων. Οι απαραίτητοι υπολογισμοί, για τον υπολογισμό της αναλογίας της γονιμότητας τυποποιημένης ηλικίας υπάρχουν στον πίνακα 8.

3.8 ΜΕΤΡΑ ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ (νοσηρότητας).

Ένας άλλος τομέας που αφορά τον υγιή εργάτη ο οποίος αναλύει την υγεία της κοινωνίας είναι η "νοσηρότητα" (παθολογική κατάσταση). Η λέξη "νοσηρότητα" αναφέρεται στο status της κοινωνίας σε σχέση με την αρρώστια. Στοιχεία για την εξέταση

(μελέτη) της νοσηρότητας σε μια κοινωνία σαν κανόνας ή νόμος, δεν διατίθενται και είναι ημιτελή, ενώ τα στοιχεία για τις γεννήσεις και τους θανάτους είναι προσβάσιμα και ολοκληρωμένα. Αυτό οφείλεται στην ελλιπή ολοκλήρωση των αναφορών και στις διαφορές ανάμεσα στις πολιτείες σε σχέση με τους νόμους που ζητούν την αναφορά των ασθενειών. Οι δύο αναλογίες που συναντώνται και χρησιμοποιούνται συχνότερα για την μελέτη των ασθενειών σε μια κοινωνία είναι η “αναλογία επίπτωσης” και η “αναλογία επικράτησης” ή γενίκευσης.

1. **Αναλογία επίπτωσης**. Αυτή η αναλογία ορίζεται ως :

$$\frac{\text{συνολικός αριθμός νέων περιπτώσεων συγκεκρι. ασθενειών κατά τη διάρκεια έτους}}{\text{συνολικός πληθυσμός εως 1 Ιουλίου}} \cdot K$$

όπου η τιμή του K εξαρτάται από τη σπουδαιότητα και το μέγεθος του αριθμητή. Η βάση 1000 χρησιμοποιείται όπου βολεύει, αλλά το 100 μπορεί να χρησιμοποιηθεί για πιο κοινές ασθένειες και το 10.000 ή 100.000 μπορεί να χρησιμοποιηθεί για πιο σπάνιες. Αυτή η αναλογία η οποία μετράει το μέγεθος κατά το οποίο νέες περιπτώσεις συμβαίνουν σε μια κοινωνία, είναι χρήσιμη γιατί βοηθά να καθοριστεί η ανάγκη πρωτοβουλίας για προληπτικά μέτρα. είναι ένα σημαντικότατο μέτρο για χρόνιες και οξείες παθήσεις.

2. **Αναλογία επικράτησης**. Αν και αναφέρεται ως αναλογία, η αναλογία επικράτησης είναι ένας λόγος αφού προέρχεται από το :

$$\frac{\text{συνολικό αριθμό περιπτώσεων νέων ή παλιών που υπάρχουν σε 1 δεδομένη στιγμή}}{\text{συνολικό πληθυσμό σε εκείνη τη στιγμή}} \cdot K$$

όπου η αξία του K καθορίζεται από τα ίδια κριτήρια με την αναλογία επίπτωσης. Αυτή η αναλογία είναι ειδικά χρήσιμη για την εξέταση χρόνιων ασθενειών αλλά μπορεί να αναφερθεί και για οξείες ασθένειες.

3. Λόγος (αναλογία) συμφοράς. Αυτός ο λόγος (ή αναλογία) είναι χρήσιμη για τον καθορισμό της επιτυχημένης θεραπευτικής αγωγής για μια συγκεκριμένη ασθένεια. Ορίζεται ως :

$$\frac{\text{συνολικός αριθμός θανάτων από 1 ασθένεια}}{\text{συνολικός αριθμός περιπτώσεων από 1 ασθένεια}} \cdot K$$

όπου $K = 100$. Το χρονικό διάστημα που καλύπτεται είναι αυθαίρετο, εξαρτάται από τη φύση της ασθένειας και μπορεί να καλύψει αρκετά χρόνια για μια ενδημική ασθένεια. Σημειώστε ότι αυτή η αναλογία μπορεί να ερμηνευτεί ως η πιθανότητα κάποιας σύσπασης στην ασθένεια κι έτσι αποκαλύπτεται η σοβαρότητα της ασθένειας.

4. Αναλογία ανωριμότητας. Η αναλογία αυτή ορίζεται ως :

$$\frac{\text{αριθμός γεννήσεων πάνω από 2.500 γραμ. μέσα σε 1 χρόνο}}{\text{συνολικός αριθμός γεννήσεων μέσα σε 1 χρόνο}} \cdot K$$

όπου $K = 100$.

5. Αναλογία δευτερεύουσας επίθεσης. Η αναλογία αυτή μετράει τα συμβάντα μιας κολλητικής ασθένειας ανάμεσα σε επιρρεπή άτομα που έχουν εκτεθεί σε πρωταρχική κατάσταση (ασθένεια) και ορίζεται ως :

$$\frac{\text{αριθμ. επιπλ. περιπ. αναμ. σε ανθρ. που έχουν εκτεθεί σε πρωταρχ. κατ. με τη μεγίστη περίοδο}}{\text{συνολικός αριθμός φορέων}} \cdot K$$

όπου $K = 100$. Αυτή η αναλογία χρησιμοποιείται για να μετρήσουμε την εξάπλωση της μόλυνσης και συνήθως εφαρμόζεται σε κλειστές ομάδες όπως νοικοκυριά, τάξεις σχολείου όπου μπορεί να φανταστεί κανείς ότι όλα τα μέλη ήταν πραγματικά φορείς.

Την κατανομή του πληθυσμού κατά φύλο μας την δίνει ο δείκτης αναλογίας των φύλων. Ο δείκτης αυτός μας δείχνει πόσα άτομα του ενός φύλου αντιστοιχούν σε σταθερό μέγεθος (100 ή 1000) ατόμων του άλλου φύλου. Στις Η.Π.Α. ο δείκτης αυτός δείχνει κατά κανόνα τον αριθμό αρρένων επί 1000 θηλέων, ενώ στην Ευρώπη τον αριθμό των γυναικών επί 100 ανδρών. Υπολογίζεται με τους ακόλουθους τρόπους :

$$\text{Δείκτης αναλογίας φύλων} = \frac{\text{άνδρες}}{\text{γυναίκες}} \cdot 1000 \text{ (Η.Π.Α.)} \quad \text{ή} \quad \frac{\text{γυναίκες}}{\text{άνδρες}} \cdot \text{(Ευρώπη)}$$

Ο δείκτης αναλογίας των φύλων δεν είναι σταθερός σε όλες τις ηλικίες. Κατά την γέννηση υπερτερούν οι άνδρες, ενώ από τις ενεργές ηλικίες και μετά ο δείκτης δείχνει όλο και μεγαλύτερη υπεροχή των γυναικών. (βλέπε πίνακα 9).

Πίνακας 9

Γυναίκες σε 100 άνδρες κατά 5ετής ομάδες ηλικιών.

Απογραφή 1981

0 - 4	94	50 - 54	105
5 - 9	95	55 - 59	108
10 - 14	95	60 - 64	117
15 - 19	96	65 - 69	115
20 - 24	100	70 - 74	122
25 - 29	100	75 +	139
30 - 34	103		
35 - 39	104	Σύνολο	
40 - 44	109	πληθυσμού	104
45 - 49	101		

Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε., 1984

Η διαφορά αυτή οφείλεται στη μεγαλύτερη συχνότητα θανάτων των ανδρών και στην μεγαλύτερη διάρκεια ζωής των γυναικών. Η περίπτωση μεγαλύτερης μακροβιότητας των ανδρών έναντι των γυναικών είναι ένδειξη χαμηλού επιπέδου κοινωνικής ανάπτυξης. Ο δείκτης αναλογίας των φύλων διαφέρει επίσης και ανάλογα με την κατηγορία του πληθυσμού. Στις χώρες όπου παρατηρείται έντονη μεταναστευτική κίνηση προς τα αστικά κέντρα, με υψηλή συμμετοχή των γυναικών στα αστικά κέντρα και υπέρ των ανδρών στα αγροτικά. Ο δείκτης αναλογίας των φύλων στον άγαμο πληθυσμό των αναπαραγωγικών ηλικιών δίνει μια ένδειξη της δυνατότητας ενός κοινωνικού συνόλου να δημιουργήσει νέα ζεύγη και επομένως, να αναπαραχθεί.

Ο δείκτης εξάρτησης μας δείχνει πόσοι συντηρούμενοι (παιδες και γέροντες) αντιστοιχούν σε 100 άτομα του ενεργού πληθυσμού. Μας δείχνει με άλλα λόγια το βάρος που φέρνει ο ενεργός πληθυσμός σε μια δεδομένη στιγμή. Για να υπολογίσουμε το δείκτη αυτόν προσθέτουμε τις δυο κατηγορίες συντηρούμενου πληθυσμού, διαιρούμε το άθροισμα με το σύνολο του ενεργού πληθυσμού και πολλαπλασιάζουμε το πηλίκον επί το σταθερό μέγεθος 100. Βλέπε πρώτα πίνακα 10.

Πίνακας 10

Κατανομή του Ελληνικού πληθυσμού κατά μείζονες ομάδες ηλικιών (εκατοστιαία αναλογία) και δείκτες εξάρτησης και γήρανσης του Ελληνικού πληθυσμού. Απογραφές 1907 – 1981

Έτος απογραφής	Συντηρούμενοι παιδες (0-14 ετών) (1)	Ενεργός πληθυσμός (15-64 ετών) (2)	Συντηρούμενοι γέροντες (65 ετών & άνω) (3)	Δείκτης εξάρτησης $(1)+(3) \cdot 100$ (2)	Δείκτης γήρανσης $(3) \cdot 100$ (1)
1907	38	58	4	75	11
1920	34	60	6	67	17
1928	32	62	6	61	18
1940	33	61	6	65	19
1951	28	65	7	54	24
1961	27	65	8	53	31
1971	25	64	11	56	45
1981	24	63	13	59	54

Πηγή : Ε.Σ.Υ.Ε. 1966 και 1983.

Έτσι :

$$\text{δεικτης εξάρτησης} = \frac{\text{πληθυσμος (0 - 14) + (65+) ετων}}{\text{πληθυσμος (15 - 64) ετων}} \cdot 100$$

Όσο ψηλός είναι ο δείκτης, τόσο μεγαλύτερο είναι το βάρος που φέρνει ο ενεργός πληθυσμός. Όταν ο δείκτης κατεβαίνει αυτό σημαίνει ότι ο ενεργός πληθυσμός έχει αυξημένη δυνατότητα αποταμίευσης και επομένως επένδυσης. Ο χαμηλός δείκτης εξάρτησης θεωρείται έτσι ένδειξη ικανοποιητικής προοπτικής για την οικονομική ανάπτυξη της χώρας.

Η διαμόρφωση του δείκτη εξαρτάται από την επίδραση που ασκούν οι τρεις βασικές δημογραφικές διαδικασίες (θνησιμότητα, γεννητικότητα, μετανάστευση) στην διάρθρωση των μεγεθών των επί μέρους μειζόνων ομάδων ηλικιών. Υψηλή γεννητικότητα συνεπάγεται την αύξηση της ομάδας των συντηρούμενων παιδών. Η υψηλή θνησιμότητα διατηρεί σε χαμηλά επίπεδα την ομάδα των συντηρούμενων γερόντων, περιορίζει όμως (λόγω των πολλών πρόωρων θανάτων) και την ομάδα του ενεργού πληθυσμού. Έτσι η υψηλή γεννητικότητα και η υψηλή θνησιμότητα συνεπάγονται υψηλό δείκτη εξάρτησης. (βλ. πίνακα 10, έτος 1907). Η πτώση της θνησιμότητας διευρύνει όχι μόνο την ομάδα των συντηρούμενων γερόντων, αλλά και, το κυριότερο, την ομάδα του ενεργού πληθυσμού, ενώ η πτώση της γεννητικότητας περιστέλλει την ομάδα των συντηρούμενων παιδών. Επομένως η μείωση της γεννητικότητας και η παράλληλη μείωση της θνησιμότητας οδηγούν στην μείωση του δείκτη εξάρτησης (βλ. πίνακα 10, έτη 1951 και 1961). Το υψηλό επίπεδο της αρνητικής καθαρής μετανάστευσης έχει ως αποτέλεσμα να μειώνεται η

συμμετοχή του ενεργού πληθυσμού στο σύνολο του πληθυσμού της χώρας, με συνέπεια την αύξηση της σχετικής βαρύτητας του συντηρούμενου παιδικού και γεροντικού πληθυσμού και την συνακόλουθη αύξηση του δείκτη εξάρτησης (βλ. πίνακα 10, έτος 1971).

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο δείκτης εξάρτησης είναι ένας πολύ αδρός δείκτης, αφού μας δίνει την αναλογία του συντηρούμενου προς τον ενεργό πληθυσμό και όχι προς τον πληθυσμό εκείνον που φέρνει πραγματικά το κοινωνικό βάρος της συντήρησης των παιδιών και των γερόντων, δηλαδή τον οικονομικά ενεργό πληθυσμό. Έχουμε έτσι έναν δείκτη που μας δίνει μια αναλογία μικρότερη από την πραγματική αναλογία συντηρούμενων προς εργαζομένους, δηλαδή παραγωγούς. Ένας ακριβέστερος δείκτης θα ήταν αυτός που αναλογίζει τον παιδικό και τον οικονομικά μη ενεργό προς τον οικονομικά ενεργό πληθυσμό. Ο υπολογισμός όμως ενός τέτοιου δείκτη παρουσιάζει σοβαρές δυσχέρειες, ιδιαίτερα όταν θέλουμε να κάνουμε διεθνείς συγκρίσεις. Γι' αυτό και κάνουμε συχνή χρήση του δείκτη γήρανσης.

Ο δ ε ί κ τ η ς γ ή ρ α ν σ η ς του πληθυσμού είναι ένας δείκτης πολύ πιο εκλεπτυσμένος από το ποσοστό που αντιπροσωπεύει ο γεροντικός πληθυσμός στο σύνολο του πληθυσμού. Ο δείκτης αυτός που οφείλεται στον καθηγητή Β. Βαλαώρα, μας δίνει τη σχέση μεταξύ των δύο κατηγοριών συντηρούμενου πληθυσμού και μας δείχνει πόσοι συντηρούμενοι γέροντες αναλογούν σε 100 συντηρούμενους νέους. Ο υπολογισμός του δείκτη γίνεται με την διαίρεση του αριθμού των συντηρούμενων γερόντων δια του αριθμού των συντηρούμενων παιδών και τον πολλαπλασιασμό του πηλίκου που προκύπτει επί το σταθερό μέγεθος 100. Δηλαδή :

$$\text{δεικτης γηρανσης} = \frac{\text{πληθυσμος (65+) ετων}}{\text{πληθυσμος (0-14) ετών}} \cdot 100$$

Όσο μικρότερος είναι ο δείκτης τόσο νεαρότερος είναι ο πληθυσμός. Όσο ο δείκτης αυξάνει τόσο ο πληθυσμός ωριμάζει ή και γερνάει (ανάλογα με το ύψος του δείκτη). Το ύψος του δείκτη εξαρτάται από τον τρόπο που οι διαδικασίες της γεννητικότητας και της θνησιμότητας διαμορφώνουν τα μεγέθη των δύο κατηγοριών συντηρούμενου πληθυσμού. Η μείωση της γεννητικότητας (μείωση του παρανομαστή) όπως και η παράταση της διάρκειας της ζωής και η μείωση της θνησιμότητας των μεγάλων ηλικιών (αύξηση του αριθμητή) συντελούν από διαφορετική κατεύθυνση η καθεμιά τους, στην αύξηση του δείκτη. Αντίθετα, η αύξηση της γεννητικότητας (αύξηση του παρανομαστή) όπως και η αύξηση της θνησιμότητας των μεγάλων ηλικιών (μείωση του αριθμητή) επενεργούν πτωτικά στον δείκτη (βλ. πίνακα 10).

Κεφάλαιο 4ο

ΔΗΜΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΡΕΥΝΑ ΣΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΑΧΑΪΑΣ, ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΗΛΕΪΑΣ

Πρόλογος Εργασίας

Στο κεφάλαιο αυτό θα προσπαθήσουμε να εκθέσουμε με όσο το δυνατόν μεγαλύτερη σαφήνεια τα πληθυσμιακά στοιχεία των Νομών Αχαΐας, Αιτωλοακαρνανίας και Ηλείας, έτσι όπως τα συλλέξαμε μέσα από έρευνα που πραγματοποιήσαμε. Η έρευνά μας ήταν αρκετά δυσχερής. Δεν είχαμε την πολυτέλεια, ούτε της πληθώρας των στοιχείων, ούτε των πηγών. Πέρα απ' αυτό, τα στοιχεία που βρέθηκαν, αρκετά απ' αυτά ήταν υπερβολικά ελλιπή. Περιοριστήκαμε σε στοιχεία που υπήρχαν στην ευχέρεια της Στατιστικής Υπηρεσίας Αθηνών.

Παρακάτω παραθέτουμε πίνακες τόσο για τους Νομούς Αχαΐας, Αιτωλοακαρνανίας και Ηλείας όσο και για τις επιμέρους επαρχίες αυτών.

Τ. Ε. Ι. ΠΑΤΡΑΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ
ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ
ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1991

Πίνακας 1. Πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών. Αγροτικές περιοχές κατά δήμους και κοινότητες. Απογραφή Πληθυσμού της 17^{ης} Μαρτίου 1991.

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Αρρενες						Θήλειες					
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
2.3 ΝΟΜΟΣ ΑΧΑΪΑΣ													
ΣΥΝΟΛΟ	91.682	47.186	9.490	9.801	8.853	11.143	7.899	44.496	8.993	8.964	7.331	10.682	8.526
2.3.1 ΕΠΑΡΧΙΑ ΑΙΓΙΑΛΕΙΑΣ													
ΣΥΝΟΛΟ	20.795	10.477	1.956	2.057	1.953	2.731	1.780	10.318	1.834	2.025	1.870	2.669	1.920
ΔΗΜΟΙ													
ΑΚΡΑΤΑΣ	3.059	1.514	319	264	319	347	265	1.545	287	301	314	357	286
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ													
ΑΙΓΕΙΡΑΣ	1.696	818	165	157	180	202	114	878	183	171	185	224	115
ΑΙΓΩΝ	547	283	58	54	55	80	36	264	40	59	56	59	50
ΑΜΠΕΛΟΥ	244	117	13	24	21	24	35	127	28	22	25	24	28
ΑΝΩ ΔΙΑΚΟΠΤΟΥ	329	166	28	26	33	44	35	163	33	29	23	45	33
ΒΑΛΙΜΗΣ	76	36	8	5	6	10	7	40	8	6	10	10	6
ΒΕΛΑΣ	73	41	8	9	11	6	7	32	9	6	6	5	6
ΒΟΥΤΣΙΜΟΥ	107	55	8	11	6	17	13	52	3	14	7	11	17
ΓΚΡΑΙΚΑΣ	76	40	6	11	5	9	9	36	8	6	7	10	5
ΓΡΗΓΟΡΗΣ	159	90	22	21	13	20	14	69	8	15	15	16	15
ΔΑΦΝΩΝ	391	203	26	50	26	62	39	188	21	37	28	55	47
ΔΗΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΥ	395	201	38	30	40	52	41	194	24	32	32	66	40
ΕΛΑΪΩΝΟΣ	857	437	81	81	72	121	82	420	66	80	77	116	81
ΕΛΙΚΗΣ	553	292	55	52	49	76	60	261	35	42	42	83	59
ΕΞΟΧΗΣ	80	45	6	10	12	10	7	35	7	6	7	8	7
ΖΑΧΛΩΡΙΤΙΚΩΝ	568	296	66	43	58	80	49	272	55	46	56	66	49
ΚΑΘΟΛΙΚΟΥ	148	77	12	19	12	26	8	71	9	23	14	19	6
ΚΑΛΑΜΙΑ	512	277	56	52	57	68	44	235	44	48	48	54	41
ΚΕΡΥΝΕΙΑΣ	401	202	29	44	28	54	47	199	33	40	26	60	40

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Αρρένες					Θήλειες						
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΚΟΥΜΑΡΗ	190	93	20	14	17	27	15	97	17	16	15	21	28
ΚΟΥΝΙΝΑΣ	577	294	58	57	53	73	53	283	51	49	41	79	63
ΚΡΗΝΗΣ	281	143	30	29	28	38	18	138	45	25	19	35	14
ΛΟΓΓΟΥΣ	729	356	59	73	69	105	50	373	64	67	66	107	69
ΜΑΜΟΥΣΙΑΣ	352	186	40	44	23	44	35	166	23	40	27	37	39
ΜΑΥΡΙΚΙΟΥ	526	260	47	40	40	74	59	266	45	32	43	69	77
ΜΕΛΙΣΣΙΩΝ	533	262	49	43	38	79	53	271	56	58	47	66	44
ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ	305	152	23	42	28	39	20	153	13	55	36	37	12
ΝΕΡΑΝΤΖΙΩΝ	341	171	44	31	30	40	26	170	29	36	34	44	27
ΝΙΚΟΛΑΪΚΩΝ	458	217	37	47	50	46	37	241	57	46	42	45	51
ΘΑΣΕΩΣ	265	120	17	27	29	31	16	145	35	30	29	36	15
ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΠΛΑΤΑΝΟΥ	456	220	42	36	39	73	30	236	40	39	50	66	41
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	309	166	24	45	28	49	20	143	25	26	30	39	23
ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΥ	142	75	15	40	19	18	13	67	11	13	9	18	16
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	445	231	31	52	45	63	40	214	36	52	40	52	34
ΠΤΕΡΗΣ	690	367	74	73	50	96	74	323	56	53	43	103	68
ΡΙΖΟΜΥΛΟΥ	375	185	33	41	33	51	27	190	33	31	31	50	45
ΡΟΔΙΑΣ	467	239	48	49	46	57	39	228	49	47	44	49	39
ΣΕΛΙΑΝΑΣ	153	75	18	9	12	23	13	78	12	18	13	17	18
ΣΕΛΙΑΝΙΤΙΚΩΝ	997	488	73	106	98	132	79	509	85	111	78	132	103
ΣΕΛΙΝΟΥΝΤΟΣ	561	284	63	53	53	57	58	277	59	66	27	77	48
ΣΙΝΕΒΡΟΥ	135	69	16	11	17	16	9	66	7	11	17	16	15
ΤΟΥΜΠΑΣ	99	56	9	17	7	13	10	43	6	3	13	13	8
ΤΡΑΠΕΖΗΣ	273	132	17	26	17	50	22	141	21	26	21	45	28
ΧΑΤΖΗΩΝ	50	27	7	3	4	6	7	23	2	4	6	7	4
ΧΡΥΣΑΜΠΕΛΩΝ	815	419	58	116	77	123	45	396	56	88	71	121	60
		2.3.2-ΕΠΑΡΧΙΑ ΚΑΛΑΒΡΥΤΩΝ											
ΣΥΝΟΛΟ	15.525	8.102	1.242	1.381	1.408	2.067	2.004	7.423	1.171	1.188	1.048	2.014	2.002
ΔΗΜΟΙ													

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Άρρενες					Θήλειες						
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΔΑΦΝΗΣ	1.333	660	110	86	110	194	160	673	101	105	95	190	182
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ													
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	224	124	18	23	35	30	18	100	17	14	21	28	20
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	139	72	9	8	15	22	18	67	10	10	7	19	21
ΑΓΡΑΜΠΕΛΩΝ	219	113	25	28	16	27	17	106	26	24	18	19	19
ΑΓΡΙΔΙΟΥ	121	61	4	10	8	18	21	60	4	7	4	18	27
ΑΛΕΣΤΑΙΝΗΣ	52	26	9	3	6	2	6	26	6	0	5	6	9
ΑΜΥΓΔΑΛΕΑΣ	69	36	3	6	4	16	7	33	5	2	6	13	7
ΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ	116	59	6	8	5	15	25	57	7	5	6	19	20
ΑΝΩ ΒΛΑΣΙΑΣ	329	186	29	41	38	42	36	143	20	37	23	45	18
ΑΝΩ ΚΛΕΙΤΟΡΙΑΣ	125	67	4	7	13	19	24	58	5	1	6	19	27
ΑΝΩ ΛΟΥΣΩΝ	184	92	10	27	12	21	22	92	12	19	10	20	31
ΑΡΜΠΟΥΝΑ	81	44	6	9	6	12	11	37	9	3	5	12	8
ΑΡΟΑΝΙΑΣ	159	77	4	2	16	33	22	82	9	8	14	31	20
ΒΑΛΤΑΣ	121	60	7	9	13	22	9	61	12	10	11	15	13
ΒΙΛΙΒΙΝΗΣ	59	32	5	4	8	8	7	27	7	4	5	5	6
ΓΛΑΣΤΡΑΣ	163	76	10	10	6	25	25	87	12	12	12	28	23
ΓΟΥΜΕΝΙΣΣΑΣ (ΒΡΥΣΑΡΙΟΥ)	203	107	21	20	13	33	20	96	16	21	11	29	19
ΔΕΣΙΝΟΥ	32	19	1	4	3	3	8	13	0	3	1	4	5
ΔΟΥΜΕΝΩΝ	153	91	21	21	16	17	16	62	15	8	15	13	11
ΔΡΟΣΑΤΟΥ	178	95	15	21	13	29	17	83	17	13	16	17	20
ΔΡΥΜΟΥ	112	61	8	6	11	14	22	51	5	5	4	17	20
ΖΑΡΟΥΧΛΗΣ	96	50	5	14	6	16	9	46	12	8	7	19	10
ΚΑΛΛΙΦΩΝΙΟΥ	158	83	11	15	19	24	24	75	10	18	12	22	23
ΚΑΜΕΝΙΑΝΩΝ	132	69	11	7	16	20	15	63	8	8	10	12	25
ΚΑΝΔΑΛΟΥ	89	43	10	6	9	5	13	46	10	9	5	8	14
ΚΑΣΤΕΛΛΙΟΥ	63	37	2	3	7	11	14	26	0	1	2	10	13
ΚΑΣΤΡΙΩΝ	130	68	7	13	11	14	23	62	7	6	6	21	22
ΚΑΤΩ ΒΛΑΣΙΑΣ	211	117	13	14	23	35	32	94	10	15	13	35	21
ΚΑΤΩ ΖΑΧΛΩΡΟΥΣ	96	55	5	11	13	19	7	41	5	8	10	11	7
ΚΑΤΩ ΛΟΥΣΩΝ	106	56	4	14	12	19	10	50	7	11	10	13	9
ΚΕΡΠΙΝΗΣ	235	136	22	30	17	34	33	99	12	16	11	31	29
ΚΕΡΤΕΖΗΣ	542	291	47	57	48	69	70	251	39	39	35	71	67

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Αρρένες					Θήλειες						
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΚΛΕΙΤΟΡΙΑΣ	999	504	86	87	93	129	109	495	74	90	88	132	111
ΚΛΕΙΤΟΡΟΣ	113	67	18	6	14	11	18	46	6	7	8	11	14
ΚΟΡΦΩΝ	167	98	20	23	25	12	18	69	8	16	16	12	17
ΚΟΥΤΕΛΗΣ	152	82	8	16	12	20	26	70	8	10	3	27	22
ΚΡΙΝΟΦΥΤΩΝ	219	112	12	23	13	23	41	107	18	13	9	27	40
ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ	154	72	11	7	21	15	18	82	21	9	13	17	22
ΛΑΓΟΒΟΥΝΙΟΥ	141	67	3	14	11	15	24	74	4	10	7	24	29
ΛΑΠΑΝΑΓΩΝ	60	37	7	6	2	13	9	23	3	4	2	10	4
ΛΕΥΚΑΣΙΟΥ	129	63	7	10	8	18	20	66	13	8	7	17	21
ΛΕΧΟΥΡΙΟΥ	201	106	16	12	19	32	27	95	15	11	13	27	29
ΛΙΒΑΡΤΖΙΟΥ	349	174	22	21	33	43	55	175	21	25	16	56	57
ΛΥΚΟΥΡΙΑΣ	597	305	45	65	56	61	78	292	46	55	26	178	87
ΜΑΝΕΣΙΟΥ	331	176	35	29	39	31	42	155	33	17	28	47	30
ΜΕΣΟΡΡΟΥΓΙΟΥ	128	65	12	14	15	15	9	63	15	13	14	13	8
ΜΙΚΡΟΥ ΠΟΝΤΙΑ	364	197	40	34	37	43	43	167	32	31	25	32	47
ΝΑΣΙΩΝ	87	47	6	4	6	15	16	40	3	6	2	18	11
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ	372	182	9	18	32	53	70	190	13	22	22	64	69
ΠΑΟΥ	558	290	32	45	35	101	77	268	37	47	37	86	61
ΠΕΡΙΣΤΕΡΑΣ	145	78	10	22	18	17	11	167	12	13	15	17	10
ΠΕΤΣΑΚΩΝ	220	119	27	38	12	31	11	101	18	23	12	31	17
ΠΕΥΚΟΥ	129	70	11	14	5	21	19	159	4	4	3	19	29
ΠΛΑΚΑΣ	175	101	30	21	25	17	18	174	22	12	9	16	15
ΠΛΑΝΗΤΕΡΟΥ	258	132	19	25	18	30	40	126	35	16	19	19	37
ΠΛΑΤΑΝΙΩΤΙΣΣΗΣ	121	64	9	10	17	17	11	57	12	9	13	12	11
ΠΡΙΟΛΙΘΟΥ	176	90	10	15	9	31	25	186	10	17	10	24	25
ΠΡΟΦΗΤΟΥ ΗΛΙΟΥ	142	73	13	14	12	24	10	169	11	14	16	19	9
ΡΟΓΩΝ	158	85	12	15	15	32	11	273	15	12	14	21	11
ΣΕΙΡΩΝ	305	162	28	32	27	36	39	143	23	24	15	32	49
ΣΙΓΟΥΝΙΟΥ	121	69	11	19	9	14	16	152	8	9	6	15	14
ΣΚΕΠΑΣΤΟΥ	691	345	56	69	68	73	79	346	50	60	54	70	92
ΣΚΟΤΑΝΗΣ	174	84	16	7	9	18	34	90	14	9	9	18	40
ΤΟΥΡΛΑΔΑΣ	77	39	4	15	4	10	16	138	1	5	4	12	16
ΤΡΕΧΛΟΥ	201	107	19	19	17	24	28	194	22	13	12	20	27
ΦΙΛΙΩΝ	317	174	20	19	22	55	58	143	18	17	14	47	47

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Αρρένες					Θήλειες							
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	
ΦΛΑΜΠΟΥΡΩΝ	237	125	24	12	27	31	31	112	20	19	16	28	29	
ΧΟΒΟΛΗΣ	273	139	17	23	31	28	40	134	21	19	23	33	38	
ΨΩΦΙΔΟΣ	454	239	55	44	44	50	46	215	50	39	32	53	41	
			2.3.3 ΕΠΑΡΧΙΑ ΠΑΤΡΩΝ											
ΣΥΝΟΛΟ	55.362	28.607	6.292	6.363	5.492	6.345	4.115	26.755	5.988	5.751	4.413	5.999	4.604	
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ														
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	283	125	27	23	28	30	17	158	41	36	25	28	28	
ΑΓΙΑΣ ΜΑΡΙΝΗΣ	91	42	3	6	7	14	12	49	9	9	4	14	13	
ΑΓΙΟΒΛΑΣΙΤΙΚΩΝ	358	180	36	35	26	44	39	178	47	20	36	37	38	
ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ	1.491	721	167	146	163	179	66	770	179	176	165	174	76	
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΚΡΑΛΗΣ	471	230	39	56	33	68	34	241	46	60	37	52	46	
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΠΑΤΩΝ	447	236	52	60	36	65	23	211	52	43	39	49	28	
ΑΓΙΟΥ ΣΤΕΦΑΝΟΥ	798	650	28	193	276	113	40	148	22	31	21	41	33	
ΑΛΕΠΟΧΩΡΙΟΥ	334	177	50	42	29	38	18	157	46	34	19	27	31	
ΑΛΙΣΣΟΥ	783	394	79	65	68	88	94	389	68	61	59	109	92	
ΑΛΣΟΥΣ	173	79	12	21	7	24	15	94	18	24	9	24	19	
ΑΝΩ ΑΧΑΪΑΣ	233	125	19	20	15	35	36	108	8	19	14	35	32	
ΑΝΩ ΚΑΣΤΡΙΤΣΙΟΥ	764	373	63	87	66	94	63	391	84	93	58	83	73	
ΑΝΩ ΣΟΥΔΕΝΑΪΚΩΝ	354	164	29	22	36	43	34	190	33	44	24	46	43	
ΑΠΙΔΕΩΝΟΣ	411	209	49	50	34	57	19	202	41	51	38	47	25	
ΑΡΑΞΟΥΣ	560	390	62	220	51	35	22	170	41	35	33	29	32	
ΑΡΑΧΟΒΙΤΙΚΩΝ	734	353	74	70	73	91	45	381	91	81	68	98	43	
ΑΡΙΥΡΑΣ	275	139	31	23	20	33	32	136	23	23	21	30	39	
ΑΡΛΑΣ	350	192	28	51	32	50	31	158	25	30	23	46	34	
ΑΡΡΑΒΩΝΙΤΣΗΣ	362	179	37	27	31	51	33	183	33	31	34	37	48	
ΑΧΑΪΚΟΥΣ	261	135	27	22	27	33	26	126	28	19	17	31	31	
ΒΑΣΙΛΙΚΟΥΣ	945	493	116	96	82	103	96	452	98	82	65	108	99	
ΒΕΛΙΜΑΧΙΟΥ	114	62	12	16	12	13	9	52	9	10	11	9	13	
ΒΕΛΙΤΣΩΝ	453	236	57	56	45	54	24	217	53	49	36	50	29	
ΒΕΡΙΝΟΥ	165	74	11	12	13	20	18	91	14	13	20	26	18	

Δήμοι - Κοινότητες	Αρρένες						Θήλειες						
	Αμφότερων των φύλων	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΔΑΜΑΚΙΝΙΟΥ	111	58	2	23	7	16	10	53	7	14	6	16	10
ΔΕΜΕΣΤΙΧΩΝ	140	74	22	15	15	16	6	66	14	16	11	14	11
ΔΟΥΚΑΝΑΙΚΩΝ	147	72	8	19	15	20	10	75	6	23	16	15	15
ΔΡΕΠΑΝΟΥ	601	308	74	50	75	66	43	293	77	64	51	50	51
ΔΡΟΣΙΑΣ	673	337	49	86	58	79	65	336	64	70	39	91	72
ΕΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ	307	155	46	21	41	20	27	152	42	28	31	21	30
ΕΛΙΚΙΣΤΡΑΣ	1.312	660	179	153	125	126	77	652	179	159	114	126	74
ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ	347	183	31	32	29	47	44	164	29	28	17	49	41
ΕΡΥΜΑΝΘΕΙΑΣ	212	104	17	16	16	23	32	108	13	15	15	33	32
ΖΗΡΙΑΣ	1.014	526	87	122	97	135	85	488	86	86	80	142	94
ΘΕΑΣ	438	217	41	53	40	57	26	221	52	46	38	52	33
ΘΕΡΙΑΝΟΥ	258	140	26	40	17	39	18	118	19	35	13	35	16
ΙΣΩΜΑΤΟΣ	509	261	49	48	46	55	63	248	40	49	33	64	62
ΚΑΓΚΑΔΙΟΥ	518	269	52	65	44	66	42	249	47	50	42	63	47
ΚΑΛΑΝΙΣΤΡΑΣ	219	116	27	30	17	22	20	103	28	15	16	23	21
ΚΑΛΑΝΟΥ	158	75	12	13	13	24	13	83	21	13	11	15	23
ΚΑΛΕΝΤΖΙΟΥ	482	240	56	26	48	49	61	242	50	44	31	50	67
ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ	561	280	72	43	59	63	43	281	65	58	55	55	48
ΚΑΛΟΥΣΙΟΥ	276	148	19	47	27	25	30	128	22	36	5	35	30
ΚΑΛΦΑΣ	342	188	47	37	40	36	28	154	39	26	27	33	29
ΚΑΜΑΡΩΝ	1.401	704	128	156	142	168	110	697	133	154	119	184	107
ΚΑΜΙΝΙΩΝΣ	635	308	60	59	75	75	39	327	65	70	65	75	52
ΚΑΡΑΪΚΩΝ	896	443	92	92	69	116	74	453	89	102	73	116	73
ΚΑΤΑΡΡΑΚΤΟΥ	193	98	31	5	30	25	7	95	24	10	23	25	13
ΚΑΤΩ ΑΔΙΣΣΟΥ	542	271	49	66	38	74	44	271	55	67	39	69	41
ΚΑΤΩ ΚΑΣΤΡΙΤΣΙΟΥ	677	379	70	163	59	61	26	298	48	116	58	48	28
ΚΡΗΝΗΣ	866	441	123	192	95	83	48	425	111	95	77	82	60
ΚΡΙΘΑΡΑΚΙΩΝ	278	152	39	35	22	32	24	126	24	30	14	34	24
ΚΡΙΝΟΥ	393	197	37	31	33	49	47	196	39	40	27	48	42
ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΒΡΥΣΗΣ	71	40	8	15	6	7	4	31	9	7	4	8	3
ΛΑΚΚΑΣ	263	135	17	22	28	33	35	128	27	18	20	31	32
ΛΑΚΚΟΠΕΤΡΑΣ	955	518	134	141	98	107	38	437	113	97	78	94	55
ΛΑΚΚΩΜΑΤΩΝ	148	74	16	12	10	24	12	74	13	12	10	22	17
ΛΕΟΝΤΙΟΥ	450	238	32	46	37	77	46	212	44	36	22	60	50

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Αρρενες					Θήλειες						
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΛΙΜΝΟΧΩΡΙΟΥ	1.131	622	155	182	117	118	50	509	135	113	98	93	70
ΛΟΥΣΙΚΩΝ	852	422	74	97	53	94	104	430	63	83	66	115	103
ΜΑΓΕΙΡΑ	113	58	8	10	13	13	14	55	13	11	9	12	10
ΜΑΖΑΡΑΚΙΟΥ	942	484	102	104	85	124	69	458	103	90	73	111	81
ΜΑΝΕΣΙΟΥ	494	255	59	58	41	57	40	239	53	44	39	44	59
ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ	421	211	43	50	36	55	27	210	48	48	31	46	37
ΜΕΤΟΧΙΟΥ	1.863	957	244	181	183	213	136	906	189	211	154	209	143
ΜΙΡΑΛΙΟΥ	165	98	15	24	20	21	18	67	10	14	7	16	20
ΜΙΤΟΠΟΛΕΩΣ	550	288	68	66	52	61	41	262	50	62	42	68	40
ΜΙΧΟΙΟΥ	690	362	89	80	71	69	53	328	78	71	45	72	62
ΜΟΙΡΑΣ	220	118	30	24	21	26	17	102	26	19	16	22	19
ΜΥΡΟΒΡΥΣΗΣ	252	125	20	24	23	29	29	127	26	31	21	32	17
ΜΥΡΤΟΥ	452	243	48	54	39	56	46	209	35	38	34	53	49
ΝΕΟΥ ΕΡΙΝΕΟΥ	443	200	28	34	37	60	41	243	46	44	39	63	51
ΝΕΟΥ ΚΟΜΠΗΓΑΔΙΟΥ	232	133	33	37	15	24	24	99	17	20	19	23	20
ΝΙΦΟΡΑΙΚΩΝ	462	238	45	54	44	55	40	224	47	51	33	56	37
ΠΕΤΑ	371	198	44	36	35	46	37	173	39	30	33	42	29
ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΟΥ	836	437	96	91	71	96	83	399	85	73	67	96	78
ΠΕΤΡΩΤΟΥ	414	223	59	61	36	51	16	191	50	45	43	39	14
ΠΙΠΙΤΣΗΣ	168	186	24	14	18	21	9	82	16	24	16	17	9
ΠΛΑΤΑΝΙΟΥ	370	180	50	29	34	51	16	190	44	44	46	57	19
ΠΛΑΤΑΝΟΒΡΥΣΗΣ	425	207	38	46	40	48	35	218	40	46	28	49	55
ΠΟΡΤΩΝ	393	203	41	43	25	57	37	190	39	36	22	57	36
ΡΙΟΛΟΥ	725	374	69	100	67	102	36	351	75	79	52	90	55
ΡΟΥΠΑΚΙΑΣ	318	169	45	28	35	32	29	149	35	24	28	32	30
ΣΑΓΑΙΚΩΝ	1.846	944	287	174	198	181	104	902	261	211	145	174	111
ΣΑΛΜΕΝΙΚΟΥ	471	231	43	46	37	64	41	240	48	51	44	55	42
ΣΑΝΤΟΜΕΡΙΟΥ	511	276	59	51	55	56	55	235	55	43	43	42	52
ΣΑΡΑΒΑΛΙΟΥ	3.300	1.644	562	332	381	260	109	1.656	516	411	334	244	151
ΣΕΛΛΩΝ	384	202	43	35	48	47	29	182	36	39	39	27	41
ΣΚΙΑΔΑΣ	1.100	596	143	132	128	104	89	504	125	107	81	98	93
ΣΚΟΥΡΑΣ	241	129	25	32	23	31	18	112	16	30	19	25	22
ΣΟΥΛΙΟΥ	821	428	135	87	91	76	39	393	126	85	78	65	39
ΣΠΑΡΤΙΑΣ	198	101	15	21	14	22	29	97	23	18	15	19	32

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφοτέρων των φύλων	Σύνολο	Αρρένες					Θήλειες					
			0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΣΤΑΡΟΧΩΡΙΟΥ	656	342	70	92	57	81	42	314	64	80	43	83	44
ΣΤΑΥΡΟΔΡΟΜΙΟΥ	457	221	57	36	54	34	40	236	69	50	39	32	46
ΦΑΡΩΝ	629	302	64	66	57	74	41	327	69	81	43	75	59
ΦΛΟΚΑ	218	117	25	26	23	27	16	101	21	23	8	28	21
ΦΡΑΓΚΑΣ	422	212	53	46	43	37	33	210	59	46	32	42	31
ΦΩΣΤΑΙΝΗΣ	259	132	26	27	23	38	18	127	24	21	21	29	32
ΧΑΙΚΑΛΙΟΥ	448	228	46	51	41	56	34	220	39	50	29	57	45
ΧΑΛΛΑΝΔΡΙΤΣΗΣ	1.165	584	124	147	101	132	80	581	127	125	80	143	106
ΧΑΡΑΥΓΗΣ	449	231	51	44	36	59	41	218	48	41	36	46	47
ΧΙΟΝΑΣ	194	95	12	22	21	20	20	99	20	19	11	27	22
ΧΡΥΣΟΠΗΓΗΣ	138	67	14	13	13	13	14	71	19	16	8	15	13
ΨΑΘΟΠΥΡΓΟΥ	550	267	51	63	56	64	33	283	58	60	48	71	46

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ ΣΕ
ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΑΝΑΓΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ
ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
ΝΟΜΟΙ, ΑΣΤΙΚΟΙ, ΗΜΙΑΣΤΙΚΟΙ ΔΗΜΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ,
ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ, ΠΕΔΙΝΕΣ ΗΜΙΟΡΕΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΕΣ
ΠΕΡΙΟΧΕΣ.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1991

Αριθμός ατόμων κατά δωμάτιο	Νοικοκυριά κανονικών κατοικιών				Ανάσεις Νοικοκυριών																	
	Σύνολο		Από αυτά μοιράζονται την κατοικία		Κουζίνα		Ηλεκτρικό φως		Τηλέφωνο		Λουτρό ή ντους		Υδρευση με βρύση μέσα στην κατοικία		Κεντρική θέρμανση		Ηλιακ. Θερμοσίφωνας		Αποχ/τήριο με υδρ/γκ. Μέσα στην κατ.		Αποχέτευση (Σύνδεση με δίκτυο)	
	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη
	Υ2. Ημιορεινές Περιοχές																					
Σύνολο	2.648	10.027	35	147	2.634	8.999	2.553	9.708	1.502	5.978	1.195	4.846	2.378	9.099	119	504	235	1.075	1.258	5.013	37	149
Κάτω του 1,0	1.247	2.882	3	7	1.245	2.880	1.222	2.844	734	1.860	609	1.598	1.144	2.887	63	188	107	333	652	1.898	17	39
1,0 - 1,4	848	3.713	8	25	844	3.704	816	3.617	482	2.282	396	1.979	758	3.396	42	232	93	520	408	2.026	12	64
1,5 - 1,9	286	1.710	4	17	286	1.710	289	1.877	179	1.068	127	801	275	1.803	12	75	22	143	133	824	5	29
2,0 - 2,9	195	1.273	9	37	190	1.259	176	1.174	84	584	56	418	157	1.063	2	11	10	62	58	415	3	17
3,0 - 3,9	38	303	2	12	37	300	32	268	15	122	13	31	26	227	0	0	2	12	3	24	0	0
4,0 και άνω	22	146	9	49	22	146	18	127	8	62	3	21	18	123	0	0	1	5	4	26	0	0
	Υ3. Ορεινές Περιοχές																					
Σύνολο	3.691	13.769	93	331	3.672	13.710	3.582	13.397	1.897	6.547	1.916	7.645	3.174	12.048	276	1.075	420	1.872	2.044	8.030	112	488
Κάτω του 1,0	1.714	4.109	10	15	1.709	4.104	1.686	4.066	842	2.202	968	2.643	1.522	3.777	164	509	190	597	1.033	2.786	51	140
1,0 - 1,4	1.210	5.108	22	70	1.208	5.098	1.178	5.019	558	2.573	653	3.151	1.051	4.699	85	430	182	823	702	3.329	45	242
1,5 - 1,9	381	2.144	15	53	380	2.141	366	2.080	180	1.061	173	1.060	315	1.826	16	87	39	247	189	1.143	10	74
2,0 - 2,9	311	1.878	32	132	305	1.858	284	1.747	98	578	105	686	238	1.501	7	30	26	187	99	640	6	32
3,0 - 3,9	51	385	6	22	49	352	47	335	12	82	12	80	32	224	4	19	2	13	16	107	0	0
4,0 και άνω	24	187	8	38	23	181	21	150	9	51	5	25	18	121	0	0	1	6	5	25	0	0

ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ
ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ
ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1991

Πίνακας 1. Πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών. Αγροτικές περιοχές κατά δήμους και κοινότητες. Απογραφή Πληθυσμού της 17^{ης} Μαρτίου 1991:

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων φύλων	Άρρενες						Θήλειες					
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
1.1 ΝΟΜΟΣ ΑΙΤΩΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ													
ΣΥΝΟΛΟ	113.970	57.540	11.761	12.605	10.879	13.743	8.552	56.430	11.108	11.112	8.603	14.546	11.061
1.1.1 ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΑΛΤΟΥ													
ΣΥΝΟΛΟ	21.377	10.711	2.245	2.597	2.098	2.530	1.241	10.666	2.239	2.256	1.617	2.865	1.689
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ													
ΑΓΡΙΔΙΟΥ	503	261	48	69	48	65	31	242	40	64	36	73	29
ΑΛΕΥΡΑΔΑΣ	301	155	28	30	33	36	28	146	23	34	22	39	28
ΑΜΟΡΓΙΑΝΩΝ	648	331	82	74	72	70	33	317	71	68	52	70	56
ΑΜΠΕΛΑΚΙΟΥ	1.096	542	94	161	111	112	64	554	112	129	74	139	100
ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΟΥ	1.711	834	201	193	182	176	82	877	220	202	124	230	101
ΒΑΡΕΤΑΔΑΣ	582	298	71	79	64	62	22	284	72	63	42	72	35
ΒΡΟΥΒΙΑΝΩΝ	429	211	42	40	46	57	26	218	44	39	24	73	38
ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΩΝ	293	142	34	29	29	32	18	151	32	37	24	32	26
ΕΜΠΕΣΟΥ	811	404	70	96	86	103	49	407	73	79	50	130	75
ΚΑΣΤΡΑΚΙΟΥ	585	285	50	64	58	74	39	300	51	72	48	77	52
ΚΕΧΡΙΝΙΑΣ	852	418	87	106	83	95	47	434	103	93	77	85	76
ΚΥΨΕΛΗΣ (ΣΦΗΝΑΣ)	504	259	62	61	51	63	22	245	55	63	34	66	27
ΛΟΥΤΡΟΥ	1.416	686	138	192	138	142	76	730	152	170	114	181	113
ΜΑΛΕΣΙΑΔΑΣ	538	287	59	72	51	75	30	251	53	55	30	78	35
ΜΑΤΣΟΥΚΙΟΥ	325	168	43	39	26	41	19	157	37	29	24	50	17
ΜΕΝΙΔΙΟΥ	1.514	752	133	166	163	203	87	762	155	140	122	223	122
ΜΠΑΜΠΑΛΙΟΥ	159	78	13	14	17	23	11	81	14	14	17	25	11
ΟΧΘΙΩΝ	580	281	63	65	62	67	24	299	71	76	51	69	32
ΠΑΤΙΟΦΟΥΛΟΥ	685	341	50	111	53	84	43	344	58	87	45	97	57
ΠΕΡΔΙΚΑΚΙΟΥ	577	280	47	72	50	76	35	297	60	58	36	88	55
ΠΕΤΡΟΝΑΣ	270	135	38	19	25	34	19	135	34	29	21	36	15
ΣΑΡΔΙΝΙΩΝ	976	496	122	118	79	128	49	480	87	87	81	129	96
ΣΠΑΡΤΟΥ	795	401	79	95	92	97	38	394	81	76	66	102	69
ΣΤΑΘΑ	496	233	50	46	37	49	51	263	56	65	33	57	52
ΣΤΑΝΟΥ	1.345	699	157	166	134	159	83	646	131	114	128	167	106

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Αρρενες						Θήλειες					
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΣΤΡΑΤΟΥ	1.101	552	139	134	105	138	36	549	135	126	93	132	64
ΤΡΙΚΛΙΝΟΥ	253	142	26	30	17	39	30	111	11	13	11	53	23
ΦΛΩΡΙΑΔΟΣ	890	463	88	109	86	111	69	427	83	63	58	139	84
ΧΑΛΚΙΟΠΟΥΛΩΝ	1.142	577	131	147	100	119	80	565	125	112	80	153	95
1.1.2 ΕΠΑΡΧΙΑ ΒΟΝΙΤΣΗΣ ΚΑΙ ΞΗΡΟΜΕΡΟΥ													
ΣΥΝΟΛΟ	26.380	13.358	2.883	3.088	2.489	3.177	1.721	13.022	2.635	2.633	2.044	3.381	2.329
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ													
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	448	240	56	56	45	58	25	208	45	38	36	52	37
ΑΓΡΑΜΠΕΛΩΝ	320	147	8	35	41	53	10	173	16	53	33	52	19
ΑΕΤΟΥ	803	426	123	99	83	81	41	377	83	86	73	82	53
ΑΡΧΟΝΤΟΧΩΡΙΟΥ	1.194	614	120	150	138	109	97	580	119	138	86	125	112
ΒΑΡΝΑΚΑ (ΓΕΩΡΓΟΥΛΑΪΚΩΝ)	408	203	34	45	42	54	28	205	44	38	22	63	38
ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΥ	636	322	62	75	52	81	52	314	53	59	51	91	60
ΒΑΤΟΥ	125	66	21	15	15	10	5	59	20	16	7	13	3
ΒΑΙΖΙΑΝΩΝ	312	168	39	44	32	35	18	144	28	26	24	40	26
ΓΟΥΡΙΩΤΙΣΣΗΣ	756	377	65	91	71	104	46	379	68	70	50	107	84
ΔΡΥΜΟΥ	688	349	60	77	51	93	38	339	58	81	48	109	43
ΘΥΡΙΟΥ	1.330	671	151	169	134	140	77	659	135	165	107	153	99
ΚΑΝΔΗΛΑΣ	1.324	681	171	132	138	151	89	643	129	117	117	152	128
ΚΑΡΑΙΣΚΑΚΗ	742	370	86	82	63	92	47	372	86	67	57	94	68
ΚΟΜΠΩΤΗΣ	516	261	69	77	39	58	18	255	65	55	33	67	35
ΚΟΝΟΠΙΝΑΣ	667	334	63	74	45	100	52	333	65	68	36	107	57
ΛΕΣΙΝΙΟΥ	943	484	117	118	104	97	48	459	102	97	70	115	75
ΜΑΧΑΙΡΑΣ	573	292	54	53	53	85	47	281	39	55	32	102	53
ΜΟΝΑΣΤΗΡΑΚΙΟΥ	1.802	908	205	194	161	231	117	894	200	174	161	202	157
ΜΠΑΜΠΙΝΗΣ	467	230	44	43	36	61	46	237	44	41	32	69	51
ΜΥΤΙΚΑΣ	684	341	77	50	67	92	55	343	58	59	65	85	76
ΠΑΛΑΙΟΜΑΝΙΝΑΣ	983	483	93	84	100	129	77	500	107	78	67	144	104
ΠΑΛΙΑΜΠΕΛΩΝΣ	1.062	536	126	129	90	131	60	526	98	110	80	139	99
ΠΑΝΑΓΟΥΛΑΣ	303	151	27	35	29	42	18	152	30	33	20	37	32
ΠΑΠΠΑΔΑΤΟΥ	1.059	538	125	104	91	144	74	521	120	90	74	140	97
ΠΕΝΤΑΛΟΦΟΥ	1.233	621	110	176	102	150	83	612	95	138	89	189	101

Δήμοι - Κοινότητες	Άρρενες							Θήλειες						
	Αμφότερων των φύλων	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	
ΠΕΡΑΤΙΑΣ	343	177	27	45	20	48	37	166	30	22	21	52	41	
ΠΛΑΓΙΑΣ	950	484	129	99	117	92	47	466	120	97	97	81	71	
ΠΟΓΩΝΙΑΣ	387	198	40	48	40	44	26	189	49	25	36	42	37	
ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ	346	184	27	57	23	49	28	162	26	31	24	59	22	
ΡΙΓΑΝΗΣ	599	308	70	74	70	56	38	291	69	53	53	73	43	
ΣΚΟΥΡΤΟΥΣ	460	227	53	48	49	42	35	233	51	43	40	57	42	
ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΒΟΥΝΙΟΥ	348	178	34	43	31	45	25	170	35	35	25	48	27	
ΤΡΥΦΟΥ	1.011	495	105	111	90	125	64	516	98	108	75	130	105	
ΦΥΤΕΙΩΝ	2.077	1.054	236	269	188	240	121	1.023	197	220	163	258	185	
ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΗΣ	481	240	56	58	39	55	32	241	53	47	40	52	49	
			113 ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΟΥ											
ΣΥΝΟΛΟ	25.632	12.834	2.737	2.790	2.411	2.970	1.926	12.798	2.521	2.552	1.996	3.172	2.557	
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ														
ΑΓΓΕΛΟΚΑΣΤΡΟΥ	1.849	961	218	241	188	193	121	888	182	195	160	208	143	
ΑΠΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ	829	412	90	91	61	99	71	417	67	78	55	120	97	
ΑΠΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	941	470	100	102	98	111	59	471	93	108	74	109	87	
ΑΠΟΥ ΗΛΙΑ	311	155	40	31	36	27	21	156	41	33	21	37	24	
ΑΠΟΥ ΘΩΜΑ	679	340	64	77	69	75	55	339	66	66	61	85	61	
ΑΚΡΩΝΙ (ΛΙΘΟΒΟΥΝΙΟΥ)	204	102	19	10	16	22	35	102	13	10	15	32	32	
ΑΝΩ ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ	511	277	62	60	61	62	32	234	55	58	35	48	38	
ΑΝΩ ΚΟΥΔΟΥΝΙΟΥ	163	85	25	14	19	16	11	78	20	15	11	17	15	
ΓΑΒΑΛΟΥΣ	1.376	670	141	128	116	167	118	706	133	102	109	197	165	
ΓΑΛΑΤΑ	1.271	648	140	163	106	158	81	623	119	117	98	174	115	
ΓΟΥΡΙΑΣ	1.007	495	97	110	92	117	79	512	120	93	68	125	106	
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥΣ	1.037	492	96	83	83	148	82	545	111	98	88	120	128	
ΔΑΦΝΙΑ	403	189	39	22	36	48	44	214	38	40	36	51	49	
ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ	479	246	54	60	50	50	32	233	52	49	38	54	40	
ΕΥΗΝΟΧΩΡΙΟΥ	2.012	1.012	212	237	189	234	140	1.000	194	223	165	235	183	
ΖΕΥΓΑΡΑΚΙΟΥ	1.047	531	117	134	99	124	57	516	112	113	75	137	79	
ΚΑΤΩ ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ	623	308	76	78	61	56	37	315	72	71	56	59	57	
ΚΑΤΩ ΜΑΚΡΙΝΟΥΣ	852	412	97	75	61	95	84	440	89	78	57	106	110	
ΚΑΦΟΡΑΧΗΣ (ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ)	370	192	35	31	45	46	35	178	25	33	28	48	44	
ΚΛΕΙΣΟΡΡΕΥΜΑΤΩΝ	539	279	56	63	63	53	44	260	52	44	52	50	62	

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Άρρενες						Θήλειες					
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΛΥΣΙΜΑΧΕΙΑΣ	659	310	72	54	69	58	57	349	79	58	56	75	81
ΜΑΚΡΙΝΟΥΣ	417	200	40	36	43	46	35	217	47	30	26	50	64
ΜΑΣΤΡΟΥ	627	338	70	89	68	71	40	289	63	63	53	60	50
ΜΑΤΑΡΑΓΚΑΣ	2.057	1.030	220	227	175	259	149	1.027	189	200	157	282	199
ΜΕΣΑΡΙΣΤΗΣ	455	223	38	49	44	55	37	232	44	51	29	58	50
ΜΟΥΣΟΥΡΩΝ	274	149	30	32	33	38	16	125	24	18	23	40	20
ΠΑΠΠΑΔΑΤΩΝ	1.733	854	174	219	152	196	113	879	176	194	139	217	153
ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΥ	271	148	39	27	26	33	23	123	14	26	25	36	22
ΠΟΤΑΜΟΥΛΑΣ	51	27	9	7	5	3	3	24	5	8	0	4	7
ΡΕΤΣΙΝΩΝ	208	106	21	23	19	26	17	102	19	16	21	26	20
ΣΤΑΜΝΑΣ	1.291	648	126	128	119	165	110	643	103	127	82	184	147
ΤΡΙΧΩΝΙΟΥ	325	153	29	17	34	39	34	172	25	42	28	38	39
ΦΡΑΓΚΟΥΛΑΙΚΩΝ	120	58	17	7	12	5	17	62	14	11	11	13	13
ΧΡΥΣΟΒΕΡΓΙΟΥ	641	314	74	65	63	75	37	327	65	84	44	77	57
1.1.4. ΕΠΑΡΧΙΑ ΝΑΥΠΑΚΤΙΑΣ													
ΣΥΝΟΛΟ	15.130	7.782	1.279	1.354	1.517	2.051	1.581	7.348	1.256	1.275	1.052	1.914	1.851
ΔΗΜΟΙ													
ΑΝΤΙΡΡΙΟΥ	2.531	1.264	300	259	246	298	161	1.267	283	284	212	270	218
ΠΥΛΛΗΝΗΣ	884	437	54	47	59	120	157	447	47	40	31	147	182
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ													
ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	169	90	6	13	23	35	13	79	5	14	16	32	12
ΑΜΠΕΛΑΚΙΩΤΙΣΣΗΣ	171	90	8	8	20	27	27	81	10	9	12	22	28
ΑΝΑΒΡΥΤΗΣ	83	42	6	4	6	17	9	41	4	3	8	9	17
ΑΝΘΟΦΥΤΟΥ	156	78	11	5	25	17	20	78	13	7	10	22	26
ΑΝΩ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ	183	87	17	14	10	22	24	96	14	13	16	28	25
ΑΝΩ ΧΩΡΑΣ	489	252	29	39	61	63	60	237	45	35	38	58	61
ΑΡΑΧΟΒΗΣ	280	147	9	20	24	61	33	133	9	10	17	51	46
ΑΣΠΡΙΑΣ	194	98	20	9	19	27	23	96	20	12	13	21	30
ΑΦΡΟΞΥΛΙΑΣ	307	156	27	43	26	37	23	151	33	36	25	33	24
ΑΧΛΑΔΟΚΑΣΤΡΟΥ	142	73	11	6	18	21	17	69	7	11	18	20	13
ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ	339	180	29	33	32	54	32	159	15	25	21	58	40

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Άρρενες					Θήλειες						
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΒΕΛΒΙΝΑΣ	112	55	10	7	9	17	12	57	10	9	10	14	14
ΒΛΑΧΟΜΑΝΔΡΑΣ	210	110	15	26	20	30	19	100	19	22	16	24	19
ΒΟΜΒΟΚΟΥΣ	177	93	15	18	16	22	22	84	9	12	7	28	28
ΓΑΒΡΟΛΙΜΝΗΣ	436	213	32	28	53	52	48	223	44	39	30	54	56
ΓΑΒΡΟΥ	87	43	1	13	6	16	7	44	8	5	4	14	13
ΓΡΑΜΜΕΝΗΣ ΟΕΥΑΣ	101	60	7	8	19	12	14	41	5	4	6	8	18
ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ	42	33	2	4	3	18	6	9	0	1	1	6	1
ΔΑΦΝΗΣ	692	333	64	80	43	77	69	359	84	72	48	88	67
ΔΕΝΔΡΟΧΩΡΙΟΥ	15	9	1	0	1	2	5	6	0	1	1	2	2
ΔΙΑΣΕΛΛΑΚΙΟΥ	136	66	13	5	17	15	16	70	13	9	8	15	25
ΕΛΑΤΟΒΡΥΣΗΣ	102	55	2	9	12	13	19	47	5	4	4	12	22
ΕΛΑΤΟΥΣ	130	67	6	9	10	21	21	63	7	3	10	24	19
ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΝΗΣ	265	144	14	13	23	43	51	121	9	16	11	40	45
ΚΑΛΑΒΡΟΥΖΗΣ	178	100	19	22	20	21	18	78	14	19	22	17	16
ΚΑΛΩΝΗΣ	61	35	4	5	6	15	5	26	1	5	3	15	2
ΚΑΣΤΑΝΕΑΣ	81	51	7	6	14	15	9	30	4	7	3	5	11
ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΥ	340	174	26	32	36	45	35	166	29	26	25	38	48
ΚΑΤΩΧΩΡΑΣ	54	22	2	1	6	8	5	32	5	4	3	12	8
ΚΕΝΤΡΙΚΗΣ	211	100	22	5	23	20	20	111	22	16	22	31	20
ΚΛΕΠΑΣ	146	79	11	9	16	25	18	67	9	7	8	16	27
ΚΟΚΚΙΝΟΧΩΡΙΟΥ	109	55	4	4	13	14	20	54	9	5	5	14	21
ΚΡΥΘΟΝΕΡΙΩΝ	78	48	3	18	6	16	5	30	2	12	2	12	2
ΚΥΔΩΝΕΑΣ	43	32	4	5	7	9	7	31	0	1	0	7	3
ΛΕΥΚΑΣ	97	65	7	16	10	25	7	32	5	14	7	13	3
ΛΙΒΑΔΑΚΙΟΥ	86	51	6	9	10	21	5	35	4	12	3	14	2
ΛΙΜΝΙΤΣΗΣ	89	44	4	2	8	10	20	45	6	3	1	7	28
ΛΥΓΙΑΣ	695	363	81	92	72	80	38	332	79	83	65	60	45
ΜΑΜΟΥΛΑΔΑΣ	334	169	34	27	36	39	33	165	30	43	22	32	38
ΜΑΝΔΡΙΝΗΣ	75	51	13	5	16	13	4	24	10	2	8	3	1
ΝΕΟΚΑΣΤΡΟΥ	209	127	34	21	35	25	12	82	23	20	17	13	9
ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ	172	81	12	14	15	25	15	91	16	12	8	24	31
ΞΗΡΟΠΗΓΑΔΟΥ	518	263	56	61	56	69	21	255	57	47	39	65	47
ΠΑΛΑΙΟΠΥΡΓΟΥ	232	122	8	9	20	40	45	110	12	13	5	34	46
ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΑΚΙΟΥ	211	116	17	33	23	20	23	95	26	24	13	15	17
ΠΕΡΔΙΚΟΒΡΥΣΗΣ	39	19	1	0	3	10	5	20	1	3	1	9	6
ΠΕΡΙΣΤΗΣ	168	81	11	6	15	24	25	87	9	10	13	29	26
ΠΕΡΚΟΥ	65	30	1	4	5	9	11	35	2	2	3	8	20

Δήμοι - Κοινοότητες			Άρρενες					Θήλειες						
	Αμφοτέρων των φύλων	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	
ΠΗΤΣΙΝΑΙΚΩΝ	244	125	24	19	14	36	32	119	19	28	14	28	30	
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	285	144	20	18	28	45	33	141	10	14	16	49	52	
ΠΟΔΟΥ	32	16	2	1	2	5	6	16	2	2	1	9	2	
ΡΙΓΑΝΙΟΥ	325	172	23	23	32	53	41	153	18	28	18	38	51	
ΣΚΑΛΑΣ	517	266	54	45	79	48	40	251	48	58	59	41	45	
ΣΤΥΛΙΑΣ	162	83	5	17	12	32	17	79	7	15	9	29	19	
ΤΕΡΨΙΘΕΑΣ	247	129	10	25	20	35	39	118	7	13	11	45	42	
ΤΡΙΚΟΡΦΟΥ	483	235	42	63	44	44	42	248	48	49	30	62	59	
ΧΟΜΟΡΗΣ	111	59	3	7	14	18	17	52	4	2	3	20	23	
			1:15 ΕΠΑΡΧΙΑ ΤΡΙΧΩΝΙΔΟΣ											
ΣΥΝΟΛΟ	25.451	12.855	2.617	2.776	2.364	3.015	2.083	12.596	2.457	2.396	1.894	3.214	2.635	
ΔΗΜΟΙ														
ΘΕΡΜΟΥ	2.211	1.091	220	211	195	257	208	1.120	215	220	150	287	248	
ΠΑΡΑΒΟΛΑΣ	2.439	1.212	261	314	208	276	153	1.227	240	263	190	313	221	
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ														
ΑΒΑΡΙΚΟΥ	307	158	20	34	27	39	38	149	16	23	13	47	50	
ΑΓΑΛΙΑΝΟΥ	133	71	16	7	14	16	18	62	9	7	9	14	23	
ΑΓΙΑΣ ΒΑΡΒΑΡΑΣ	181	94	26	23	20	16	9	87	24	20	15	16	12	
ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ	301	156	26	41	30	33	26	145	27	31	20	35	32	
ΑΓΙΑΣ ΣΟΦΙΑΣ	490	254	48	48	50	57	51	236	37	43	28	54	74	
ΑΓΙΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ	445	228	37	44	37	57	53	217	39	33	30	70	45	
ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ	231	106	30	16	19	20	21	125	26	24	17	24	34	
ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ	322	152	26	26	33	41	26	170	39	23	32	43	33	
ΑΜΒΡΑΚΙΑΣ	164	86	12	14	17	23	20	78	10	18	16	18	26	
ΑΜΠΕΛΙΩΝ	418	217	38	56	41	47	35	201	40	28	37	53	43	
ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ	1.074	509	74	84	97	134	120	565	79	83	82	155	166	
ΑΡΓΥΡΟΥ ΠΗΓΑΔΙΟΥ	89	50	5	9	4	13	19	39	5	4	3	18	9	
ΔΙΠΛΑΤΑΝΟΥ	128	69	9	20	19	13	8	59	14	19	5	15	16	
ΔΡΥΜΩΝΟΣ	377	191	47	26	47	27	44	186	42	28	29	34	53	
ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ	378	181	27	41	19	51	43	197	35	37	16	58	51	
ΚΑΛΟΥΔΙΟΥ	497	251	58	54	49	62	28	246	47	47	38	66	48	

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Αρρενες						Θήλειες					
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΚΑΛΥΒΙΩΝ	2.006	1.013	249	232	210	235	87	993	259	213	184	214	123
ΚΑΜΑΡΟΥΛΑΣ	922	485	96	122	108	96	63	437	85	110	66	100	76
ΚΑΣΤΑΝΟΥΛΑΣ	165	87	22	13	15	19	18	78	19	11	12	15	21
ΚΑΤΩ ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΗΣ	385	187	36	34	27	46	44	198	25	28	37	55	53
ΚΕΡΑΣΕΑΣ	221	114	27	21	20	27	19	107	24	20	10	31	22
ΚΟΚΚΙΝΟΒΡΥΣΗΣ	216	122	13	33	22	34	20	94	10	20	11	31	22
ΚΟΝΙΣΚΗΣ	317	158	24	29	22	46	37	159	26	27	25	35	46
ΚΥΠΑΡΙΣΣΟΥ	324	164	43	40	27	35	19	160	40	36	22	37	25
ΚΥΡΑ ΒΓΕΝΑΣ	180	84	13	10	15	22	24	96	19	12	11	28	26
ΛΑΜΠΙΡΙΟΥ	258	129	22	22	29	38	18	129	34	28	22	28	17
ΛΕΥΚΟΥ	163	78	22	14	6	22	14	85	11	10	7	29	28
ΜΥΡΤΕΑΣ	880	436	78	100	73	108	77	444	81	74	62	117	110
ΝΕΑΣ ΑΒΟΡΑΝΗΣ	943	460	100	97	80	119	64	483	87	99	74	131	92
ΝΕΡΟΜΑΝΝΑΣ	527	258	59	31	48	67	53	269	44	47	35	67	76
ΝΕΡΟΧΩΡΙΟΥ	116	65	9	18	10	12	16	51	8	6	7	18	12
ΠΑΛΛΙΟΚΑΡΥΑΣ	312	160	34	38	17	42	29	152	26	28	22	39	37
ΠΑΜΦΙΟΥ	157	78	13	14	9	23	19	79	13	8	13	29	16
ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ	805	416	113	97	70	89	47	389	82	85	65	94	63
ΠΕΝΤΑΚΟΡΦΟΥ	409	212	43	49	41	44	35	197	48	33	30	46	40
ΠΕΤΡΟΧΩΡΙΟΥ	525	251	46	63	28	72	42	274	54	50	38	64	68
ΠΟΤΑΜΟΥΛΑΣ	496	243	59	49	48	62	25	253	64	55	30	60	44
ΠΡΟΣΗΛΙΩΝ	72	40	2	11	9	11	7	32	7	3	5	11	6
ΣΑΡΓΙΑΔΑΣ	373	203	41	62	45	38	17	170	39	40	25	41	25
ΣΙΔΗΡΩΝ	89	48	7	11	11	12	17	41	9	2	6	11	13
ΣΙΤΑΡΑΛΩΝΩΝ	333	154	16	27	19	50	42	179	28	26	18	62	45
ΣΙΤΟΜΕΝΩΝ	384	208	49	61	32	45	21	176	37	42	28	38	31
ΣΚΟΥΤΕΡΑΣ	810	415	100	95	83	83	54	395	78	87	83	81	66
ΣΚΟΥΤΕΣΙΑΔΑΣ	395	201	40	53	38	44	26	194	34	56	20	52	32
ΣΠΑΡΤΙΑ	220	122	16	33	13	28	32	98	17	17	9	26	29
ΣΠΟΛΑΙΤΗΣ	1.169	596	151	134	138	106	67	573	131	127	108	134	73
ΧΑΛΙΚΙΟΥ ΑΜΒΡΑΚΙΑΣ	133	79	8	23	10	20	18	54	5	9	5	23	12
ΧΟΥΝΗΣ	563	308	57	52	78	80	41	255	44	27	50	84	50
ΧΡΥΣΟΒΙΤΣΗΣ	237	125	19	16	23	34	33	112	10	12	18	36	36
ΨΗΛΟΒΡΑΧΟΥ	161	80	10	14	14	24	18	81	15	17	6	27	16

ΝΟΙΚΟΚΥΡΑ ΚΑΙ ΜΕΛΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ ΣΕ ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ
ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΑΝΑΛΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ
ΤΙΣ ΑΝΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ

ΝΟΜΟΙ, ΑΣΤΙΚΟΙ, ΗΜΙΑΣΤΙΚΟΙ ΔΗΜΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ,
ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ, ΠΕΔΙΝΕΣ ΗΜΙΟΡΕΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΕΣ
ΠΕΡΙΟΧΕΣ.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1991

Αριθμός ατόμων κατά δωμάτιο	Νοικοκυριά κανονικών κατοικιών				Ανάσεις Νοικοκυριών																	
	Σύνολο		Από αυτά μοιράζονται την κατοικία		Κουζίνα		Ηλεκτρικό φως		Τηλέφωνο		Λουτρό ή ντους		Υδρευση με βρύση μέσα στην κατοικία		Κεντρική θέρμανση		Ηλιακ. Θερμοσίφωνας		Αποχ/τήριο με υδρ. εγκ. Μέσα στην κατ.		Αποχέτευση (Σύνδεση με δίκτυο)	
	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη
Κάτω του 1,0	959	1.880	12	21	947	1.866	905	1.795	270	595	407	912	668	1.377	40	95	32	80	415	918	28	65
1,0 - 1,4	495	1.857	10	27	482	1.838	465	1.776	139	592	207	908	345	1.410	28	123	9	43	211	914	26	116
1,5 - 1,9	167	861	5	20	162	844	153	795	39	204	54	306	107	583	9	50	5	27	62	347	6	37
2,0 - 2,9	168	1.011	12	59	153	960	152	943	30	206	32	235	91	813	3	18	2	10	32	225	1	9
3,0 - 3,9	26	196	4	24	25	190	24	183	3	34	6	57	18	153	0	0	0	0	6	57	0	0
4,0 και άνω	7	49	1	4	7	49	7	49	1	8	0	0	4	30	0	0	0	0	0	0	0	0

NOMOS ΗΛΕΙΑΣ

ΠΛΗΘΥΣΜΟΣ ΚΑΤΑ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΟΜΑΔΕΣ ΗΛΙΚΙΩΝ

ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ ΚΑΤΑ ΔΗΜΟΥΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1991

Πίνακας 1. Πληθυσμός κατά φύλο και ομάδες ηλικιών. Αγροτικές περιοχές κατά δήμους και κοινότητες. Απογραφή Πληθυσμού της 17^{ης} Μαρτίου 1991.

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφοτέρων των φύλων	Άρρενες					Θήλειες						
		Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
2.4 ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ													
ΣΥΝΟΛΟ	102.137	51.788	10.000	10.263	9.923	12.622	8.980	50.349	9.547	9.561	8.109	12.450	10.682
2.4.1 ΕΠΑΡΧΙΑ ΗΛΕΙΑΣ													
ΣΥΝΟΛΟ	77.771	39.515	7.900	8.107	7.756	9.383	6.369	38.256	7.568	7.465	6.323	9.248	7.652
ΔΗΜΟΙ													
ΑΡΧΑΙΑΣ ΟΛΥΜΠΙΑΣ	1.812	959	213	237	231	194	84	853	172	173	234	169	105
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ													
ΑΓΙΑΣ ΑΝΝΗΣ	279	142	26	20	30	31	35	137	20	20	19	35	43
ΑΓΙΑΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ	128	71	9	18	6	16	22	57	6	5	8	21	17
ΑΓΙΑΣ ΜΑΥΡΑΣ	376	193	33	52	40	49	19	183	34	45	22	56	26
ΑΓΙΑΣ ΤΡΙΑΔΟΣ	299	149	45	23	29	26	26	150	31	30	25	34	30
ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ	788	387	85	75	78	84	65	401	71	92	74	87	77
ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	543	272	67	54	55	54	42	271	69	57	37	63	45
ΑΓΙΟΥ ΗΛΙΑ ΠΗΝΗΙΩΝ	409	212	37	49	50	55	21	197	30	48	38	53	28
ΑΓΙΟΥ ΗΛΙΑ ΠΥΡΓΟΥ (ΑΓΙΟΥ ΗΛΙΑ ΛΕΤΡΙΝΩΝ)	369	180	26	38	36	50	30	189	35	31	30	59	34
ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΟΥ	618	315	62	66	61	72	54	303	61	63	47	70	62
ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ	129	61	11	14	11	13	12	68	8	15	9	18	18
ΑΓΝΑΝΤΩΝ	214	106	18	22	8	33	25	108	15	23	1	37	32
ΑΓΡΑΠΙΔΟΧΩΡΙΟΥ	202	105	18	20	11	26	30	97	12	18	7	30	30
ΑΕΤΟΡΡΑΧΗΣ	249	133	26	36	17	38	16	116	23	21	19	32	21
ΑΛΠΟΧΩΡΙΟΥ	811	408	89	65	75	105	74	403	76	79	62	97	89
ΑΜΠΕΛΟΚΑΜΠΟΥ	645	323	62	68	62	75	56	322	63	72	54	67	66
ΑΜΠΕΛΩΝΟΣ	807	404	85	78	85	96	60	403	74	86	67	100	76
ΑΝΘΩΝΟΣ	307	158	27	39	23	43	26	149	20	31	21	40	37

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφοτέρων των φύλων	Σύνολο	Άρρενες					Θήλειες					
			0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΑΝΤΡΩΝΙΟΥ	735	375	79	87	61	78	70	360	85	62	39	102	72
ΑΡΒΑΝΙΤΗ	282	146	42	25	30	28	21	136	26	32	20	25	33
ΑΡΕΤΗΣ	447	219	49	36	42	66	26	228	43	41	46	53	45
ΑΣΠΡΩΝ ΣΠΙΤΙΩΝ	313	160	16	26	18	55	45	153	13	25	19	54	42
ΑΣΤΡΑ	328	180	31	38	32	45	34	148	21	29	18	42	38
ΑΥΓΕΙΟΥ	364	183	41	32	30	49	31	181	39	20	30	48	44
ΑΥΓΗΣ	179	86	8	8	13	26	31	93	7	9	7	28	42
ΑΧΛΑΔΙΝΗΣ	414	214	37	56	40	51	30	200	43	42	26	52	37
ΒΑΡΒΑΣΑΙΝΗΣ	1.243	616	125	118	143	149	81	627	119	143	112	127	126
ΒΑΣΙΛΑΚΙΟΥ	552	268	48	41	43	73	63	284	43	43	42	73	83
ΒΕΛΑΝΙΔΙΟΥ	290	146	37	24	23	35	27	144	24	28	19	37	36
ΒΟΥΛΙΑΓΜΕΝΗΣ	441	219	44	48	35	56	36	222	54	40	34	46	48
ΒΟΥΝΑΡΓΟΥ	847	403	63	98	62	113	67	444	90	96	65	104	89
ΒΡΟΧΙΤΣΗΣ	408	220	34	56	35	60	35	188	27	34	29	56	42
ΒΥΤΙΝΑΙΚΩΝ	284	141	23	23	21	45	29	143	26	24	13	45	35
ΓΕΡΑΚΙΟΥ	669	338	76	66	66	76	54	331	73	74	46	73	65
ΓΟΥΜΕΡΟΥ	1.032	536	87	128	109	131	81	496	118	97	70	129	82
ΓΡΑΝΙΤΣΑΙΚΩΝ	345	179	28	39	37	43	32	166	30	28	38	33	37
ΔΑΦΝΗΣ	414	207	31	34	41	54	47	207	30	39	30	55	53
ΔΑΦΝΙΩΤΙΣΣΗΣ	449	232	48	58	37	57	32	217	42	47	31	56	41
ΔΗΜΗΤΡΑΣ	399	193	40	44	41	53	15	206	31	48	42	63	22
ΔΟΥΚΑΣ	277	137	27	20	25	32	33	140	22	21	18	44	35
ΔΟΥΝΑΙΚΩΝ	786	400	65	90	79	95	71	386	70	65	66	96	89
ΕΛΑΙΩΝΟΣ	468	237	52	49	45	47	44	231	51	44	47	47	42
ΕΦΥΡΑΣ	473	248	45	42	52	59	50	225	36	40	40	50	59
ΗΛΙΔΟΣ	224	111	18	27	23	29	14	113	20	26	15	33	19
ΗΡΑΚΛΕΙΑΣ	343	171	32	29	30	42	38	172	31	31	23	39	48
ΚΑΒΑΣΙΛΑΣ	1.147	565	111	127	114	135	78	582	109	119	97	143	114
ΚΑΚΟΤΑΡΙΟΥ	237	119	28	17	20	27	27	118	29	19	21	20	29
ΚΑΛΥΒΙΩΝ ΗΛΙΔΟΣ	429	227	53	43	42	51	38	202	46	34	40	37	45
ΚΑΛΥΒΙΩΝ ΜΥΡΤΟΥΝΤΙΩΝ	177	87	14	22	15	22	14	90	21	14	13	26	16
ΚΑΜΕΝΗΣ	226	117	29	13	29	23	23	109	18	16	20	29	26
ΚΑΜΠΟΥ	139	65	11	10	8	21	15	74	9	11	7	25	22
ΚΑΠΕΛΕΤΟΥ	641	319	73	74	58	69	45	322	64	66	58	82	52

Δήμοι - Κοινότητες	Αρφοτέρων των φύλων	Σύνολο	Αρρενες					Θήλεις					
			0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΚΑΡΑΤΟΥΛΑ	963	509	92	121	106	124	66	454	89	96	82	107	80
ΚΑΡΔΑΜΑ	1.029	531	107	107	114	121	82	498	93	89	95	128	93
ΚΑΡΔΙΑΚΑΥΤΙΟΥ	612	305	71	64	80	52	38	307	82	50	80	52	43
ΚΑΡΥΑΣΣ	209	102	15	15	9	34	29	107	13	18	8	34	34
ΚΑΣΤΡΟΥ	857	449	78	98	96	102	75	408	78	75	83	88	84
ΚΑΤΑΚΟΛΟΥ	612	332	61	57	71	88	55	280	51	41	58	81	49
ΚΑΤΣΑΡΟΥ	362	173	32	17	44	40	40	189	38	38	23	38	52
ΚΑΤΩ ΠΑΝΑΓΙΑΣ	1.266	659	170	193	137	109	50	607	154	149	133	91	80
ΚΑΥΚΩΝΙΑΣ	242	115	20	22	21	35	17	127	23	36	13	34	21
ΚΕΝΤΡΟΥ	445	211	102	49	41	15	4	234	107	65	27	25	10
ΚΕΡΑΜΙΔΙΑΣ	345	176	31	35	26	48	36	169	23	27	23	50	46
ΚΛΑΔΕΟΥ	201	97	8	16	19	32	22	104	15	20	13	29	27
ΚΛΙΝΔΙΑΣ	511	273	74	49	61	55	34	238	59	49	48	48	34
ΚΟΛΙΡΙΟΥ	1.069	528	99	109	113	129	78	541	117	112	97	119	96
ΚΟΡΑΚΟΧΩΡΙΟΥ	217	97	8	16	21	29	23	120	24	19	16	42	19
ΚΟΡΟΙΒΟΥ	377	207	42	57	30	50	28	170	30	46	29	40	25
ΚΟΡΥΦΗΣ	202	92	20	14	19	19	20	110	22	16	11	27	34
ΚΟΣΚΙΝΑ	218	117	19	21	23	32	22	101	19	21	14	27	20
ΚΟΥΜΑΝΗ	707	363	70	70	52	96	75	344	60	62	39	114	69
ΚΟΥΡΤΕΣΙΟΥ	781	387	75	100	65	93	54	394	97	84	64	90	59
ΚΟΥΤΣΟΧΕΡΑΣ	498	263	63	39	55	66	40	235	50	40	34	67	44
ΚΡΥΟΒΡΥΣΗΣ	501	263	39	68	46	62	48	238	44	63	35	47	49
ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ	225	108	14	28	18	32	16	117	11	29	21	27	29
ΚΡΥΟΝΕΡΟΥ	282	149	23	39	19	43	25	133	23	29	19	39	23
ΚΥΛΛΗΝΗΣ	952	546	80	148	134	126	58	406	64	83	81	98	80
ΛΑΓΑΝΑ	363	193	32	42	48	36	35	170	34	31	35	39	31
ΛΑΛΑ	795	411	75	80	62	117	77	384	68	73	63	109	71
ΛΑΜΠΕΙΑΣ	663	349	57	76	57	75	84	314	54	51	36	89	84
ΛΑΝΘΙΟΥ	510	232	44	47	43	56	42	278	46	40	34	70	88
ΛΑΣΤΑΪΚΩΝ	493	240	33	52	40	64	51	253	53	43	33	70	54
ΛΑΤΑ	312	159	43	31	23	35	27	153	31	25	23	46	28
ΛΑΤΖΟΙΟΥ	639	323	67	47	67	72	70	316	72	53	47	77	67
ΛΕΒΕΝΤΟΧΩΡΙΟΥ	238	133	29	20	26	36	22	105	14	20	26	30	15
ΛΕΥΚΟΧΩΡΙΟΥ	549	271	67	61	63	49	31	278	59	65	60	48	46

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Σύνολο	Αρρένες					Θήλειες					
			0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΛΙΝΑΡΙΑΣ	190	100	11	24	18	26	21	90	10	22	16	20	22
ΛΟΥΒΡΟΥ	294	143	22	22	25	46	28	151	24	23	17	44	43
ΛΟΥΚΑ	239	113	18	20	14	27	34	126	29	16	14	32	35
ΛΥΓΙΑΣ	627	326	63	78	57	79	49	301	56	67	53	84	41
ΜΑΓΕΙΡΑ	127	64	10	13	10	17	14	63	12	13	11	13	14
ΜΑΓΟΥΛΑΣ	408	195	39	43	36	44	33	213	44	40	30	55	44
ΜΑΖΑΡΑΚΙΟΥ	595	302	58	71	49	72	52	293	57	66	37	66	67
ΜΑΝΟΛΑΔΟΣ	1.453	733	182	154	180	155	62	720	185	164	134	139	98
ΜΑΧΟΥ	684	339	56	76	79	73	55	345	49	82	83	80	51
ΜΕΛΙΣΣΗΣ	662	357	101	78	68	66	44	305	78	69	48	61	49
ΜΗΛΕΩΝ	234	115	15	19	22	26	33	119	16	21	18	29	35
ΜΙΡΑΚΑΣ	391	205	39	36	39	50	41	186	21	38	33	46	48
ΜΟΥΖΑΚΙΟΥ	447	236	49	55	30	74	28	211	44	38	29	58	42
ΜΟΥΡΙΑΣ	173	82	12	12	17	27	14	91	8	10	12	32	29
ΜΥΡΣΙΝΗΣ	1.160	595	110	120	105	150	110	565	117	105	94	145	104
ΜΥΡΤΕΑΣ	919	467	106	107	96	107	51	452	94	87	81	113	77
ΝΕΑΠΟΛΕΩΣ	391	187	40	25	53	48	21	204	47	24	51	53	29
ΝΕΑΣ ΜΑΝΟΛΑΔΟΣ	1.449	734	174	176	176	136	72	715	178	162	130	151	94
ΝΕΜΟΥΤΑΣ	566	285	51	51	46	80	57	281	66	42	35	83	55
ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ ΜΥΡΤΟΥΝΤΙΩΝ	1.323	677	157	133	155	151	81	646	163	136	129	139	79
ΝΕΡΑΙΔΑΣ	245	125	23	20	20	29	33	120	13	15	17	35	40
ΝΗΣΙΟΥ	695	354	56	90	65	84	59	341	75	75	60	71	60
ΞΕΝΙΩΝ (ΚΑΛΥΒΑΚΙΩΝ)	184	99	21	18	19	23	18	85	17	22	14	18	14
ΞΗΡΟΚΑΜΠΟΥ	341	170	33	29	28	55	25	171	24	32	28	48	39
ΞΥΛΟΚΕΡΑΣ	375	194	30	36	48	52	28	181	33	28	29	47	44
ΟΙΟΝΗΣ	319	153	23	23	26	49	32	166	28	32	14	45	47
ΟΡΕΙΝΗΣ	252	133	10	17	26	44	36	119	15	13	15	41	35
ΠΑΛΑΙΟΒΑΡΒΑΣΑΙΝΗΣ	445	220	42	47	48	49	34	225	51	37	37	53	47
ΠΑΛΑΙΟΧΩΡΙΟΥ	359	188	39	31	44	40	34	171	32	35	31	35	38
ΠΕΛΟΠΙΟΥ	1.023	509	88	95	83	130	113	514	83	89	76	138	128
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΟΥ	504	276	62	79	45	49	41	228	44	56	37	47	44
ΠΕΡΣΑΙΝΗΣ	335	167	32	40	26	45	24	168	44	28	25	38	33
ΠΕΥΚΗΣ	290	151	31	37	30	31	22	139	36	24	22	27	30
ΠΕΥΚΩΝ	340	167	31	36	29	40	31	173	37	32	23	47	34

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Σύνολο	Άρρενες					Σύνολο	Θήλειες				
			0-14	15-29	30-44	45-64	65		0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΠΛΑΤΑΝΟΥ	1.260	662	127	138	131	160	106	598	98	121	106	157	116
ΠΟΥΡΝΑΡΙΟΥ	308	161	32	32	29	44	24	147	31	28	27	40	21
ΠΡΑΣΙΝΟΥ	794	394	71	74	97	95	57	400	61	71	54	97	117
ΡΟΒΙΑΤΑΣ	340	176	33	34	38	42	29	164	31	29	28	40	36
ΡΟΔΙΑΣ	400	213	47	56	46	38	26	187	35	41	30	49	32
ΡΟΥΠΑΚΙΟΥ	423	222	52	43	48	45	34	201	49	38	39	40	35
ΣΑΒΑΛΙΩΝ	1.119	552	124	107	91	145	85	567	119	115	100	128	105
ΣΑΛΜΩΝΗΣ	725	368	60	72	58	98	80	357	60	57	53	102	85
ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ	516	250	59	29	54	57	51	266	66	39	36	63	62
ΣΚΑΦΙΔΙΑΣ	180	83	12	11	17	31	12	97	13	15	16	32	21
ΣΚΛΙΒΑΣ	232	114	26	18	29	26	15	118	27	21	13	31	26
ΣΚΟΥΡΟΧΩΡΙΟΥ	703	354	67	67	80	85	55	349	68	80	58	75	68
ΣΜΙΛΑΣ	528	247	59	26	49	63	50	281	57	41	40	66	77
ΣΟΠΙΟΥ	213	108	24	15	24	25	20	105	17	22	15	29	22
ΣΤΑΦΙΔΟΚΑΜΠΟΥ	341	173	55	26	45	26	21	158	37	36	40	21	34
ΣΤΡΕΦΙΟΥ	875	435	73	78	90	102	92	440	68	81	65	113	113
ΣΤΡΟΥΣΙΟΥ	321	171	38	40	30	32	31	150	27	29	25	38	31
ΣΩΣΤΙΟΥ	350	180	28	43	33	49	27	170	26	41	27	40	36
ΤΡΑΓΑΝΟΥ	2.306	1.136	275	213	238	258	152	1.170	289	250	215	260	156
ΤΣΙΠΙΑΝΩΝ	227	127	25	16	31	24	31	100	22	11	14	18	35
ΦΛΟΚΑ	585	294	48	49	66	74	57	291	44	60	54	67	66
ΦΟΛΩΗΣ	253	144	26	23	29	36	30	109	17	20	11	29	32
ΦΟΝΑΙΤΙΚΩΝ	175	86	12	18	12	25	19	89	16	13	17	22	21
ΧΑΒΑΡΙΟΥ	1.385	689	125	132	123	173	136	696	116	114	109	166	191
ΧΑΡΙΑΣ	170	92	18	23	17	18	16	78	13	16	6	25	18
ΧΕΙΜΑΔΙΟΥ	502	249	57	49	54	63	26	253	52	55	30	67	49
ΧΕΛΙΔΟΝΙΟΥ	662	355	66	79	63	82	65	307	59	50	49	77	72
ΩΛΕΝΗΣ	607	314	83	55	66	66	44	293	73	54	45	63	58
			2.4.2.ΕΠΑΡΧΙΑ ΟΛΥΜΠΙΑΣ										
ΣΥΝΟΛΟ	24.366	12.273	2.100	2.156	2.167	3.239	2.611	12.093	1.979	2.096	1.786	3.202	3.030
ΔΗΜΟΙ													

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Σύνολο	Άρρενες					Θήλειες					
			0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΑΝΔΡΙΤΣΑΙΝΗΣ	881	428	49	74	74	113	118	453	44	75	84	120	130
ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ													
ΑΓΙΟΥ ΗΛΙΑ	54	27	2	4	3	11	7	27	1	3	3	10	10
ΑΓΡΙΔΙΟΥ	75	39	10	5	10	8	6	36	7	7	8	7	7
ΑΛΙΦΕΙΡΑΣ	137	71	12	8	11	15	25	66	7	7	12	13	27
ΑΛΦΕΙΟΥΣΗΣ	1.052	526	119	84	97	130	96	526	107	101	91	125	102
ΑΜΥΓΔΑΛΕΩΝ	714	361	66	83	74	74	64	353	75	83	52	73	70
ΑΝΕΜΟΧΩΡΙΟΥ	404	210	42	31	42	54	41	194	29	33	28	56	48
ΑΝΗΛΙΟΥ	302	150	24	28	32	46	20	152	27	33	28	38	26
ΑΡΗΝΗΣ	210	103	10	13	21	29	30	107	12	22	12	26	35
ΒΡΕΣΤΟΥ	283	149	15	26	32	34	42	134	21	25	14	39	35
ΒΡΙΝΑΣ	501	262	47	52	45	59	59	239	49	33	31	69	57
ΓΙΑΝΝΙΤΣΟΧΩΡΙΟΥ	481	244	56	44	54	56	34	237	50	49	48	51	39
ΓΡΑΙΚΑ	338	159	16	24	19	54	46	179	26	23	15	54	61
ΓΡΥΛΟΥ	337	164	26	19	17	60	42	173	21	22	18	52	60
ΔΑΦΝΟΥΛΑΣ	253	138	13	29	31	35	30	115	14	17	17	32	35
ΔΙΑΣΣΕΛΩΝ	521	257	45	35	44	75	58	264	52	39	40	76	57
ΔΡΑΣΩΓΙΟΥ	204	105	10	13	25	33	24	99	11	20	19	26	23
ΕΠΙΤΑΛΙΟΥ	1.907	898	176	165	161	246	150	1.009	191	177	153	270	218
ΘΕΙΣΟΑΣ	198	104	8	24	13	30	29	94	11	13	8	32	30
ΚΑΚΟΒΑΤΟΥ	447	228	34	35	40	70	49	219	29	22	34	79	55
ΚΑΛΙΔΟΝΗΣ	453	220	29	26	36	67	62	233	22	30	23	69	89
ΚΑΛΜΙΘΕΑΣ	1.302	660	110	121	146	148	135	642	81	133	120	164	144
ΚΑΛΛΙΚΩΜΟΥ	1.179	587	108	97	111	147	124	592	126	108	86	149	123
ΚΑΛΥΒΑΚΙΩΝ	512	242	44	50	50	61	37	270	49	67	51	57	46
ΚΑΤΩ ΣΑΜΙΚΟΥ	515	270	48	55	57	67	43	245	37	55	47	55	51
ΚΟΥΜΟΥΘΕΚΡΑ	225	122	21	28	23	32	18	103	19	14	18	34	18
ΚΟΥΦΟΠΟΥΛΟΥ	67	29	2	2	5	10	10	38	1	3	5	10	19
ΚΡΥΟΝΕΡΙΟΥ	68	36	6	11	1	12	6	32	4	5	1	12	10
ΛΕΠΡΕΟΥ	530	263	38	43	46	71	65	267	39	34	44	64	86
ΛΙΒΑΔΑΚΙΟΥ	344	165	25	41	35	41	23	179	34	29	36	47	33

Δήμοι - Κοινότητες	Αμφότερων των φύλων	Σύνολο	Αρρένες					Θήλειες					
			0-14	15-29	30-44	45-64	65	Σύνολο	0-14	15-29	30-44	45-64	65
ΛΙΝΙΣΤΑΙΝΗΣ	132	65	7	7	9	17	25	67	5	4	9	16	33
ΜΑΚΙΣΤΟΥ	131	74	20	4	14	17	19	57	11	10	3	15	18
ΜΑΤΕΣΙΟΥ	137	80	3	19	10	29	19	57	4	7	3	20	23
ΜΗΛΕΑΣ	158	76	5	19	5	31	16	82	10	15	5	32	20
ΜΙΝΘΗΣ	197	105	8	8	14	37	38	92	7	9	17	24	35
ΜΥΡΩΝΙΩΝ	389	190	41	28	21	59	41	199	32	36	12	62	57
ΝΕΑΣ ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ	1.689	849	165	178	132	202	172	840	151	187	97	205	200
ΝΕΟΧΩΡΙΟΥ	426	220	43	37	34	68	38	206	30	27	36	58	55
ΞΗΡΟΧΩΡΙΟΥ	577	291	58	45	48	72	68	286	69	44	46	55	72
ΠΕΡΙΒΟΛΙΩΝ	118	63	1	5	6	24	27	55	2	2	2	23	26
ΠΕΤΡΑΛΩΝΩΝ	238	123	18	26	11	33	35	115	12	25	11	33	34
ΠΛΑΤΙΑΝΑΣ	468	248	45	48	40	59	56	220	34	37	31	64	54
ΠΛΟΥΤΟΧΩΡΙΟΥ	219	119	23	17	15	30	34	100	18	10	11	31	30
ΠΡΑΣΙΔΑΚΙΟΥ	126	64	10	19	11	11	13	62	13	11	15	7	16
ΡΑΧΩΝ	376	193	39	40	41	47	26	183	41	31	39	41	31
ΡΟΒΙΩΝ	200	100	8	13	18	38	23	100	14	11	20	33	22
ΡΟΔΙΝΩΝ	163	88	12	19	12	23	22	75	8	14	2	23	28
ΣΑΜΙΚΟΥ	540	276	70	46	61	57	42	264	55	50	41	64	54
ΣΕΚΟΥΛΑ	186	100	14	19	11	30	26	86	7	14	6	27	32
ΣΚΙΛΛΟΥΝΤΙΑΣ	402	207	35	23	38	59	52	195	27	21	32	56	59
ΣΜΕΡΝΑΣ	300	156	24	25	25	46	36	144	16	25	12	48	43
ΣΤΟΜΙΟΥ	60	31	0	5	2	9	15	29	1	2	1	13	12
ΣΧΙΝΩΝ	670	331	53	42	69	95	72	339	44	49	56	92	98
ΤΑΞΙΑΡΧΩΝ	349	176	29	33	31	47	36	173	33	28	23	46	43
ΤΡΥΠΗΤΗΣ	531	275	76	69	53	40	37	256	74	66	43	38	35
ΦΑΝΑΡΙΟΥ	253	127	18	25	23	33	28	126	17	19	17	35	38
ΦΙΓΑΛΕΙΑΣ	202	100	13	15	11	34	27	102	10	13	12	40	27
ΦΡΙΞΗΣ	430	225	33	38	39	68	47	205	32	33	21	60	59
ΧΡΥΣΟΧΩΡΙΟΥ	205	104	18	14	8	36	28	104	6	14	17	32	32

ΝΟΙΚΟΚΥΡΙΑ ΚΑΙ ΜΕΛΗ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΟΥΝ ΣΕ
ΚΑΝΟΝΙΚΕΣ ΚΑΤΟΙΚΙΕΣ ΑΝΑΓΟΓΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΥΚΝΟΤΗΤΑ
ΚΑΤΟΙΚΗΣΕΩΣ ΚΑΙ ΤΙΣ ΑΝΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΔΙΑΘΕΤΟΥΝ
ΝΟΜΟΙ, ΑΣΤΙΚΟΙ, ΗΜΙΑΣΤΙΚΟΙ ΔΗΜΟΙ ΚΑΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΕΣ,
ΑΓΡΟΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΧΕΣ, ΠΕΔΙΝΕΣ ΗΜΙΟΡΕΙΝΕΣ ΚΑΙ ΟΡΕΙΝΕΣ
ΠΕΡΙΟΧΕΣ.

ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΠΛΗΘΥΣΜΟΥ ΤΗΣ 17^{ΗΣ} ΜΑΡΤΙΟΥ 1991

Αριθμός ατόμων κατά δωμάτιο	Νοικοκυριά κανονικών κατοικιών		Από αυτά μοιράζονται την κατοικία		Κουζίνα		Ηλεκτρικό φως		Τηλέφωνο		Λουτρό ή ντους		Ανάσεις Νοικοκυριών Υδρευση με βρύση μέσα στην κατοικία		Κεντρική θέρμανση		Ηλιακ. Θερμοσίφωνας		Αποχτήριο με υδρ. Εγκ. στην κατ.		Αποχέτευση (Σύνδεση με δίκτυο)	
	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη	Νοικ/ριά	Μέλη
Σύνολο	1.109	3.303	8	30	1.105	3.292	1.071	3.208	504	1.808	527	1.706	984	2.981	121	448	133	483	526	1.717	19	46
Κάτω του 1,0	860	1.369	0	0	850	1.359	832	1.331	308	692	335	785	590	1.258	57	133	86	235	329	784	15	28
1,0 - 1,4	305	1.120	4	9	303	1.116	295	1.095	141	577	138	614	288	1.020	42	186	39	198	143	625	3	11
1,5 - 1,9	174	393	0	0	73	388	69	369	33	190	32	184	59	333	13	72	6	42	33	202	0	0
2,0 - 2,9	70	370	2	7	69	368	66	353	22	130	21	127	57	309	7	45	2	8	19	113	1	7
3,0 - 3,9	8	41	1	8	6	41	5	38	2	19	1	8	8	41	2	12	0	0	2	13	0	0
4,0 και άνω	4	20	1	8	4	20	4	20	0	0	0	0	4	20	0	0	0	0	0	0	0	0
									Υ3. Ορεινές Περιοχές													
Σύνολο	2.504	7.795	27	105	2.489	7.768	2.480	7.701	1.145	3.833	1.370	4.562	2.025	6.513	148	514	313	1.231	1.460	4.832	727	2.518
Κάτω του 1,0	1.467	3.014	1	1	1.461	3.004	1.443	2.978	686	1.568	828	1.853	1.199	2.519	101	258	172	472	888	1.971	412	940
1,0 - 1,4	683	2.787	6	23	675	2.754	672	2.747	308	1.373	375	1.706	548	2.364	30	154	100	608	390	1.786	218	1.003
1,5 - 1,9	214	1.185	3	11	214	1.185	211	1.174	104	596	112	664	171	986	4	23	27	164	121	714	72	411
2,0 - 2,9	119	686	2	55	118	692	113	669	41	251	60	309	90	548	10	55	13	81	64	335	21	139
3,0 - 3,9	19	125	3	15	19	125	19	125	6	45	5	30	15	98	3	24	1	6	8	42	3	21
4,0 και άνω	2	8	0	0	2	8	2	8	0	0	0	0	2	8	0	0	0	0	1	4	1	4

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ ΑΧΑΪΑΣ, ΑΙΤΩΛΟΑΚΑΡΝΑΝΙΑΣ, ΗΛΕΪΑΣ.

Καταλήγοντας λοιπόν σε κάποια συμπεράσματα για τους νομούς που εξετάσαμε εκτενέστερα πιο πριν, θα μπορούσαμε να πούμε πως οι νόμοι Ηλείας, Αχαΐας, Αιτωλωακαρνανίας αποτελούν περιοχές της Ελλάδας οι οποίες εμπεριέχουν αρκετά από εκείνα τα χαρακτηριστικά τα οποία κάνουν ένα γεωγραφικό χώρο εύκολα κατοικήσιμο και χωρίς ιδιαίτερα προβλήματα τόσο στα πλαίσια της διαμονής όσο και της δημιουργίας οικογενειακής μονιμότητας. Αυτό οφείλεται σε πολλούς παράγοντες, όπως είναι το γόνιμο του εδάφους, με αποτέλεσμα να έχουμε καλλιέργειες μεγάλης κλίμακος αλλά και ποιοτικής φύσεως προϊόντα, το εύκρατο του κλίματος, η κοντινή απόσταση από άλλα μεγάλα αστικά κέντρα όπως η Αθήνα, η ομαλότητα και η λειτουργικότητα των περιοχών που υπάγονται στους νομούς που αναπτύξαμε, η ύπαρξη τουριστικών κέντρων, το μεγάλο λιμάνι της Πάτρας που φιλοξενεί υπερσύγχρονα και μεγάλων ναυτιλιακών επιχειρήσεων πλοία, η κατασκευή της υπερσύγχρονης γέφυρας Ρίου - Αντιρρίου ένα μεγάλο έργο που θα βοηθήσει στην έγκαιρη και γρήγορη μετάβαση από τον ένα νομό στον άλλο, καθώς επίσης και ο μη εκφυλισμός του βιοτικού επιπέδου (σε σχέση με άλλα αστικά κέντρα) και οι δυνατότητες ανάπτυξης και εκσυγχρονισμού.

Το μέγεθος του πληθυσμού στοιχείου των Νομών, παρουσίασε σημαντικές αυξομειώσεις τις τελευταίες δεκαετίες, που συγκεκριμένα, κατά

τη δεκαετία 1961-1971 παρουσιάστηκε μείωση του πληθυσμού η οποία έφτασε σε ποσοστό 13 % στις αρχές του 1971. Από το 1971 και μετά εμφανίζεται μιά ομαλοποίηση της τάσης αυτής και μάλιστα μιά πορεία αύξησης του πληθυσμιακού στοιχείου ιδιαίτερα του Νομού Αχαΐας. Οι δύο διαφορετικές τάσεις που παρατηρούμε, μπορούν να εξηγηθούν βάση κοινωνιολογικών δεδομένων. Κατά την περίοδο 1961 - 1971 υπήρξε έντονο εξωτερικό και εσωτερικό μεταναστευτικό ρεύμα, λόγω της μεγάλης οικονομικής κρίσης που διερχόταν η χώρα. Το ρεύμα αυτό ήταν πολύ μεγαλύτερο και από αυτό που είχε περάσει η χώρα την περίοδο 1900 - 1915.

Αυτό οφειλόταν σε κοινωνική αναταραχή, πολιτική αστάθεια, μείωση των επιχορηγήσεων και επενδυτικών δραστηριοτήτων ξένων χωρών προς την Ελλάδα και γενικότερα μια ενδογενής αβεβαιότητα που είχε καλλιεργηθεί μέσα στους κόλπους της χώρας μας και είχε περιβάλλει όλους τους Έλληνες.

Τα κίνητρα για παραμονή στις περιοχές που αναλύσαμε ήταν πολύ λίγα και η λύση της εσωτερικής και εξωτερικής μετανάστευσης ήταν για πολλούς όχι εναλλακτική, αλλά λύση ζωής.

Ιδιαίτερα για το Νομό Αχαΐας, η πορεία του πληθυσμού είναι τόσο σημαντική ιδιαίτερα από το 1971 και μετά, που δίνει αισιόδοξα μηνύματα για το μέλλον της περιφέρειας με την προϋπόθεση βέβαια οι συνθήκες που συνετέλεσαν στην αύξηση αυτή να συντηρηθούν και να ενταχθούν προς την κατεύθυνση του εκσυγχρονισμού και της ανάπτυξης. Πράγματι η απότομη αύξηση του πληθυσμού στην Αχαΐα οφείλεται κατά μεγάλο ποσοστό

στη μεγάλη σημασία που δόθηκε στη γεωργική και κτηνοτροφική παραγωγή, εξαιτίας της καινούργιας πολιτικής που παρουσιάστηκε στην Ελλάδα την περίοδο αυτή, στην ώθηση που δόθηκε στην περιφερειακή ανάπτυξη σε μεγάλα έργα εκσυγχρονισμού που έγιναν και τα οποία ανέμεναν οι κάτοικοι μεγάλο χρονικό διάστημα, η μείωση του μεταναστευτικού ρεύματος, λόγω των κινήτρων που δόθηκαν για παραμονή, αλλά και η επιστροφή των μεταναστών στην περιοχή τους. Όλα αυτά συνετέλεσαν θετικά στην άμβλυση του μεγάλου δημογραφικού προβλήματος που διερχόταν ο Νομός Αχαΐας.

Τα τελευταία χρόνια η πορεία του πληθυσμού στους νομούς που μας απασχολούν δεν είναι σημαντική ή τουλάχιστον δεν παρουσιάζει σημαντικές αυξητικές τάσεις. Σύμφωνα με την απογραφή του 1991 υπάρχει ισορροπία ανάμεσα στον αντρικό και γυναικείο πληθυσμό. Παρατηρείται επίσης μία αύξηση του αγροτικού πληθυσμού στο σύνολο ιδιαίτερα του Ν. Ηλείας και Ν. Αχαΐας. Η συγκέντρωση των κατοίκων στις αγροτικές περιοχές είναι αναμενόμενη διότι το κύριο επάγγελμα των κατοίκων των Νομών είναι οι γεωργικές εργασίες. Παρατηρείται επίσης μία σχετικά μεγάλη συγκέντρωση μεγάλων ηλικιών δηλαδή δημογραφική γήρανση και στους τρεις νομούς (Ηλείας, Αχαΐας, Αιτωλοακαρνανίας). Παρ' όλα αυτά ο νέος πληθυσμός (ηλικίες από 0-15 ετών) είναι αυξημένος σε σχέση με τις προηγούμενες χρονιές. Η μεγάλη αύξηση του μη οικονομικά ενεργού πληθυσμού σε βάρος κατ' ουσία του ενεργού, έχει ως αίτιο τη δημογραφική

γήρανση του πληθυσμού και είναι αρκετά ανησυχητικό σαν φαινόμενο διότι επακολουθεί οικονομική στασιμότητα και εκφυλισμός με μη ανατρέψιμα αποτελέσματα.

Όσον αφορά τη διάρθρωση των επαγγελμάτων των κατοίκων των Νομών Ηλείας, Αχαΐας, Αιτωλωακαρνανίας, παρατηρείται πως υπάρχει μία αύξηση σε μερικά επαγγέλματα, όπως είναι οι Υπηρεσίες, οι Τεχνίτες, πράγμα που επισημαίνει ότι έχουν δημιουργηθεί καινούργιες οικονομικές πηγές για τους κατοίκους. Αυτές είναι κύρια η τουριστική βιομηχανία, η οποία δεν είχε αναπτυχθεί καθόλου τα προηγούμενα χρόνια, και που η οποία βοήθησε στο να ξεπηδήσουν καινούργια επαγγέλματα όπως οι επιτόπιοι ή πλανόδιοι μικροπωλητές, μεγάλα πολυτελή εστιατόρια και ταβέρνες, ξενοδοχεία, κάμπινγκ καθώς και άλλα υποεπαγγέλματα της τουριστικής βιομηχανίας με αποτέλεσμα καινούριες θέσεις εργασίας και οικονομική ανάπτυξη του νομού.

Σύμφωνα με άλλες στατιστικές μελέτες όσον αφορά το γραμματικό επίπεδο των κατοίκων των νομών που μελετήσαμε, το 41,2 % των κατοίκων του Ν. Αχαΐας είναι απόφοιτοι στοιχειώδους εκπαίδευσης, ενώ το 19,9 % είναι απόφοιτοι μέσης εκπαίδευσης, το 39 % των κατοίκων του Ν. Ηλείας και το 40,2 % των κατοίκων του Ν. Αιτωλωακαρνανίας είναι απόφοιτος στοιχειώδους εκπαίδευσης ενώ το 17,3% και 20% αντίστοιχα είναι απόφοιτοι μέσης εκπαίδευσης.

Σχετικά με τους γάμους, τις γεννήσεις και τους θανάτους από το 1987 μέχρι και το 1997 (σύμφωνα με άλλα στοιχεία), βλέπουμε μία ανησυχητική μείωση των γεννήσεων, μια σταθερότητα σε σχέση με τον αριθμό των γάμων με αυξητικές τάσεις κατά περιόδους, ενώ οι θάνατοι βαθμιαία και σταδιακά εμφανίζουν τάσεις ανόδου, στοιχεία που συγκλίνουν στο να είναι ομοειδή και στους τρεις νομούς.

Μερικοί από τους λόγους που συντελούν στη μείωση της γεννητικότητας είναι οι εξής: Οικονομικοί κυρίως λόγοι και ανάμεσα σ' αυτούς περιλαμβάνονται η υποαπασχόληση, η έλλειψη ή ανεπάρκεια στέγης και κυρίως η ανεργία. Αυτοί οι παράγοντες είναι ανασταλτικοί για τη σύσταση οικογένειας. Οι παράγοντες αυτοί έχουν άμεση σχέση με το κλείσιμο μεγάλων και ζωτικής σημασίας βιομηχανικών επιχειρήσεων ιδιαίτερα στο Νομό Αχαΐας. Επίσης σχετίζονται οικογενειακών επιχειρήσεων, καθώς και βιοτεχνικών.

Η μείωση της γεννητικότητας επίσης οφείλεται και στην άνοδο του διοικητικού και πολιτιστικού επιπέδου των κατοίκων, στην χειραφέτηση του γυναικείου πληθυσμού καθώς και στην ανεπαρκή προστασία της γυναίκας και του παιδιού με αποτέλεσμα να υπάρχει η επιθυμία από την πλευρά της γυναίκας να απαλλαγεί από κάθε μορφή ανδρικής εξουσίας.

Ο οικογενειακός προγραμματισμός είναι ένας άλλος σημαντικός παράγοντας μείωσης των γεννήσεων, όπως και η λανθασμένη χρήση των μέσων αντισύλληψης (εκτρώσεις, αντισυληπτικά κ.α.) που επιφέρει πολλές

φορές μέχρι και τη στέρωση ή τουλάχιστον τη δυσκολία τεκνοποίησης. Η παρουσία του παιδιού άλλωστε αποτελεί και ένα επιπλέον έξοδο για την οικογένεια, λόγω του αυξημένου κόστους συντήρησης και εκπαίδευσης, αλλά ακόμη και λόγω του ότι συντελεί στην διακοπή της επαγγελματικής απασχόλησης της μητέρας.

Επίσης, η μεταναστευτική δραστηριότητα, εξωτερική και εσωτερική, που σχετίζεται και στους τρεις σχεδόν νομούς έστω και σε αργούς ρυθμούς και η οποία αφορά πάντα αναπαραγωγικές ομάδες πληθυσμών είναι ακόμη λόγος μείωσης των γεννήσεων.

Σε σχέση με τη θνησιμότητα παρουσιάζεται ιδιαίτερο πρόβλημα από τη στιγμή που παρατηρείται δυσαναλογία στις ηλικίες αλλά και στο ποσοστό των ηλικιωμένων που είναι σχετικά υψηλό.

Η αύξηση του ποσοστού των θανάτων οφείλεται είτε σε βιολογικές αιτίες, είτε σε διάφορες ασθένειες οι οποίες τα τελευταία ειδικά χρόνια εξαφανίζουν εκατομμύρια ανθρώπων διότι οι περισσότερες από αυτές είναι λοιμώδεις και μεταδοτικές.

Έχουμε θανάτους ακόμη και από αστία, από κακή διατροφή, από άθλιες και απάνθρωπες συνθήκες διαβίωσης. Άλλες αιτίες θανάτου είναι οι ανθρωποκτονίες, τα ατυχήματα και αυτοκτονίες. Οι θεομηνίες και τα έκτακτα γεγονότα, όπως σεισμοί, πλημμύρες είναι μερικοί ακόμη λόγοι.

Σε όλα αυτά η παρέμβαση της πολιτείας πρέπει να είναι πολύπλευρη και αποτελεσματική. Εμείς πιστεύουμε πως και οι τρεις νομοί που εξετάσαμε,

έχουν όλες τις προϋποθέσεις, ώστε να ξεπεράσουν το πρόβλημα. Αποτελεσματική αντιμετώπιση σημαίνει ότι θα πρέπει να κτυπηθεί ριζικά το πρόβλημα της "νεανικής θνησιμότητας" με βελτίωση των υπηρεσιών υγείας αλλά και τη δημιουργία ειδικών νεογνικών μονάδων που θα βοηθούν στην καταπολέμηση της βρεφικής θνησιμότητας.

Κατά δεύτερο λόγο η ανάγκη για αύξηση της γεννητικότητας περιλαμβάνει σημαντικά μέτρα όπως είναι κίνητρα για τη δημιουργία και συντήρηση πολυμελών οικογενειών. Μερικά από αυτά μπορεί να είναι:

Θεσμοθέτηση της ιδιότητα της πολύτεκνης οικογένειας για τα τρία παιδιά, εξασφάλιση οικογενειακής στέγης. Το τελευταίο είναι μάλλον από τα πιο σημαντικά μέτρα που μπορούν και πρέπει να ληφθούν. Η στεγαστική πολιτική πρέπει να έχει πλήθος ευεργετήματα, όπως στους πολύτεκνους για παράδειγμα με χαμηλά εισοδήματα θα πρέπει να δίνεται δωρεάν κατοικία, αλλά και κάθε νέο ζευγάρι με μικρό εισόδημα να ενισχύεται με ειδικό στεγαστικό πρόγραμμα για απόκτηση κατοικίας. Επίσης, επίδομα για το τρίτο παιδί πρέπει να δίνεται μέχρι τέλος της πρώτης σχολικής ηλικίας, ενώ για το τέταρτο παιδί και άνω να χορηγείται επίδομα διπλάσιο του προβλεπομένου, τουλάχιστον για οικογένειες με χαμηλά εισοδήματα.

Να ιδρυθούν περισσότεροι βρεφονηπιακοί σταθμοί με κατάλληλο προσωπικό και με ωράριο που να εξυπηρετεί τις εργαζόμενες μητέρες. Σημαντικές πρέπει να είναι οι φορολογικές ανταλλαγές για κάθε παιδί.

Η αντιμετώπιση του προβλήματος λοιπόν στους Νομούς Ηλείας, Αχαΐας αλλά και Αιτωλοακαρνανίας, θα πρέπει να είναι αποτελεσματική. Θα πρέπει να είναι δηλαδή πραγματικά κοινωνική, πολιτική και όχι ψηφοθυρική.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

- α) Εθνική στατιστική Υπηρεσία Λατρών.
- β) Τσαούσης Δ.Γ. <<Κοινωνική Δημογραφία>>
Κοινωνική Βιβλ. - Gutenberg
- γ) Παπαθεμελής Σ.Τ. <<Το Δημογραφικό μας πρόβλημα - Μία δραματική προειδοποίηση>>.
- δ) Τζιαφέτας Γ.Ν. <<Το δημογραφικό Πρόβλημα της χώρας>>.
- ε) Βαλαώρας Β. <<Ο πληθυσμός της Ελλάδας κατά το δεύτερο ήμισυ του 20ου αιώνα>>.
- στ) Γεωργακόπουλος Π. <<Υπογεννητικότητα>>.
- ζ) Αλεξόπουλος Α. <<Εγχειρίδιο Δημογραφίας>>.
- η) Εθνική Στατιστική Υπηρεσία.

